

శ్రీ
మహా
విష్ణు

763
67

2002

శ్రీ
మహా
విష్ణు
సామంత
రాజులు

1061
Rep

7605
Rep

Bala

గీత రామాయణము

మహారాష్ట్ర మూలము

రచయిత

శ్రీ గ. ది. మాడ్గూళ్ కర్

అంధానువాద కర్త

వానమానులై వరదాచార్యులు

నివేదన

రామాయణము నెన్నిభాషలలో నెందరెన్నితీర్ల రచించినను ప్రజకు దాని పైనున్న గౌరవము దానియందలి శ్రవణపఠనతృప్తి చల్లారదనుట అతిశయోక్తిగాదు. ఆకథ యట్టిది. ఆరాముడు ప్రజలకారాధ్య దైవతము. దీనికి కారణము ఆయన ధర్మాచరణము, ఆర్తత్రాణపరాయణత్వమే యనదగును.

యాంతి ధర్మప్రవృత్తస్య తిర్వంచోపి సహాయతాం

అపంథానం తుగచ్ఛంతం సోదరోఽపి విముంచతి.

అను శ్లోకముగూడ అతని యప్రతిమానమైన ధర్మప్రవర్తనానురక్తిని పశుపక్ష్యాది తిర్యగ్జంతుజాలమునకును నతనియందుగల అనన్యభక్తిని చాటుచున్నది. అట్లే రావణుని యధర్మాచరణమును సోదరునకును నతనియెడ గల విరక్తిని ప్రకట పరచుచున్నది.

ప్రతి కవి రామాయణమును లిఖించుట లైహికాముష్మిక సుఖానందసంధాయకమని జన్మ చరితార్థమగునని భావించును.

వాల్మీకికి నారదుడు కావ్యరచనమునకు నింతకంటె యోగ్యమగు ఇతివృత్తము లభింపదనునట్లుగా నతని గుణగణముల హృదయాకర్షకముగా వర్ణించిచెప్పెను. ముని పుంగవుడైన వాల్మీకినే నాచరిత్రమాకర్షించిన సామాన్యులనేమన వలెను.

ప్రస్తుతమీ కథ మహారాష్ట్రభాషామహాకవియగు శ్రీగజాననదిగంబరమాడ్కాశ్కరు గారిని యాకర్షించి గేయబద్ధమగు కావ్యమును సుందర పదబంధముతో రసవత్తరముగా వ్రాయునట్లొనర్చినది. ఈ పాటలకు సుధీర్ఘదేశేలోకోత్తరమగు సంగీతమును గూర్చి తానజరామర భ్యాతిని వహించెను.

కవియును గాయకుడును అసాధారణ ప్రతిభాశాలురై తమతమ రంగములలో దేశవిఖ్యాతి నార్జించినారు.

ప్రజానీకము మహారాష్ట్ర దేశమున నింటింట నీగ్రంథము మరియు శ్రీఫడ్కేగారి సుమధుర గానవిలసితములగు రికార్డులు నుంచుకొని చదివి విని యానందసాగరమున నోలలాడుదురు.

ఇట్టి రామాయణము సుప్రసిద్ధ హిందూస్థానీ గవయ్యా శ్రీ ధోండా శాస్త్రిగారైన నామిత్రులు నన్ను తెనుగున ననువదించుటకు నిర్బంధించుట నా పూర్వజన్మపుణ్యము ఫలించినదని దీని తెనుగు నొనర్చితిని,

ఈ యనువాదమున నాకు విశేషించి మరాఠీ భాషలో పరిచయము లేనందున నా ఆప్తమిత్రుడు శ్రీమహంకాళి దత్తాత్రేయ పండితులు ఆర్జునునకు కృష్ణునివలె తోడుపడి నన్ను విజయవంతు నొనర్చిరి. దీనిని తెనుగున వ్రాయుటకును రేడియోలో ప్రసార మొనర్చుటకును ఆమోదము తెలిపిన మహాకవి శ్రీమాడ్గూళ్కరుగారికి బ్ర||శ్రీ ధోండుశాస్త్రిగారు దీని కిసంగీతముగూర్చి రేడియో ప్రసార మొనర్ప నుద్యుక్తులైనందున వారికిని నామిత్రుడు శ్రీదత్తాత్రేయులకును నా ఆనంతకృతజ్ఞతాభివందన లర్పించుచు ఈ మిషతోనై నా రామకథా రచనాభాగ్యము లభించినందులకు నన్నునేనభినందించుకొనుచు ఆంధ్రసోదరులు దీని నాశీర్వాదిచవలసినదిగా ప్రార్థించుచు విరమింతును.

దీని ముద్రణకై దయతో అంగీకరించిన ఉదార హృదయులు వదాన్య శిరోమణులగు నరాల వంశవయఃపారావార సుధాకరులగు మాన్యశ్రీ వెంకయ్య శ్రేష్ఠిగారికిని వారి కుటుంబసభ్యులకును తానుమాధవుడాయురారోగ్య భోగ భాగ్యములిచ్చి రక్షించుత. వీనిని శ్రద్ధతో సకాలమునకు ముద్రించి యిచ్చిన శ్రీ పబ్బా శంకరయ్యగారికి మిక్కిలి కృతజ్ఞుడను.

“ఇతి శమ్”

ఇట్లు

వానమామలై వరదాచార్యులు.

అనువాదకులు

శ్రీ న రాల వంశ చ రి త ము

శ్రీ వేంకటరమణుఁడిల

శ్రీ వేంకటరమణు డనగఁజెలఁగునరాల

శ్రీ వంశవార్ధిసోముని

శ్రీ వృద్ధినొసంగి రక్షనేయుతసతమున్॥

నరనరమున త్యాగఁబును

వరపౌరుషమాత్మగౌరవఁబొలికెడి వి

స్ఫుర చరితుఁడు “వేంకయ” యవ

తరణంబగు ననిగృహభ్యుదనరె నరాలై ॥

విమలనరాల వంశజుఁడు విక్రతుపూతచరిత్రుఁ డార్జునున్ ।

సుమహిత వై శ్యరత్నమన శోభిలువాఁడును రాజరామయా ।

భ్యమనెడివాఁడు నాతనికి నాత్మజుఁడొక్కఁడు నారయాహ్వాయుం ।

డమరయశస్వి సచ్చరితుఁ డార్య విధేయుఁడజేయుడై మనున్ .

హరునకుఁ బార్వతికరణిన్

హరికిని శ్రీలక్ష్మీయనగ నారాయణునిన్

వరనారీ రత్నఁబయి

ధరపయి వీరాంబ సతిగఁదానొప్పారెన్ ॥

ఆ పుణ్యదంపతులకును

సాఫల్యముగాఁగ సకల సరసగుణాధ్యుల్

దీపించిరి ముగురాత్మజు

లేపారిరి నాత్మజాతలిరువురు వరుసన్ ॥

అగ్రజాతుండు రాజారాముడతనికి

రంగారుసతియయ్యె లింగమాంబ

అటులే ద్వితీయుండు నద్విక్రీ ముండయి

బరగె వెంకయశ్రేష్ఠి వరగుణుండు

సాధ్వీలలామలు సతి నర్సుబాయియు

కమలాంబ యతనికి కాంతలైరి

రాజయాభ్యుండును రహివంశ దీపకుఁ

డై చంద్రకళఁగూడి యలరుచుండె

కడుపుపండె రాజయ చంద్రకళలకౌర :

ఐదుగురు పుత్రికలు నల్వరాత్మజులును

నుదయమొందిరి వేంకయ సదయుడగుట

తనతనయులంచునెంచుఁ దమ్ముని సుతులను

అక్క భూదేవి చెలియలు ననఘలక్ష్మి

వెంకయశ్రేష్ఠియింటనె వెలియుచుండ్రు

వారలను నన్నదమ్ములవలెనె పెంచి

యా స్త్రీబంచి సమైక్యతనాచరించు

భూదేవి సహనమందున భూదేవియె

స్వగృహమునకు భూదేవతలౌ

సాధువులు ద్విజులు వచ్చిన

శ్రీదేవిగనలరి వారిసేవ లొనర్చున్

కాని భూదేవి కైలాసగతులనందె

లక్ష్మీయలరెడి లక్ష్మీవిలాసమొప్ప

ఆమె భర్తయు హనుమాండ్లు అనఘగుణుఁడు

అతనికొక కుమారుఁడు నల్వరనుఁగు సుతలు

వెంకయశ్రేష్ఠిగృహమన వేయునేల ?
అదొక ధర్మసత్రం బెప్పుడాలయమున
కరుగుదెంచెడి యతిథులకవధిలేదు
విసుగుగొనక నెల్లరును నేవింతువారి.

ఇంద్రభవనముల్ క్షేత్రములెన్నియేని
వాహనై శ్వర్య వై భవాల్యరలుచున్న
బీడికంపెని మిన్నంటి పెరుగుచున్న
గర్వమెరుగని ఘనుఁడు వెంకయశ్రేష్ఠి.

అరయ నితండుబాధిత హృదంబుజసంతతి కెందుమిత్రుఁడై
మురిపెము గూర్చుటల్ విభుని ముఖ్యవరాంగనలెల్ల తాపమున్
బొరనెడు భూసురాళికిని పొందిక కల్పలతాభశోభలన్
వెరవుగ నీడనిచ్చి పతివీడని ఛాయగ వెంటనుందురౌ.

మంచిరాలందు నిర్మాణంబొనర్చెను
అలయమ్మును కన్యకాంబకెందు
సావెలలోనొక్క కోవెల నిర్మించె
రాజేశ్వరునకు నై రాణమీర
అంజనేయునకు దేవాలయంబు రచించె
నిర్మల సద్భక్తి నిర్మలపురి
వేములవాడలో వెలయు రాజేశుని
పాదుకానిలయంబు పాదుకొల్పె

అటులె కొంగరరావిరాలందునిల్పె, దివ్యగాయత్రిమాతను ద్విజులుమెచ్చ
మంచిరాలలోనట్లే సమంచితగతి, భవ్యభూసురాలయమొందు పాదుకొల్పె

భాగ్యనగరాననొక్క శివాలయంబు
దివ్యగతి ప్రతిష్ఠించి ప్రతిష్ఠగాంచె
అటులె పోవముపాడు రామాలయమున
ధ్వజప్రతిష్ఠతో నిజకీర్తి ధ్వజమునెత్తె॥

హరపాదభక్తులు పరమవిజ్ఞానులు
మల్లయారాధులు మాన్యగుణులు
స్వచ్ఛత్ర సులభులు బహుయజ్ఞకర్తలు
ఆత్మీయశిష్య చిత్తాపహారి
గురువు వెంకయకిదె గొప్పయంచుదలంచ
అతనికిదీపైన ఆత్మవేత్త
చలిచీమలును గుట్ట చలనమొందని సమా
ధినినిల్చు హరిపదాధీనుడెందు

మధురరుతి రామభజనమ్ము మనసుతోడ
గానమొనరించు భక్తాగ్రగణ్యుడెపుడు
కలిరహితుడవధూత త్రికాలవేది
సాధునారాయణాఖ్యుడున్ సద్గురుండె॥

వేంకటరమణాయని యక
లంకప్రేమమునబిల్చు లలితాత్ముడు రా
మాంకితహృదయుడె సదయుడె
వేంకయగురువనిన ధన్యవిభవుడుగాడె

భగవదవతారమన కీర్తివడసినట్టి
ప్రథితనారాయణాఖ్య మారాజు కతడు
అంతరంగభక్తుండయి యలరుచుండి
భోగియైయుండియును రాజయోగియయ్యె.

ఆ మారాజు సమాధి నొక్కటిని తానత్యంతమౌ భక్తితో
రామాజ్ఞన్ వరగౌతమీ తటమునన్ రాణింపగాఁ గట్టియున్
నేమంబొప్పగ ధర్మశాలలను రెంటిన్నిలై తడ్పాకకున్
సామీప్యంబుగ వచ్చు యాత్రికులకున్ సౌకర్యమేపారగన్.

సంతతభక్తి నాప్రథిత సాధుమహాత్మునకేటనేటయున్
సంతసమొప్ప పుణ్యతిథిసల్పి సహస్ర మహాన్నదానమున్
బంతులుగాగవచ్చు వరబ్రాహ్మణజాతికి పేదసాదకున్
చెంతగలట్టి గ్రామజనశ్రేణికినిన్ బొనరించు తృప్తిగన్॥

ఆ మహారాజు పుణ్యతిథియందున విందులెకాక సత్ప్రజా
స్తోమముమెచ్చగా చెవికిసౌంపగు విందొనరింతు సత్కథన్
సామమునేలు గానముల సద్భజనన్ పరతత్వభోధలన్
ధీమహితుల్ కవుల్ కథక దేశికులున్ వరగాయకోత్తముల్.

వారికి వేంకయ్యాఖ్యుఁడును వార్షికమై తనరారుచుండగన్
నూరులరౌప్యముల్ మరియు నూతనవస్త్ర బహుకృతుల్ సదా
కూరుచుచుండు రేబవలు కూరిమిమీరగ నట్టిరోజులన్
తారకరామనామ భజనామృతపానమొనర్తు భక్తులున్॥

అన్నిటికంటె నెంతయును నక్కజమున్ మదిగొల్పుకృత్య మొం
డున్నది వెంకయప్రముఖుఁడొక్కఁడె ఎన్నదివేల రౌప్యముల్
జన్మమునన్వయించి కవి, సాధుల, బీదల పుట్లబియ్యపున్
అన్నము, వస్త్రముల్ మరియు నంచిత దక్షిణలిచ్చి తన్నెఁబో॥

ధనమును త్యాగము భోగ
మునకయి వ్యయమొనరఁజేయు ముఖ్యులలోనన్

మొద

ఘనుఁడీ నరాలవెంకయ
యనుపమ వ్రాఖ్యాతిగాంచె నతుల సుకృతులన్॥

ఈకృతి ముద్రాపకునకు
శ్రీకాంతుఁడు రాముఁడఖిల శ్రీవిభవము ల
స్తోకాయువు నారోగ్యము
సాకల్యము నిచ్చి ప్రోచు శతవత్సరముల్.

శ్రీ

గీత రామాయణము

గీత సూచిక

బాలకాండ

గీత పుట
సం. సంఖ్య

1	3	అవసీపతి రామప్రభు స్వయముగ నాలకించుచున్నాడు
కుశలవుల్ పాడిరి రామాయణము. (నివేదకుడు)
2	5	అది సరయాతీరము ఆయోధ్యా
మనునిర్మిత నగరము. (కుశ-లవులు)
3	7	పగులు నెద విష్కారణ మిదియేల ?
తీవెపైఁ గన్గొన విరిసిన పూల. (కౌసల్య)
4	9	ఉదాసీనవగుచేల ? కంట నీరుంచకు పూబోణీ !
ప్రేయసీ కౌసల్యరాణీ ! (దశరథుడు)
5	10	దశరథా ! పాయసదానము గొమ్ము
ఈ యజ్ఞములో ప్రకటమైతినే
నిది నా సన్మానమ్ము. (యజ్ఞపురుషుడు)
6	12	జన్మమయ్యె సఖియ ! రామ జన్మమయ్యెను
శుభతిథియగు చైత్రమాస శుద్ధనవమిని. (ఆయోధ్యాస్త్రీలు)
7	14	శ్యాముడై నరాముడు సఖి జలకమాడు నాదగు తొడపై నను
అష్టగంధ పరిమళములు నానీలాంబుజమున విడివడియెను. (కౌసల్య)
8	16	నీ జ్యేష్ఠకుమారు నాకునిమ్ము దశరథా
యజ్ఞరక్షణమున యోగ్యుడతడె సర్వధా ! (విశ్వామిత్రుడు)

మొద.

గీత పుట
సం. సంఖ్య

- 9 18 వింట వడి శరమునిడి విడువుమీ సాయకము
తాటక వధింపుమీ రామచంద్రా ! (విశ్వామిత్రుడు)
- 10 20 పదపద శ్రీరాఘవా ! పరికించగా మిథిలను
తన్నిథిలానగరమ్మునకంటెను
దర్శనీయుడౌ నరపతియంటెను. (ఒక ఆశ్రమీయుడు)
- 11 22 స్వామి రామ ! నీ చరణము సోకెను
ముదమున శాపవిముక్తనై తిని. (అహల్య)
- 12 25 ఆకాశముతోనందెను వియ్యము
అవనీమాత అపూర్వపు నెయ్యము
స్వయంవరమాయెను జానకీ స్వయంవరమాయెను.
(భాటచారణ)
- 13 27 సంతోషము సఖి ఎంతనిచెప్పుదు
ఈ అనందము నేమని చెప్పుదు
శ్రీరాముడు సీతావల్లభుడగు రేపె ఆయోధ్యాపతి !
(ఊర్మీకా, మాండవీ, శ్రుతకీర్తి)

అ యో ధ్య కా ం డ

- 14 30 వచనభంగమొనరింపకు నాథా !
వచన భంగమొనరింపకుము
సింహాసనమున జేర్చుము భరతుని
వనికి బంపుమీ రాఘవునీ. (కైకేయి)
- 15 33 కడపతోనహా కన్నతల్లి యీకడుపుప్రేమ మాయ
దాటి పోకు రామరాయ ! (కౌసల్య)

శ్రీ

సు

గీత పుట
సం. సంఖ్య

16 35 రామువినా నెవడునిల్చు రాజ్యపదవిని
కరమున ఖడ్గమునుబూని కాంతును నేను. (లక్ష్మణుడు)

17 37 నాతో చెప్పగనేలా నాథా !
ఎచ్చట రాముడో అచ్చట సీతా ! (సీత)

18 40 రాముడు నడచునదే సత్పథము
ఆపు సుమంతా ఆపుము రథము.
(అయోధ్యాపురుషులు—స్త్రీలు)

అ రణ్య కాం డ

19 42 పొంగుమగని వెనుదిరుగకు నౌకా
గంగా నీవుప్పొంగకుమా
శ్రీరాముని నామమును బాడుచు
శ్రీరాముని దాటించు సుమా
జయగంగే జయ భాగీరథీ
జయ జయ రామా దాశరథీ ! (గుహుడు)

20 45 లక్ష్మణ రమ్మిట నిల్చు కుటి
ఈ మందాకిని నికట తటి. (రాముడు)

21 47 చివరకు చేసితి నమృప్రణామము
పలికె రాముడీ వాక్యస్తోమము. (సుమంతుడు)

22 50 క్రమ్ముకొనె దశదిశల నంధకారము
క్షీణదేహ మిడజాలకుండె నా
ప్రాణములకు నాధారము. (దశరథుడు)

గీత పుట
సం. సంఖ్య

- 23 52 మాతవేకాపు వై రిణీ :
కాపు అశ్వపతి కన్యపు నీవు
కనినను జననివి కావిక నీవు. (భరతుడు)
- 24 54 ఆత్మరక్షణకయి గుహకు ననుపవయ్య జానకిన్
చాప బాణ పాణివగుచు జాగ్రతమను రాఘవా !
(లక్ష్మణుడు)
- 25 56 దుఃఖమిచ్చు దై వమె భరతా ! దోషమెవరిదిందు :
ధరణిలోన మానవమాత్రుడు పరాధీనుడెందు. (రాముడు)
- 26 59 అరిగె పితయు మాతయు నిపుడీ భరతుడగతికుండు
నా ప్రార్థన మొకచే రామా ! మీ పాదుకలిండు.
(భరతుడు)
- 27 61 ఎచటివాడ వెవడవు రాజకుమారా :
దేహము నర్పించితి శ్యామాకారా :
నన్ని దె స్వీకరింపవేరా ! (శూర్పణఖ)
- 28 64 విరూపయయ్యెను శూర్పణఖయె రఘు
వీరుని యా దుష్కృతి
కసిదీర్చుకొనుము లంకాపతీ ! (శూర్పణఖ)
- 29 67 నే పూలుగోయుతరి నిటువో జూచితి గాదా :
కొనియిమ్ము నాకు నాహరిణ మయోధ్యానాథా ! (సీత)
- 30 69 యాచకా ! నిలువకు ద్వారమునాని
ఘననీలిమ రూపొందిన మెరపున
కాల్చుకొనకు నీపాణి. (సీత)

గీత పుట
సం. సంఖ్య

- 31 72 వని పాడ్వడి యాశ్రమము మిగిలెనా ?
చనియె నెచటికీ జనకనందనా ! (రాముడు)
- 32 74 ఇవాయమ జడయందలి పూవులె
అవియు లక్ష్మణా ! ఆమె పదములె. (రాముడు)
- 33 76 మరణోన్ముఖు నన్నిటులేలా
మరలి చంపెదవు రఘునాథా !
ఖలునడ్డగించి కూలితిని రావణ
కరమునబడె నీ సీతా ! (జటాయువు)
- 34 79 ధన్యమనే శబరిని శ్రీరామా !
పాదముంచితివి ఆశ్రమసీమ. (శబరి)

కి ప్కి ం ధ కా ం డ

- 35 81 సాక్షిగ నుండెను పృథ్వీ, యాకాశ మగ్నిజ్వాలా !
సన్నిత్రుడయ్యె రాముడు సుగ్రీవునకి వేళ. (సుగ్రీవుడు)
- 36 83 నే ధర్మము పాలించితి ననుము
కాదు, వాలివధ, ఖలనిర్దలనము. (శ్రీరాముడు)

సు ం ద ర కా ం డ

- 37 86 జలనిధి దాటగ శక్తుండెవడు
అంజనేయునకె అది సాధ్యపడు. (జాంబవంతుడు)
- 38 88 ఈయమయే రాముని దొరసాని. (హనుమంతుడు)
- 39 90 ఈవిధి బొంకాడకుమీ రావణా, నిశాచరా !
రామ కీర్తిమూర్తియని సురాసురులకు తెలియురా ! (సీత)

గీత పుట
సం. సంఖ్య

- 40 92 ముద్రికయది రామునిదే నేగు ర్రించితిని
దూతా : రామునిస్థితి నుడువుము విననెంచితిని. (సీత)
- 41 95 వీలగాను దివిలో నెగిరి
కాల్చును మారుతి దనుజపురి. (సీత)

యుద్ధ కాండ

- 42 98 కంధిపైన వంతెననిక కట్టండోయ్ కట్టండీ.
(వానరగణము)
- 43 100 వినుచుంటినేమి కనుచుంటినేమి ఈయవస్థ
ఇదియేమి : పలుకవెందులకు నా స్వామి : (సీత)
- 44 103 నుగ్రీవా : యీ అతిసాహస విధి
శోభించదు భూపతివగు నీకిది. (రాముడు)
- 45 105 చనువేజని రావణుతో ననుము అంగదా—(ఏమని)
కడకొకపరి విచారమును గావింపుము బుధా :
(శ్రీరాముడు)
- 46 107 శంఖ దుందుభీనాదము లాకాశము చీల్చుకువచ్చె
అనుపమ రాఘవరావణయుద్ధమ్మది మొదలై హెచ్చె.
(కుశలవులు)
- 47 110 ఉచితవేళ లేపితిరి సహోదరా : నను
సంకటకాలమ్మువచ్చె లంకపై నను. (కుంభకర్ణుడు)
- 48 113 వీలయిట్లు నిష్ఫలమగు బాణము
పుణ్యముడిగెనా బాహువులందయి
ఘోయినదా నా త్రాణము. (రాముడు)

గీత పుట
సం. సంఖ్య

- 49 114 సురలు గనుగొనుడి రామలీలా :
ధరిత్రిని రావణవధ శీలా : (గంధర్వులు)
- 50 116 ఎన్నియత్నముల నిన్నుగంటి భూజాత
విరహితా ! చారుతా ! సీతా ! (శ్రీరాముడు)
- 51 119 లోకసాక్షి శుద్ధగనయ్యె జానకీలలామ
స్వామిని నాకెల్లప్పుడును క్షోనుతాభిరామ ! (అగ్నితో)
- 52 122 జానకిరామా ! జయ విజయీభవ
జయజయ జయము త్రివారము
పుష్పయానమున నవతరించెను
స్వర్గసౌఖ్య సాకారము. (ప్రజలు)
- 53 124 ప్రభూ ! నాకొకటే వరమిమ్ము
నీ చరణముల నిలిచియుండవలె నిశ్చల భావమ్ము.
(హనుమంతుడు)

ఉత్తర కాండ

- 54 126 వీరదాశబ్దితమై పెదపులనాగెను ఆశ
నా వేవిళ్ళను దీర్చుము రాఘవప్రపాణేశ ! (సీత)
- 55 129 ఎటుబోదు లక్ష్మణా ! యెరిగించుము
పతిపద దర్శనమెట పొప్తిపించును. (సీత)
- 56 131 రఘుకుల పురిజని రామాయణమును బాలకులారా ! పాడండి!
శ్రీరామాయణమును పాడండి. (వాల్మీకి)

అంకితము

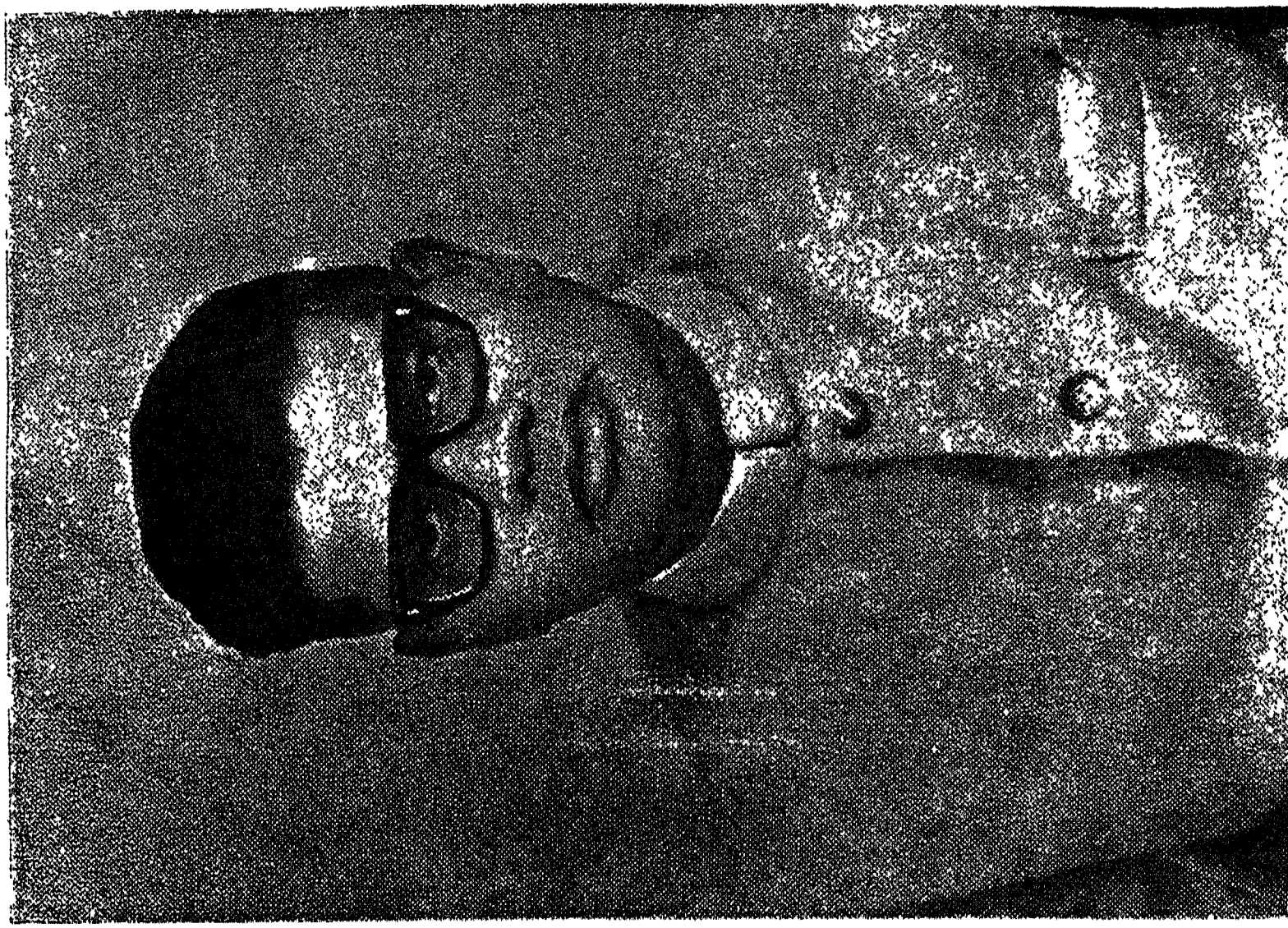

రామా : ఈ కృతి సీతా
రామామణి సన్మనోభిరాముఁడవగునీ
శ్యామల కోమల సత్పద
శ్రీ మహితాబ్జముల భక్తిచేనర్పింతున్ ॥

రచయిత : వానమామలై *

గ్రంథ అనువాద కర్త
డా. న. మా. పు. రా. స. ర. డా. డా. రు. టి.

గ్రంథ ముద్రణ కర్త
మా. న. ప్రి. స. రా. ల. వె.ం. క. య్య. శ్రే. ష. గా. రు.
మారుతి దీక్షితులపేని ప్రింట్లెయిటర్, మాడ్గాంఫ్, నిర్మల్.

ముందుమాట

మహారాష్ట్ర భాషలో మహాకవి శ్రీ గ. ది. మాధుకర్ మహాశయుడు వ్రాసిన గీతరామాయణమునకు బహుశప్రచారము కలిగి ప్రజాదరణ లభించినది. ఒక భాషలోని సరసమైన వాఙ్మయము ఒక భాషనుండి మరొక భాషలోనికి పరివర్తన మొనర్పబడుట పరస్పర సమన్వయసామరన్యమునకు తోడ్పడును. అట్లే మన ఆంధ్ర భాషలో రామాయణ భారత భాగవతాది మహా పురాణములను నన్నయాదికవులు అనువదించుట జరిగినది. ఇది ఆంధ్రజాతికి కొత్తమార్గము కాదు.

శ్రీ గీతరామాయణము సరసమై సరళమై పండిత పామర రంజకమై యుండుటగాంచి నాకీ కృతి తెలుగులో అనువాదము చేసిన బాగుండునని భావము బలపడినది. కాని నాకు ఆంధ్రభాషలో దానికి తగినంత పాండిత్య బలము సమగ్రముగా లేనందున ఉపేక్షించవలసి వచ్చెను.

శ్రీ ఆచార్యులవారు నాకు చిరపరిచితు లగుటవారు ఆంధ్ర భాషలో మహా కావ్యకర్తలగుట భావించి వీరిచే ఈ అనువాదము జరిపించుటకు తలపోసితిని. ఇంతలో శ్రీ ఆచార్యులవారును నేనును తడపాకలో పూజ్య శ్రీ నారాయణ మహారాజుగారి పుణ్యతిథి అవసరమున జరుగు మహోత్సవమునకు పోవలసి వచ్చినది. అచ్చట మా భాగ్య పరిపాక వశమున కుష్టాపుర నివాసులగు బ్రహ్మశ్రీ ధొండాశాస్త్రి గవయ్యాగారు కనబడుటయు, వారి గాన కార్యక్రమము మేము వినుటయు తటస్థించినది. అప్పుడు శ్రీ శాస్త్రిగారు గీతరామాయణములోని కొన్ని పాటలను సుమధురముగా శ్రుతి రంజకముగా పాడి మా హృదయములనాకర్షించిరి. వారును ఈ గీతరామాయణమును ఆంధ్రభాషలో ననువదించుటకు నావలెనే ఆచార్యులవారితో మనవి నొనర్చిరి. మరియు “మహారాష్ట్ర గీతరామాయణమునకు సుధీర ఫడ్ కే

సంగీతము బాణి రచించి సుమధురముగా పాడి దానిని దేశపరివ్యాప్తమొనర్చి నట్లు గీతరామాయణమున కనువాదములైన మీ తెలుగు పాటలకు స్వర సంగీతముల నిర్మించి వ్యాప్తిచేయగలను” అని ఆచార్యులవారిని నిర్బంధించుట జరిగినది. దానితో నా ఆశయము కార్యరూపము తాల్చి ఈ కృతి ఆకృతిని దాల్చినది. దీనికి బ్రహ్మశ్రీ ధోండుశాస్త్రిగారు సంగీత పద్ధతులను నిర్మించు టయు జరిగినది. ఈ అనువాదములో మహారాష్ట్రములో ఆచార్యుల వారికి పూర్ణ పరిచయము లేకుండుటచే నేను వారికి అండదండలుగా నుండి సహాయ పడు నేవకు నోచుకుంటిని. శ్రీ ఆచార్యులవారు వీలైనంతవరకు మూలమునకే మాత్రము వ్యతిరేకము కాకుండా మూలములోని ఛందస్సును అంత్యప్రాసాది నియమములను మరియు తెలుగులోని యతిప్రాస నియమములను జతపరచి ప్రయాసపడి సరళ సుందరముగా రచించినారు. ఈ కృతిని సరసులు సహృదయులు పరామర్శించి ప్రోత్సహించగలరని విశ్వసించుచున్నాను.

ఇట్లు

M. DUTTATREYA RAO.

M.A., B.Ed.

గీత రామాయణము

బాలకాండ

1

శ్రీరాముని యశ్వమేధయజ్ఞము కొఱకు అయోధ్యలో మనుష్యుల మహాసాగరము నిండుకొని యుండెను. తాపసవేషధారులు వటువులిద్దరు యజ్ఞమండపము లోనకు వచ్చిరి. వేము వాల్మీకి మహర్షి శిష్యులమని పలికిరి. కపింద్రుడైన వాల్మీకిచే విరచితమగు రామచరిత్రమును గానము చేయుదుమనిరి.

నాముందు నా చరిత్ర గానముచేయు నీవటువులు నా పుత్రులేయని శ్రీరామచంద్రునకు తెలియదు.

నివేదకుడు

వల్లవి : అవసీపతి రామప్రభు స్వయముగ నాలకించుచున్నాడు కుశలవుల్ పాడిరి రామాయణము.

కుమారులిద్దరు సమవయస్కులు
జానకినాథుని సజీవప్రతిమలు
తనయులుపాడిరి జనకుని చరితలు
జ్యోతితోనిచ్చిరి నీరాజనము

॥కుశ॥

1.

మూర్తిత రాజసమునివేషముల
వారలు తాపసవనిగంధర్వులె
మునివాల్మీకి మనోభావముల
మానవాకృతినిచ్చిరి యాక్షణము

॥కుశ॥

2.

ఆ ప్రతిభారూపామ్ర వనమ్ముల
వసంతవిభవము పాడుచు కోకిల
కిలబిల గూయుచు కలరవమ్ముల
నింపెను ఋతురాజము గాయనము.

॥కుశ॥

3.

మృదుపుష్పమువలె పెదవులుకదల
స్వరసుగంధమూపగనా జనుల
కదలియాడు వరకర్ణ భూషణ
సంగతిన్ వీణారుంకారము.

॥కుశ॥

4.

సప్తస్వర సుస్వర్గమునుండి
నవరసములు స్వర్ణదులై నిండి
సవనవేదిదిగి స్రవించుచుండె
శ్రోతలొనరింతు సంగమజ్జనము.

॥కుశ॥

5.

స్వపురుషార్థముల చౌకటునుంచి
తనజీవనపటమును దిలకించె
ప్రత్యక్షమును ప్రతిమేమిచె
ప్రభుకనుల చెమ్మగిలెన్నీరము.

॥కుశ॥

6.

సామగానమును సల్పిరిబాలురు
సర్గవెంటజనె సర్గప్రతతులు
శిరములనూపగ స్త్రీమువిసచివులు
చెక్కులందూకె నశ్రుపూరము.

॥కుశ॥

7.

కనకపీఠిదిగి కదలె రాఘవుడు
తనశై శవమునె దరిగొనెనపుడు
పుత్రాలింగన పూర్ణోత్సవములె
ఐనాఉభయుల కజ్ఞాతము.

॥కుశ॥

8.

2

శ్రీరామచంద్ర సార్వభౌముని యజ్ఞమండపములో శ్రోతలందరును
చెవులలో పాణములన్ని పెట్టుకొని విని యానందించుచున్నారు. శ్రీరాముడు
స్వర్ణ సింహాసనాసీనుడై వినుచుండెను. తాపసవేషధారులైన రాజపుత్రులు
కుశలవులు శ్రీరామచరిత్రమును గానమొనర్చుచున్నారు.

కు శ — ల వు లు

పల్లవి : అది సరయాతీరము అయోధ్యా
మనునిర్మితనగరము

॥అయోధ్యా॥

సువిశాలంబగు సుందరనగరు
సౌంపగుమేడలు శోభలనలరు
మధ్యసమాంతర మార్గములమరు
రథగజాశ్వములు పథికులుచనెదరు

ముస్తాబై నిరతము

॥అయో॥

1.

ప్రతిభవనముపై రత్నతోరణలు
ముందువెనుకల సుందరవనములు
అవనముల నృత్యాలు గానములు
సదానందించే మృదంగవీణలు

అలకాపురిప్రతిమము

॥అయో॥

2.

స్త్రీలు సతులు ధార్మికులు పూర్వకులు
కుమారులో నిజకుల దీపకులు
లేరు నృశంసులు లేరు నా స్తికులు
తెలియవట నసంతృప్తిరేఖలు

నగరినింట సహితము

॥అయో॥

3.

ఐశ్వర్యాన్వయ యశో భూషణుడు
ధర్మపరాయణ దశరథనృపుడు
ఆ నగరమునకు ఆత్మ రక్షకుడు
స్వగృహచంద్రుడు నగరినిండ్రుడు,

సంగర రవిబింబము

॥అయో॥

4.

తరుణులుముగ్గురు దశరథభార్యలు
సువంశజాతలు సుందరచర్యలు
సిద్ధహస్త పతి నేవాకార్యలు
బహు శ్రుతలు రూపవతులు ఆర్యులు

అతులప్రభాసుందరము

॥అయో॥

5.

ముగ్గురుభార్యల మోదసంగమున
ముల్లోకపు సుఖముల విహరించిన
గాని ఒకటి యే కరువు గృహమ్మున
ప్రేమాంబరమున ప్రేయసుతోదయము

నేటివరకు గానము

॥అయో॥

6.

హృదయశల్యమొకటే కౌసల్యకు
ఉదాసీనముఖమొప్పు సుమిత్రకు

కై కచేసె సుతుకై కలవ్రతముల

వ్యధయొక్కటె దళరథనృపునకునిక

కెలుకునభ్యంతరము

॥అయో॥

7.

రాజసౌఖ్యమే ప్రజాసౌఖ్యము

సకలమనమ్ములనొకే విచారము

ఈ సుఖధనముల నేమిలాభము

కల్పతరువునకు గల్గదె ప్రసవము

వసంతావాసరము

॥అయో॥

8.

3

“కల్పతరువునకు గల్గదు ప్రసవము వసంతానంతరము”

ప్రజానీకమును సుఖమందాకినీ తరంగములలో స్నానమాడించు దళరథుని ప్రాసాదములో ఊయెల ఊగకుండుట ఎంతటి దుర్విధి యనవలెను. అయోధ్య యందలి విజ్ఞుడైన ప్రతిపౌరుని మానసమందీ ప్రశ్న వేధించుచునేయుండెను.

వీరికే ఇట్లుండగా దళరథుని రాణుల హృదయాంతర్గతమగు విచారావస్థనే మనవలెను ? కౌసల్య చూచుటకు గ్రీష్మకాలమునందలి నదివలె సన్నగిలినను శాంతముగా నగపడుచుండెను. ఆ పరిస్థితిలో ఆమె మనస్సులో ఏమనుకొను చుండవచ్చును ?

కౌ స ల్య

పగులు నెద నిష్కారణమిదియేల ?

తీవ్రపైఁ గన్గొన, విరిసిన పూల

ఎవుడు తెలియదిటు, లెదలో మలినత
సదాసోకదే, సవతి మత్సరత
వేఁచునీలతా విభవమిపుడేల

॥తీ॥

1.

ఇంతటి యసూయయేల హృదయమా ?
హరిణ శాబకములన ననిష్టమా
బాష్పముల రెప్పలు తడిగానేల

॥తీ॥

2.

గోవత్సముల భావముగాంచు
హేస్పర్దా ! నీ కేమనిపించు
శాంత హృది చిడిముడి పడునేల

॥తీ॥

3.

పులుగు ఒకటి పిల్లలకు మేతనిడ
ఆ దృశ్యము నీవరసి మథనపడ
ఏమిటుల్ విపరీతంబీ వేళ ?

॥తీ॥

4.

నా దాపరికము నాతోనేనా ?
వత్సలత వినా వనిత యపూర్ణా
జన్మ సార్థకత దెలిసె నీలీల

॥తీ॥

5.

పొందును శిలనుండి మూర్తిజననము
కౌసల్య యొ శిల కంటెను నధమము
విచారము, తల వ్యాపించెను చాల

॥తీ॥

6.

నా కంటెను గగనము వృద్ధగదా
ఎన్నో తారలుదయించునట సదా
జీవనమే, వృధ యనిపించీ లీల

॥తీ॥

7.

“పగుల్చునకారణముగ మదియేల ? తీవ్రపై గొన్నన విరిసినపూల”

మహారాణి కౌసల్య ఇట్టి చమత్కారమగు విచారస్థితిలో నుండగా దశరథుడు తా నంతఃపురములోనకు వచ్చెను. తన ప్రేయమైన రాణులతో కలుగుట భాషింపదొడగెను.

ద శ ర థు డు

ఉదాసీనవగుచేఁ : కంటనీరుంచకు పూబోణీ
ప్రేయసీ కౌసల్యారాణీ :

వచ్చెవసంతుడు, వనతరువరముల, విచ్చెపల్లవములు
నామదిలోనుప్పొంగుచువచ్చెడి నవవాంఛితమటులు,
నా కర్ణములన్ ధ్వనించియిటు విననయ్యె సహజవాణి ||ప్రే|| 1.

అవాణియొ నీవొనరుచు దశరథ అశ్వమేధ మఖమనెను
నాల్గువేదములు శిశువులుగా భవనమున పారాడుననెను
ఈనాకాంక్షయె జాగృతినిడి నాయెద నిండెను మృదుపాణి ||ప్రే|| 2.

నిమంత్రించి నే సుమంతమంత్రికి నిజాజ్ఞ నిటు లొనరించితి
వసిష్ఠ కాశ్యప జాబాలురనివ్వ సతిదెమ్మని వంచించితి
వారి యిష్టమేమొ తెల్పెదరు గురువరులంటిని దొరసానీ : ||ప్రే|| 3.

వచ్చిరి గురువులు నామది కోర్కెలు వారికి నేజెప్పితిని
వారిసాక్షిగా నేను నామనస్సారము మథియించితిని
స్నిగ్ధ సుధామధురోక్తుల వారిటు చెప్పిరపుడు దయాబూని ||ప్రే|| 4.

“మనోదేవతలు చెప్పిరిటులు ‘నీమనోరథముపూర్ణమగున్’
 ‘ఈ ముహూర్తమున విడువుమశ్వమది యేగనిమ్ముకడుత్వరగన్’”
 అని మునులన ‘గుర్వాజ్ఞమాన్యమిది’ యంటి మ్రొక్కి యలివేణి 5.

అంగదేశ ఋష్యశృంగమునినేనై యిచటికి గొనివత్తున్
 ఈ నాయిష్టిని నతనిచేత చేయించిదాని సరిపుత్తున్
 మంత్రయుక్త ధూమావృతమై సమ్మాన్యమగు రాజధానీ ॥ప్రే॥ 6.

సరయూతటి యజ్ఞముచేసి ముక్తకర దానముచేయుదము
 కడప్రయత్న మొనరించి యంత్యమున గావించెదమవబృథము
 అగ్నియొసగు నీయిష్టములనంత హస్తమ్ముల పూటోణి ! ॥ప్రే॥ 7.

5

“అగ్నియొసగునీ యిష్టములనంత హస్తమ్ముల భూజానీ॥

ఈ యిష్టముతో దశరథుడు యజ్ఞాశ్వమును విడిచెను. తిరిగి ఒక సంవత్సరాంతము ఆ యజ్ఞాశ్వము ఇంటికి వచ్చెను. రాజగు దశరథుని యాజ్ఞానుసారము ఋష్యశృంగుడా యజ్ఞము పూర్తియొనర్చెను. ఒక శుభ వేళ యజ్ఞాగ్నిజ్వాలలనుండి రక్తవర్ణముతో నొప్పు మహాపురుషుడు ప్రకట పడెను. మరియు దుందుభివంటి మధుర గంభీర స్వరముతో రాజగు దశరథుని గాంచి యిట్లనెను.

యజ్ఞపురుషుడు

దశరథా ! పాయస దానము గొమ్ము !

ఈ యజ్ఞములో ప్రకట మైతినేనిది నాసన్మానమ్ము.

సాంగమయ్యే నీజన్మంబదియును

తృప్తులై రిదివి దేవత లెల్లను

రాజా : నీపై ప్రసన్నమయ్యెను
శ్రీ విష్ణువు హృదయమ్ము

॥దశ॥

1.

అ శ్రీవిష్ణువు ఆజ్ఞయయ్యెనని
కూర్మి ప్రసాదము కొని వచ్చితివి
ఈ దానమున కిదేసాటి ధరణి
మరిలేదు సమానమ్ము

॥దశ॥

2.

స్వహస్తముల గొను స్వర్ణపాత్రమును
ఇమ్మురాణులకు నీపాయసమును
కామధేను దుగ్ధమ్ముల కంటెను
బలకరమోజి స్వంతమ్ము

॥దశ॥

3.

భార్యలు నేతురు పాయస భక్షణ
వరలునుదరమున వంశారోపణ
అగర్భములందగును నవతరణ
యోద్ధాచతుష్టయమ్ము.

॥దశ॥

4.

భార్యలు ముగ్గురు ప్రసూత లగుదురు
ముర హర్యంశల నరులను గాంతురు
ధన్యశరథా : ధరనీకొదవును
దేవజనక భాగ్యమ్ము.

॥దశ॥

5.

అగపడు కనులు కృతార్థుడవీవన
నేను కృతార్థుడ నీ దర్శనమున
ఆజ్ఞనిమ్ము నృపయజ్ఞముతోనే
నగు దంతర్దానమ్ము.

॥దశ॥

6.

“ఆ గర్భమునం దగును అవతరణ యోద్ధా చతుష్టయమ్ము”

ఇట్లేయజ్ఞపురుషుని వచనములు సత్యములయ్యెను. ఆ పాయస నేవనమువలన దశరథుని ముగ్గురు రాణులు గర్భవతులైరి. కౌసల్యకు శ్రీరాముడు, సుమిత్రకు లక్ష్మణుడు శత్రుఘ్నుడు, అప్లే కై కకు భరతుడు అనబడు నలువురు పుత్రులు జననమొందిరి. రాజుగారి యభీష్టము పూర్ణమయ్యెను. రాజప్రాసాదములో మేర మీరిన సంతోష సముద్రము తాండవించుచుండెను.

నగర జనుల యానందము నిలువెల్ల నిండి తొణికిసలాడెను. శ్రీరామాది సోదరులు ప్రాంగణమంటి నల్లినలు పారాడ దొడగిరి. అయినప్పటి కిని అయోధ్యా వాసినులగు స్త్రీలు పదేపదిగ శ్రీరామ జననమునే పాడుకొన సాగిరి.

అ యో ధ్యా స్త్రీ లు

జన్మమయ్యె సఖియ ! రామ జన్మమయ్యెను.
కుభతిథియగు చైత్రమాస శుద్ధనవమిని

గంధయు క్తమయ్యు వేడిగాలిపీచును.
ఇనుడు తలనె నిల్చిపోయె నేలా ? మధ్యాహ్నవేళ
జన్మమయ్యె సఖియ ! రామ జన్మమయ్యెను. 1.

కౌసల్యరాణి యల్ల కనులు విప్పెను
తల్లి కనులు మెరసె పుత్ర దర్శనమునను
గళము దట్టి పట్టి యత్ర జలము పొరలెను. ||జన్మ|| 2.

నవ్య సౌఖ్య పర్వము భూనాథునింట వెలసె
పాలుచేపి ధేనువులంబాయని బిట్టరచె
దుందుభినాదములు నగర మందు నిండెను. ||జన్మ|| 3.

విరిసిన మొగ్గలును నెండ వేడి సోలెను.

“ఏమిదేమి” యనగ బేల మోము విప్పెను
గాలి బిగ్గనవ్వి వాని గాంచి చెప్పెను.

॥జన్మ॥ 4.

ప్రజకి కుభవార్త చెవిన బడినయంతను
ఇంటినుండి రాజమార్గమంటి యురికెను.

యువతి సంఘమొకటి పాడుచేగు చుండెను.

॥జన్మ॥ 5.

పుష్పాంజలి గుప్పిరొకరు భూషణొక్కెడ
హాసోద్ధతి వినబడ, వే భాషలక్కడ

తాళ వాద్య గతి మాత్రము త్వరితమాయెను.

॥జన్మ॥ 6.

నూపుర రుతి వీణాధ్వని లోపమందెను

రవళుల రొద చెవిగూబలు తపన పడియెను

ముగ్ధత కోకిల మాపుల మూగవోయెను

॥జన్మ॥ 7.

చిరుకదలిక దిగ్గజములు చిత్రము జూచెన్

రమ్యాత్రము నేడు క్రొత్తరంగుల పూచెన్

నింగిని మౌక్తిక చూర్ణము నిండి వెల్గెను

॥జన్మ॥ 8.

జనపద మాటల పాటల మునిగితేలెను

మధురస్వర రంగతాళ మగ్నమేదిసీ

ఉర్విగూడి శేషుడు తానూగె డోలను.

॥జన్మ॥ 9.

“జన్మమయ్యె సఖియ రామ జన్మమాయెను”

ఈ యానంద గానములో నయోధ్య మగ్నమైయుండెను. రాజ రాజు ప్రాసాదములో శ్రీరామచంద్రుడు దినదిచాళివృద్ధి నొందుచుండెను. అతడు తప్పటడుగులు వేయసాగెను. వచ్చిరాని వాక్కులనాడ దొడగెను. మహారాణియగు కౌసల్య చెల్లెండ్రుగు సవతులతో తనయానందమును కుతూ హలముతో నిట్లు చెప్పుచుండెను.

కౌ స ల్య

శ్యాముడై నరాముడు సఖి జలకమాడు నాదగుతొడపై నను
అష్టగంధపరిమళములు నానీలాంబుజమున విడివడియెను. 1.

శ్యాముడై నరాముడు సఖి మామకహస్తమున భోజనముగొను
రామభుక్తశేషమునకు రామచిలుకలెదిరిచూచుచుండును. 2.

మంజుశ్యాముడు రాముడు మణిమంచముపై న నిదురగూడును
జలజాక్షిని రామునిగని చంద్రుడు మేఘములనాన దాగును 3.

శ్యాముడై నరాముడు ననుజన్మలతోగూడి యాడుచుండెను
హీరమ్మలలో చారుమసారమువలె మెరసి యాడుచుండెను. 4.

శ్యాముడై నరాముడు సఖిసహోదరుల ననురాగమ్మునగను
కన నాపసిపాపలవర్తనముల పెద్దలును నేర్వదగిమను. 5.

శ్యాముడై నరాముడు సఖి రామానుజులై న మువ్వురితోడను
నా భాగ్యశ్లోకమునకు నాల్గ్గండచరణమ్ములనంజను, 6.

బాలుడు శ్రీరాముడిపుడు వచ్చిరాని ముద్దుమాటలాడును
అతనితోడబల్కెడి మనయందరినుడి యదేవిధముమారును 7.

శ్యాముడై నరామునితో సదనమె యస్పష్టవాక్యమయమగు
వచ్చిరాని మాటలాడువారగుదురు వేదవిదులు ద్విజులును 8.

శ్యాముడై నరాముడు సఖి చదలంగల శశినిమ్మనియడుగును
ఆనిశి నాబాలునితో నాలయమే జాగరణము చేయును. 9.

శ్యాముడు రాముడు రేపొక చక్కనై నవయసు కోడెయయ్యెనా
వరుణుడగుచు పూర్ణకృపావర్షమును జనములపై గురియును. 10.

8

“శ్యాముడై న రాముడు సఖి”

మహారాజీయైన కౌసల్య యుక్కు శ్యాముడై న రామచంద్రుడు
దినములరుగ మాసములేగుచుండ వృద్ధిగాంచెను. బాల్యములోనే విలువిద్య
నంత కై వస మొనర్చుకొనెను. ధర్మగ్రంథముల నభ్యసించెను. ఇప్పుడిప్పుడే
రాజసభలో కూర్చొనుచుండెను. అతనితో నతని స్నేహితులును, అన్నివిద్యలలో
కౌశలమును సంపాదించిరి.

ఒకసమయములో రాజైన దశరథుడు, తన నలుగురు కుమారు
లతో గూడి రాజసభ నలంకరించి సింహాసనాసీనుడై యుండగా విశ్వామిత్రుడు
తానచటికి వచ్చెను. రాజతనికి స్వాగతమిడి నమ్రాననుడై యానందముతో
నిట్లు విన్నవించెను. మునిషిర్యా ! ఏ కార్యమొనర్ప నాజ్ఞాపించెదరో తెల్పుగలరు.
నేను నా సర్వశక్తితో దానిని చివరివరకు నిర్వహించగలను.

రాజుగారి యీ సాదరవచనములకు సంయమింద్రుడగు కౌశికుడు
మిగుల హర్షించి ఇట్లు వచించెను.

విశ్వామిత్రుడు

నీజ్యేష్ఠ కుమారు నాకు నిమ్ము దశరథా
యజ్ఞ రక్షణమున యోగ్యుడతడె సర్వధా

మాయావులు రాత్రిచరులు

మాకిడి రెన్నో బాధలు

ఎన్నిసార్లు మఖమొనర్పనెపుడు పూర్తికాదు గదా !

1.

క్షమిని దీక్షనుంటి నేను

శాప మెట్టు లిడుట లౌను

యజ్ఞ విఘ్న మొదవినంత యా స్థలమునె విడుతునదా

2.

మరలి యజ్ఞమును మొదలిడ

తిరిగి విఘ్నములు జతపడు

కుండమ్మున జ్వాలరేగ మండపమున నుండ్రు బుధా

3.

విమల వేది రక్తమాంస

వృష్టి నేతు రా నృశంసు

లాపినంత సవన మంత్ర, మసుర స్వైరనాట్యకథా

4.

బాలవీర రామనేత

వారిని శిక్షించుగాత

ఈ కొమరుడు బాలుడయ్య నెంతో యోగ్యుడీ వసుధ

5.

మది శంకిల నేల నృపా
మౌని వేడు రాజకృపా
వాగ్దానము పాలింప నృపా తడబడనేల వృధా 6.

అసువు కంటె వాక్కు ప్రీతి
యా రఘువుల దిదేరీతి
చూపించును రాముడె మీ శూరసిద్ధతా 7.

విలపింతువె కౌసల్యా
వీరమాత యెపు డభయ
నుతుడు పోర నుభయ కులాల్ చొక్కుధన్యత 8.

ఆ మారీచ సుబాహులు
అసురులు ఆయత బాహులు
బాలు గాంచ నస్త్రములనె నేలవై తు రమిత వ్యధ 9.

ఘనుడవు నీవే రామా
ధనుర్బాణముల గొనుమా
వెను వెంటన్వచ్చిన నీయనుజుడు రానీ సువ్రత. 10.

9

“నీ జ్యేష్ఠ కుమారు నాకు నిమ్ము దశరథా”

మహర్షియైన విశ్వామిత్రుని కోరికను దశరథ మహారాజు నిరాకరించలేకపోయెను. చేతిలో విల్లును మూపులనమ్ములపొదిని గైకొని రామ లక్ష్మణులు సంసిద్ధులైరి. అన్నతోపాటు, తమ్ముడగు లక్ష్మణుడుకూడ బయలుదేరెను. మాతృశ్రీ కౌసల్య కర్తవ్య నిర్వహణార్థము పుత్ర మమతను కట్టి

పెట్టిన దాయెను. రాజ కుమారు లిరువురికిని “జయీభవ” యను యాశీర్వాద మొసంగెను, మహారాజగు దశరథుడు పుత్రుల మస్తకము ప్రేమతో నాఘాణ మొనర్చెను. విజ్ఞానియైన విశ్వామిత్ర మహర్షి వంటి నేతతో రామలక్ష్మణులు ప్రథమపరాక్రమమును రుచిచూపించుటకు రాజప్రాసాదమునుండి బయటబడిరి. ప్రయాణమందుగురు దేవుడైన విశ్వామిత్రుడు రాజకుమారులకు అనేక కథలను ప్రభోధించి జ్ఞానోదయము గావించుచుండెను. ఇటులేగుచు వారు మలదక రూశదేశ పరిసరముల చేరిరి. అకస్మాత్తుగా పిడుగులు పడినట్లు భీషణ ధ్వని విననాయెను. ఒక భయంకర రాక్షసి వారిమార్గమున కడ్డువచ్చెను. సంతపుడై విశ్వామిత్ర మహర్షి రామున కిటు లాజ్ఞాపించెను.

వి శ్వా మి త్రు డు

వింట వడి శరము నిడి విడువుమీసాయకము
తాటక వధింపుమీ రామచంద్రా
దుష్టమాయావినీ దుర్యక్షిణీశస్త్ర
వర్తనన్ దర్శనన్ ఇది అభద్రత గూడు
ఆరక్తతప్త నేత్రాలోకములఁ జూడు
కాననము వల్లరులు కాలిపోయెనునేడు
అతుల బలగర్వితాకృతి గొనెను క్రూరత
రోతగా జూచెడిన్ క్రూరముద్ర.....రామభద్ర, 1.

వికటాట్టహాసాల వినునవ్వు చుండెనల
దంతములు దౌఢలును దానిజూడుము కుటీల
మృత హస్తీవదనగుహ ప్రతిదాని వక్త్రమల
సరిగ మృత్యుచ్చాయ కరణివచ్చును వనుల
నారియిటె వచ్చెనిక నారి లాగుము త్వరగ
బాణమేయుమి యణగుదానితంద్ర

॥తాట॥

2.

అగీపోయెద వేల వేగవిడు మస్త్రీలు
 ఈమె మృతి వీవనుచు ఎరుగు మాహృదయాలు
 జనసౌఖ్య కారికిల వనితా వధము పోలు
 ఊతిపు ధర్మమె చెప్పు కీర్తిసాంద్రా : ||తాట|| 3.

ధర మ్రింగ నురుకాడు దై త్య కాంతను నాడు
 శుక్రమాతను ద్రుంచె చక్రియగు విలుకాడు
 చెండాడగావచ్చు సింగ మాడదియైన
 వధ్యయగు శత్రువే వరనరేంద్రా ||తాట|| 4.

అతికోపమున నురికి యరుదెంచు మనదెసకు
 పర్విడెడి దానినే పంపు నరకమ్మునకు
 నీ విక్రమము గాంతు దేవ పురుషోత్తమా
 సలుపుమిక పూర్ణి మన్ శౌర్య చంద్రా : ||తాట|| 5.

10

“తాటక వధింపుమీ రామచంద్రా”

విశ్వామిత్రుని యజ్ఞానుసారము శ్రీరామచంద్రుడు తాటక వధ మొనర్చునపుడు ఆకసమునుండి దేవతలు పుష్పవృష్టి గురిపించిరి. శ్రీరాముడు లక్ష్మణునితో గూడి విశ్వామిత్రుని సిద్ధాశ్రమమునకు వచ్చెను. యజ్ఞమునకు విఘ్నమొనర్చునట్టి మారీచుని మానవాస్త్ర ప్రయోగమున సముద్రమున ముంచివై చెను. అగ్నేయాస్త్రమున సుబాహు వధమొనర్చెను. విశ్వామిత్రుని యజ్ఞము సాంగోపాంగముగా పూర్తియయ్యెను.

మొ

యీ సమయమునందే మిథిలాదిపుడైన జనకరాజు నీంట యజ్ఞము
జరుగుచుండెను. మునిజనులందరును ఆ యజ్ఞమునకు జననుండిరి.
అదే సమయములో రామలక్ష్మణులను గూడా వెంటరమ్మని బలవంత
మొనర్చెను.

ఒక ఆశ్రమీయుడు

పద పద శ్రీరాఘవా ! పరికించగా మిథిలను. ||పద||

తన్నిథిలానగరమ్మునకంటెను
దర్శనీయుడౌ నరపతి యంటెను

రాజర్షియె నిజముగ యాజనకన
రాధిపుడన గావించె
నరపతి యానగరమ్మున నిప్పుడు
నవ యజ్ఞమ్మొక్కటి తలపెట్టెను. ||పద||

1.

యజ్ఞశాలలో మనుకార్ముకము
ఆ, శంకరుచేనది నిర్మితము
త్ర్యంబకుడే యాధనువునుగైకొని
త్రిపురాసురుని వధించెను మించెను. ||పద||

2.

శివధనుస్సు తన భవనమునందిడి
జనకరాజు పూజనములొనర్చెడి
విశ్వపూజ్యమగు విశాలధనువున
కిలాతలంబున తులలేదెందును. ||పద||

3.

దేశ దేశ భూమీశులు వచ్చిరి
ఆ ధనువునుగని యచ్చెరువొందిరి
ధనువుగాంచగనె దానినెత్తుటకు
నృపలోకము ముచ్చట పడుచుండును.

॥పద॥

4.

సురలు నరులు కిన్నరులు దైత్యులును
అణుమాత్రమెత్తరై రా ధనువును
వంగియున్న చాపము నిసుమంతయు
చక్కజేయగా జాలరేమనను.

॥పద॥

5.

నారిని ధనువును గూరుచువాడును
వంచినారి మ్రోగించెడి వాడును
వింటకరమ్మిడి విడిచెడి వాడును
అవతరించలేదవని నెవ్వడును.

॥పద॥

6.

సహజయోధులు లసద్ధనుర్ధరులు
ధనువును మీ నేత్రముల గన్గొనుడు
చూడుమి రాఘవ సుమిత్రాత్మజుడు
ఉత్సుకతను నెంతో జూపించును.

॥పద॥

7.

కడు కౌతుకమున వెడలిరి మునులు
వెడలుడివుడు మావెంట నుభయులు
సహస్రవాసులై సాగుడి మీరలు
భాగ్యతరువు ప్రసవించి ఫలించును.

॥పద॥

8.

“పదపద శ్రీరాఘవా, పరికించపలెను మిథిలను.”

ఈ మునిజనులు తనను మిథిలకురమ్మని బలవంతపరచుట రాముడు తానేమాత్రము నిరాకరించలేక పోయెను. అనుజన్ముడగు లక్ష్మణునిగూడి మునిజనులతో పాటు మిథిలకు పోవుచుండెను. మార్గమధ్యమున విశ్వా మిత్రుడు వారికి మనోజ్ఞములగుననేక కథలను వినిపించుచుండెను. దారి లోనియొక పాడుబడియున్న ఋష్యాశ్రమమునకు వారరుదెంచిరి.

“ఈ యాశ్రమమేల శోభావిహీనమై యున్నద”ని రాఘవుడడుగగా విశ్వామిత్ర డతనికి పాపాచరణము వలన శిలయై పడియున్న అహల్యా వృత్తాంతమునంతయు తెలియజెప్పెను. చరణరజస్పర్శచే నామెనుద్ధరింపగా రామున కాజ్ఞయొసంగెను.

శ్రీ రాముని చరణస్పర్శము వలన శిలాకారముతోనున్న యహల్యా కశేథరములో ప్రకాశ ముదయించెను. ఆమె రామునిగని కోమలస్వర మొప్పుగా నిటులు పల్కెను.

అ హ ల్య

స్వామి రామ సీచరణము సోకెను
ముదమున శాపవిముక్తనై తిని.

శ్రీ రామకృపా శిల్ప సత్కృతిని
తిరిగినేడు దాల్చితి నరాకృతిని
శ్వాసము విడిచెడె స్వామి భవత్పద
పావన రాజీవము ముద్దిడితిని.

॥స్వామి॥

1.

కనుల పూర్వమటు కలిగెను దృష్టియు
 నే జూచితి నిను నీలో సృష్టియు
 ఆగియాగి కోష్ఠాశ్రుతోయములు
 కాల్యగటైనా కపోలయుగళిని

॥స్వామి॥ 2.

చెవులకు మరల నొదవె వినుశక్తి
 ఆత్మనుష్ఠాంగె నమూల్య సూక్తి
 అహల్య లే తెమ్మనుచు నెవరొయన
 కరుణపూర్ణ వాక్యముల వింటిని.

॥స్వామి॥ 3.

తనువది పులకలుగొనుచు వంగినది
 ప్రభుపాద స్పర్శము నెరింగినది
 చరణధూళియను వరకుంకుమ నా
 ఫాలతలమ్మున బరగె భూజాని

॥స్వామి॥ 4.

మౌనవదనమున మాటస్ఫురించెను
 భక్తవత్సలుని ప్రభుని నుతించెను
 పతితపావనా ! ప్రభు నీదయతో
 హాలాహలమగు నమృత తరంగిణి

॥స్వామి॥ 5.

పతితపావనా ప్రభు రఘుకులజా
 వీరీరున నేజేతును పూజ
 పునర్జన్మ బొందిన జీవనమును
 అభిషేకించితి నంఘ్రియుగళిని.

॥స్వామి॥ 6.

“ముదమున కాపవిము క్తనై తిని”

అహల్యాసతి రామచంద్రుడు తన యాత్మోద్ధరణమొనర్చి యపార కృపాదృష్టి ప్రదర్శించినందులకై తన యనంత కృతజ్ఞతల బ్రకటించుటయు నామె యభీష్టానుసారము విశ్వామిత్రుడా గౌతమాశ్రమముతో కించిత్కాలము విశ్రమించెను. తదుపరి, తక్కిన మునిజనములు వెంబడింప పథమంటి యేగుచు మిథిలానగరమునకు జనెను. చనినంత జనకచక్రవర్తి మునిసార్వ భౌమునిగాంచి సంతోషసముద్రమున దేలియాడి సాదరగతి స్వాగతమొసంగెను. మునిజనుల వెంట వచ్చిన యిద్దరు రాజకుమారులు అయోధ్యాధీశుడగు దశరథుని ముద్దుకుమారులని తెలిసిన జనకుని యానందార్జవము వేలాతి క్రమణమొనర్చిన దయ్యెను. అశేష పరాక్రమసమన్వితులగు నీ దశరథావ నీశుని వీరకుమారులు నీవద్దనున్న ఘనమగు శివధనుస్సు చూచుటకై యరుదెంచినారని విశ్వామిత్రుడు జనకునితో వచించెను.

అపుడా ధరాధిపతి అనేక వేలరాజులు ప్రత్యక్షముగా దర్శించు చుండ మల్లులతో నాధనుస్సును రాజసభాభవనమునకు తెప్పించెను. రామ లక్ష్మణులా ధనుస్సునకు ప్రేమాదరములొప్ప వినములై ప్రణామము లర్పించిరి. రాఘవుడా ధనుస్సు నెత్తుటకుగాననుజ్ఞవేడెను. జనకుడవశ్యముగా నెత్తదగుననెను. శ్రీరాముడా ధనుస్సునవలీలగా లేవనెత్తి నారినిగూర్చుటకు దాని కొనను వంచుటలో పిడుగు పడినట్లుగా ప్రచండనాద మయ్యెను. ఆ ధనుస్సు నడిమికి ముక్కలయ్యెను. అలోకవిలక్షణ దృశ్యమును తిలకించి పులకించి జనకుడానంద పరవశుడాయెను. తన పెంపుడు పుత్రికయగు వీర్య శుల్కను సీతను ఆ మహావీరునకిచ్చి పెండ్లి చేయుటకు తన నిశ్చయమును ప్రకటించెను. విశ్వామిత్రుడు దాని కంగీకరించెను.

సుముహూర్తకాలములో భూజాతయైన సీతతో రామునికి వివాహ మయ్యెను. తనతమ్ముని బిడ్డలగు ఊర్మిళ, మాండవి, శ్రుతకీర్తియను

వారిని జనకుడు లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులకు వరుసగానిచ్చి పెండ్లొనర్చెను. వర్ణింపనలవికాని మహాత్సవము జరిగెను. ప్రథమ పరాక్రమమును ప్రకటించుటకు ప్రాసాదమునుండి బయటబడిన రామలక్ష్మణులు తమతమభార్యలతో గూడుకొని అయోధ్య కరుదెంచిరి. వారు అయోధ్యచేరి అనేక మాసములు గడిచినను వందిమాగధులు సీతాకల్యాణము నిత్యనూతనముగా పఠించుచునే యుండిరి.

భాటచారణ

అకాశముతో నందెను వియ్యము
అవసీమాత అపూర్వపు నెయ్యము
స్వయంవరమాయెను జానకీ స్వయంవరమాయెను. ||జానకీ||

చని రాముడు సహజముగ నెత్తెనాశంకరకార్ముకము
రారాజగు జనకుడు పూర్ణమనోరథుడై కొనెసుఖము
రామశ్యామల భాగ్యము సీతాభామయెదుట నిలచె. ||జానకీ|| 1.

ముగ్ధజానకీ రామధనుర్ధరు ముఖము దవ్వనుండి
ఆత్మశక్తినేకమొనరిచి ప్రియమంది కాంచుచుండె
కపోలసీమల లజ్జాసుమములు క్రమముగ వికసించె. ||జానకీ|| 2.

అల్లన రెప్పల విప్పి సీత తానతని గాంచుచుండె
తాడిత ఘాత నినాదమువలె పెనుధ్వనులు మిన్నునిండె
ఇరుఖండములుగ శ్రీరాముడు తాహరధనువును విరిచె.

||జానకీ|| 3.

కనులకు చీకటిగ్రమ్మి నృపులు తక్షణము బెదరుగొనరె
మనసులోన లజ్జించుచు సీతావనిత నగుచుదనరె
జనకుని చింతామయదృష్టులు తక్షణము తృప్తిగాంచె.

॥జానకీ॥ 4

కరములు మోడిచి జనకనృపాలుడు కౌశికుతోననియె
దశరథసుతునకు నేడుసీత నర్పణము నేతువినవె
ఆనందముతో సీత కన్నుగవ అరమోడ్పులగాంచె. ॥జానకీ॥ 5.

తండ్రియాజ్ఞచే మంత్రముగ్ధయై తానునిలిచెబాల
తడబడె నడకలు అంతకంటెను తడబడె పూమాల
సౌఖ్యభవనమున స్వర్ణ వర్ణ సచ్చరణములరుదెంచె. ॥జానకీ॥ 6.

వ్యోమసీలిమల నెట్లునిండునో ఉషః ప్రభాకృతులు
రామదేహమందటులు నిండె నారామ కరద్యుతులు
మాయాబ్రహ్మల సంగమై సభామంటపమగుపించె. ॥జానకీ॥ 7.

వంచెతలను శ్రీరాముడు జానకి వై చెను సుమమాల
దివి కరతాళధ్వనులొనర్పగా దేవగణముహేల
అమరగణముల కర్ణముల తూర్యధ్వని వినిపించె. ॥జానకీ॥ 8.

అవనిజాత సీతాపతి శ్రీవిష్ణుంశ రాఘవుండు
గంధర్వుల సుస్వరములలో జయగానగీతినిండు
ఆకాశమునకు బాంధవ్యములీ యవనితోడగలిసె. ॥జానకీ॥ 9.

“జానకీ స్వయంవరమాయెను.”

తర్వాత కైలాసశిఖరమువలె ఎత్తైన మంచుకొండవలె తెల్లగానున్న తన ప్రాసాదములో శ్రీరాముడు గృహస్థాశ్రమ సౌఖ్యమును అనుభవింప దొడగెను. అత్యంత సుస్వరూపుడును, జ్ఞానవంతుడును, మహా పరాక్రమ శాలియును, సత్యవాక్పరిపాలకుడును అయ్యును పరమ సులభుడగు రాముడు ప్రజలకు ప్రీతిపాత్రుడయ్యెను. శ్రీరాముని సద్వర్తనాది గుణములనుగాంచి దశరథుడు సంతోషముతో నుప్పొంగిపోయెను. ఒకనాడు దశరథుని హృదయములో రామునికి రాజ్యభారము నొప్పగించి విశ్రాంతి సౌఖ్యమునొందవలెనని భావము గలిగెను. అంత తన యీవిచారమును గురుజనులకు, బంధువులకు, భార్యలకు, మంత్రులకు, జనకునికిని తెలియపరచెను. ప్రజలు యిదివిని యానందపారవశ్యమున వెట్టివారైరి. దశరథుడు ఈ వార్తను చాటింపుమని నియమించెను. చైత్రమాస పుష్యనక్షత్రమున శ్రీరాముడు సింహాసనాసీనుడు కానున్నాడని చాటింపుమని నియమించెను.

ఊర్మిశాది సోదరీమణులీవార్తవిని సీతాదేవి మందిరమునకుజని ఆనంద మిశ్రిత వినోదముతో నామెనుగాంచి యిట్లనిరి.

ఊర్మి శా, మాండవీ, శ్రుతకీర్తి

సంతోషము సఖి ఎంతని చెప్పుదు

ఈ ఆనందము నేమని చెప్పుదు

శ్రీరాముడు సీతావల్లభుడగు రేపే అయోధ్యాపతి.

సింహాసనమున శ్రీరఘునేత

వెలయ వామదిశ నలరెదుసీత

కౌ స్తసిగ్గుచే గర్వముచేత
రాజభూషల నలంకరింతురు
రమ్యంబగు నీయాకృతి

॥సంతో॥

1.

గురు ముని జనము లెదురుగావత్తురు
సప్తనదీ గత జలము జల్లుదురు
ఉభయ వంశముల నుద్ధరించెదరు
మేఘము కంటెను మేటిస్వనమ్ముల
వడిమోగును భేరి రుతి

॥సంతో॥

2.

మగని సమము నిను మన్నించును ప్రజ
ప్రాపించు రాణి పదవి యవనిజా
తనయుల గనకనె తల్లివయోనిజ
మహి ప్రజావళికి మాతృత్వపదవి
కావింపుము స్వీకృతి

॥సంతో॥

3.

అవని యెల్ల నీకంకి తమ్మగును
జననికెయిక దొరసానివనదగును
ఎవరుపొందలే దీ భాగ్యమ్మును
ఫలపుష్పమ్ముల కళకళలాడును
ఎప్పుడీ మాతృక్షితి

॥సంతో॥

4.

పతిత పాపన ప్రభు సంగమున
పతిత పావనవు సతిభూతలమున
వసుధపై నె స్వ రైభవమ్ముగొన
నిఖిల లోకముల నిండియుండుతన్
నీ విమల యశోద్యుతి

॥సంతో॥

5.

సీతరాణి ! దాసీలము మేము
 నీ పదముల సంలీన మగుదుము
 ఏ యాజ్ఞలనిడ నే వేళనుమము
 నీయాజ్ఞలలో నిర్మగ్నంబై
 యుండునెపుడు మామతి

॥సంతో॥ 6.

హాస్యమనుకొనకు మభిలాషయెయిది
 హద్దులేదు నీ యదృష్టమునకెది
 దేవదేవతలె నీరక్షసుధీ
 భవ్యములగు నీ భాగ్యములకుమా
 దృష్టి దవుల రాదు సతీ

॥సంతో॥ 7.

పరిచితమే ఆ పదములచప్పుడు
 సౌష్ఠవములు ఆ ఛాయంగనబడు
 నినుగలియగ వచ్చునదో రాముడు
 అమాయకపు నీయక్షులలోనన్
 లజ్జ బొందు జాగృతి

॥సంతో॥ 8.

14

“సీతావల్ల భుడగు రేపే యయోధ్యాపతి”

ఈ వార్తవలన ప్రాసాదములో వలెనే నగరమంతటను సంతో
 షము ఉప్పొంగిపోయెను. ప్రజలు అనందోత్సవములలో మగ్నమైపోయిరి.
 శ్రీరాముని సవతితల్లులు కూడా కౌసల్యారాణి వలెనే సంతోషసముద్రములో
 నీదాడుచుండిరి. మంథరయను దుర్మార్గురాలై న దాసి కై కేయికి యీవిధముగా
 చెప్పి బుద్ధిని భ్రమింపజేసినది. “భరతుడు తాతగారి యింటికి పోయినపుడు

దశరథమహారాజు రామునకు రాజ్యాభిషేకము చేయుచున్నాడు. కావున దీనిలో సదుద్దేశములేదని తెలియుచున్నది. రాజ్యము విజయము నరయనీ భరతునకు దొరకవలసియున్నది. ఏదై నాచేసి రాముని నింటినుండి గెంటించవలసి యున్నది'' కైక దీనికి సుతరాము ఒప్పలేదు. కానిచిట్టచివరకు ఆమె మనస్సులోకూడ రాముని పట్టాభిషేకము పట్ల అసూయ తాండవింపసాగినది. క్రుద్ధస్వరములో ఆమె దశరథుని హెచ్చరించెను.

అ యో ధ్యా తాం డ

కై కే యి

వచన భంగ మొనరింపకునాథా : వచనభంగమొనరింపకుము
సింహాసనమున జేర్చుము భరతుని
వనికి బంపుమీ రాఘవుని

సాంత్వన పరుచకు జాలి జూపకుము
మాట యిచ్చినదిమరి పాటించుము
వేగిరముగ పిలిపించుమిప్పుడే
మామయింటగల భరతునిని

॥వచన॥ 1.

కొడుకు మమతలోబడి పిచ్చివియై
కుంటిసాకులను గూర్చకు విటుపై
వచన భంగమెటు వలె శోభిలు ? రఘు
వంశవీరులకు నీ ధరణి ?

॥వచన॥ 2.

శక్రుని కొరకై శంబరు తోడన్
దండక వనిలో తలపడి పోరన్
రథచక్రము కాశ్రయణముగాగన్
హస్తము నిచ్చిన యది, యీసతియని

వచన॥ 3.

నాథా నాటి రణమున విజయులై
ఏమి యంటిరో ఎరుకయె ? మీరై
“రమణీ రెండు వరాల నిచ్చితిని
ఎరిగింపుము నీ యిష్టమని

॥వచన॥ 4.

స్త్రీ సులభమ్మగు ధీ చతురత్వము
దాచెను నేటికి తామిడువచనము
ఆవరముల నిపు డడుగుదు రెంటిని
సమయమెరిగి సాడింతునని

॥వచన॥ 5.

ఒక వరమునకై నొసగు కట్నముగ
ఈ సింహాసనమిడు భరతునికిక
రెండవ వరమర్థితు రామువని
పదునార్గేడులు పంపుమని

॥వచన॥ 6.

తనరు పక్షపాతము నీప్రేమన్
న్యూనాధికములు నొప్పవు దీనన్
ఉదారవై ఖరి నొసగితి వరములు
ఈ విశ్వాసము లేలా విధియని

॥వచన॥ 7.

ప్రాసాదము వెలి రాముని బంపుము
లేదా, వంశపు రీతిని ద్రుంపుము

కాదా ధన్యత గడియించుటకే
నిలుపు కొనుము నీ మాటయని

॥వచన॥ 8.

కపటపు ఏడ్పులు నటనలమూర్ఖులు
ఆ రాఘవుడై శ్వర్య జిగ్గేషువు
రాముని తృప్తి పరచగావలెనని
నీ మదినుండుట నెరిగితిని

॥వచన॥ 9.

మిన్ను విరిగినన్ మేదిని గూలను
మరల నిన్నునేమరి బ్రతిమాలను
నీవీ వరముల నీయనంతకును
వచింతు శ్వాసను వదలనని

॥వచన॥ 10.

15

“వచన భంగమొనరింపకు నాథా”

కై కకటు భాషలు దశరథుని శిరముపైన వజ్రాఘాతములై బాదా
కరములుగా పరిణమించినవి. దశరథుడు మిక్కిలి దయనీయమైన పరిస్థితిలో
పడియుండెను. ఆయన కైకను బుజ్జగించి, పొర్కించి యామె మనసు
మార్చుటకై ప్రయత్నించి చూచెను. కైక తన శతబుద్ధినేమాత్రము మార్చు
కొనలేదు. రాజు తానయోమయస్థితిలో పడి విచారముడిగి విగ్రహము
వలె మౌనముగా కూర్చొని యుండెను. ఇంతలో మంత్రియగు
సుమంత్రుడు కైక మందిరమునకు వచ్చెను. ఓపికనడలిన కైక సుమంతుని
శ్రీరామచంద్రుని కొవిరావలసినదిగా నాజ్ఞాపించెను. యౌవరాజ్యాభిషేకము
నకు సంసిద్ధుడైన రామునితో సుమంత్రుడు కైక మందిరమున కేతెంచెను.
దశరథుడు దీనవదనుడై శిరమును వంచుకొని కూర్చొనియుంట గాంచి రాము

డాక్టర్ పడెను. రాముడు నేత్రసంజ్ఞతోనే కైకనాస్థితికి కారణమేమని యడిగెను. ఆమె జగిరిన సంగతులన్నియు తెలియపరచెను. రాజునకు ప్రత్యక్షముగా చెప్పు సాహసము లేకున్నదిగాని “నీవు పదునాల్గు సంవత్సరములడవికి పోవలె మరియు భరతునికి రాజ్యము దొరుకవలె” అనివారి అభిప్రాయము. కైక యీవిధముగా జెప్పినతరువాత గూడా రాజు ఏమి మాటలాడలేదు. మౌనమర్థాంగీకారసూచకముగా గ్రహించి రాముడు పదునాల్గు సంవత్సరములు అడవికిపోవుటకు ఒప్పుకొనెను. జరిగిన సంగతులు తెలియపరచుటకు రాముడు లక్ష్మణునితో కౌసల్యా మందిరమున కరిగెను. కౌసల్యరాణి శుభ్రమైన వస్త్రములు ధరించి అగ్నికి ఆహుతి నిచ్చుచుండెను. రాముడు రాగానే సంతోషభరితయై రాముని ఆసీనుడగుటకై యాసనమును ముందుకు జరిపెను. కూర్చొనక రాముడు తన వనవాస విషయమును తల్లికి తెలిపెను.

కౌసల్యకేమియు తోచక ప్రమాన్వడి చూచెను. కైక హఠము దశరథుని వరదానము మొదలగునవేవి యామెకు బోధపడలేదు. శ్రీరాముని గుండెకదుముకొని ఆర్తస్వరముతో తన వెతనిట్టు లామెకు నుడువసాగెను.

కౌ స ల్య

కడపతోసహా కన్నతల్లి యీకడుపుప్రేమ మాయ
దాటిపోకు రామరాయ.

పుట్టెడునోముల పొట్టకువచ్చి
సుఖపెట్టుటలిటు క్షోభమునిచ్చి
చంపుటకా, ప్రాణము చనగోరు
వెక్కియేడ్చు దేహము నినుబాయ.

॥కడప॥

1.

ఎంత మూఢ ఈ సవతి కె కేయి
అమెయు నావలె అబలా 'అయీ'
అజ్ఞనిచ్చునా అమె భరతునకు
వనికేగన్ గుణగేయ.

॥కడప॥

2.

సవతి కన్నులిక చల్లబడగనీ
రాజ్యసుఖాల భరతుడు పొందనీ
వ్యర్థముగా నిను వనముల బొమ్మని
వై రిణియేల ఇంతజేయ.

॥కడప॥

3.

ఎప్పుడు చెప్పలేదిప్పుడు చెప్పెద
వారికామె ననుమీరి ప్రియప్రద
ఇంతవరకు వచియించ నెవ్వరికి
ఎదనుమూగ యాతన కోయ.

॥కడప॥

4.

కనులనామె వెలిగ్రక్కు నిప్పులనె
సుతుడా : కాలుచు బ్రదికితి నిటులనె
రహి చివరకు నీ రాజ్యములోనే
నాన పడితి ఛాయా.

॥కడప॥

5.

చెడుబోధల నెటుచేతు బాలకా
జనక తుష్టినిడు, పనుపుమీరక
తల్లి నల్లై కాంతారము గొనివన
అజ్ఞవేడు రఘురాయా.

॥కడప॥

6.

నిన్నువీడి నే నెట్టులుండెదను
ఈ సుతవియోగ మెటులు భరింతును

జమదగ్నివలెనె జనకుడు నీకును
ఆజ్ఞయిడడు మాతృవధను జేయ.

॥కడప॥

7.

స్వయముగ జేయుము జనని వధమ్ము
అవల దొరవెకమ్మడవికె పొమ్ము
విగతదేహయై విపినమ్ముల నిన్
వెంబడించు నొకఛాయ.

॥కడప॥

8.

16

ఈవిధముగా వెత వెడలబోసికొనుచు కౌసల్య ఎంత యాక్రందన
మొనర్చినను శ్రీరాముని నిశ్చయము సడలలేదు. ఎట్టిపరిస్థితిలోనైనా భార్య
భర్తను విడిచి యుండరాదని శ్రీరాముడు గట్టిగా తిల్లితో నివేదించెను. రెప్ప
ఆడని కనులతో చిత్రముభంగి చూచుచున్న లక్ష్మణుడు దున్నహమగు సంతా
పమునాపజాలక ఇట్టులనెను.

ల క్ష్మ ణు డు

రామువినా నెవడునిల్చు రాజ్యపదవిని
కరమున ఖడ్గమునుబూని కొంతునునేను.

రామ సమర్థుడవు వృధగ వ్యామోహంజలి జిక్కెదు
తులువల పాపమును నీకు తెలియజేతును.

॥రాము॥ 1.

వాక్కుగాదు వరములేదు కై కయె రాజ్యాశ నీదు
విషయమగ్న నృపుడు దాని విలువనేయును.

॥రాము॥ 2.

సుతునీహత్య గోరువారు పితరులగుదురేతీరు
ప్రభువు నీకు వాక్కిడియెటు భంగపరచును ? ||రాము|| 3.

నృపుడు విషయలంపటుడెటు నీకిచ్చిన మాటదప్పె
పొలతి హఠమొ 'కిమ్మనకన్' పూర్తిజేయును, ||రాము|| 4.

అమెకెపుడొ వరములిచ్చె నవినేటికి జ్ఞప్తివచ్చె
ఏలచెప్పలేదు వాని నింతవరకును. ||రాము|| 5.

మదమాతంగము విధమున మసలు నీదు దుర్విధియన
త్రాటిచేత బంధించెద దాని నేనును. ||రాము|| 6.

ఈవు రాజసీతమెక్కు మెవడడ్డుపడునొ చూతును
రానీ : వానిని రక్త (కంఠ) స్నానము జేయింతును. ||రాము|| 7.

ఆ త్రిలోకములె రానీ హడలింతును నేవాని
ముందేగతి యోచించునొ ముసలితండ్రి నేజూతును. ||రాము|| 8.

క్షీతినేలుము శతశతకము శ్రీరామా ధనువు గొనుము
నీవెనుకనె రక్షణకై నేసిద్ధముగా నిలుతును. ||రాము|| 9.

దండింతును వచ్చువారి తమ్ముడగాదు దాసుడను
కౌసల్యాతల్లితోడు గావింతును శపథమ్మును. ||రాము|| 10.

“రామువినా రాజ్యపదవి నెవడునిల్చును, కరమున ఖడ్గముబూని కాంతును నేను.

ఈ రీతిగా నీర్వ్యతో దహించికొని పోవుచున్న లక్ష్మణుని రాముడెంతో ప్రయాసముతో శాంతింపజేసెను. మాతృశ్రీ కౌసల్యతో నీవిధముగా మనవి యొనర్చెను. “అమ్మా! నేను వనికి బోవుటవలన మహారాజున కెంతటి దుఃఖము కల్గినదో తెలుపలేను. ఇట్టిపరిస్థితిలో నీవు నాతోనడవికి వచ్చుట అనుచితము” అనిన కౌసల్య ఇదియొప్పుకొనక తప్పదయ్యెను.

తరువాత రాముడు సీతామందిరమునకు చనెను. ఆమెతో నీవిషయ మంతయు నుడివెను. చివరకు తనకడవికి పోవుటకై నెలవొసంగుమని కోరెను. అదివిని జానకి ఔదాసీన్యహాసముతో నీరీతి పలికెను.

సీ త

నాతో చెప్పగనేలా నాథా
ఎచ్చటరాముడొ అచ్చటసీతా !

మీరలెప్పుడే దారినడతురో
తన్మార్గములో తమముందేను
వనవాసపు భీతిని గొననేను
భవత్సంగతిని భాగ్యవిధాతా.

॥నాతో॥

1.

నావెంట న్నానాథుడుండగా
భవనముకన్నను వనముమిన్నగా

శీలపై మీరాసీనులుగాగ

జనమది సింహాసనమను నేత.

॥నాతో॥

2.

వని నిశాచరులు వ్యాఘ్రములుండిన

వానికి నేనావంత భయముగొన

ఉభయ ధనుర్ధరులుండ్రు వెనుకమును

వెను తూణీరము విల్లరచేత.

॥నాతో॥

3.

ఏ పదాంబుజము ప్రాపుగొనుటకయి

ధరణిగర్భమున దాగితినేనయి

అచరణ వియోగాప్తికి లోనయి

వనరుమనుటె దివ్యము నీబోధ.

॥నాతో॥

4.

ఎవరికొరకు నేనింట వసతిగొన

దనరుటె ? విరహ తపమజ్జనమున

కనవలెనే ? భరతుని తల చత్రము

తగునె ? యకారణ దాస్యపునేత.

॥నాతో॥

5.

తృతీయ వరసిద్ధిగొనెనొ ? కై క

మంథర జొచ్చెనొ మదినటుగాక

ఏమిది వృధమది నేచుటెకాక

ఏకాకిగ నన్విడుటె వినీత !

॥నాతో॥

6.

విజనవాసమది విదిలోనుండె

పరిచయమిది నా బాల్యమునుండె

క్షీతిసుఖ దుఃఖాంకిత మీజన్మ

సఖుతో దుఃఖమె సుఖము పునీత !

॥నాతో॥

7.

నీవు విడిచినను నేను త్యజించ
శతజన్మల యీ సఖ్యముత్రెంచ
అడవికి నీతో నరుదెంచెదను

దంపతులిరువురె ? ధరసుఖదాత ! ||నాతో||

8.

పతియె భూషణము పతియే ఛాయ

ఆపతి పదముల కఖండపూజ

ఆర్యస్త్రీలకు అదే జీవనము

దానికి నంతరాయమేల రఘునాథా ; ||నాతో||

9.

పూనితి రేటికి మౌనము మీరలు ;

మ్రొక్కుదు చరణంబు లెన్నిమారులు ?

భాషణలో పొరపాటు జరిగెనా ;

క్షమించవలె నను జానకినాథా ! ||నాతో||

10.

18

“ఎచ్చట రాఘవుడచ్చట సీత.”

ఈ విధముగా సీత నిర్ధారించిన పిమ్మట రాముడు తానేమనగలడు ;
“సీతా ! వీ యీ నిశ్చయము ఉభయవంశములకు శోభాయమానమై యొప్పి
నది. బ్రాహ్మణులకు పత్ర భూషణాదులు ధానమిచ్చినవెంటనే నీవు నాతో
బయలుదేరుటకు సిద్ధము కావలెను” అని రాముడు పల్కెను.

శ్రీరాముడు లక్ష్మణుడు జానకియు ముగ్గురు అడవికి బోవుటకు
సంసిద్ధులైరి. ముగ్గురును రాజుల వేషమువీడి వల్కలములను ధరించిరి.
అందరితో నెలవుగొని శ్రీరామచంద్రుడు అడవికి బయలుదేరెను.

మంత్ర సుమంత్రుడు రథముపై కూర్చొనెను. రథము కదలెను.
ఆ రథమువెంట మొత్తము అయోధ్య కదలివచ్చెను.

అయోధ్యావాసులగు ప్రజల దుఃఖము పారముముట్టిపగిలి బయట
వడెను. రథముదోలుచున్న సుమంత్రుని కేకవేయుచు పిలిచివారిట్లు విన్నవించ
దొడగిరి.

అయోధ్యాపురుషులు

రాముడు నడచునదే సత్పథము
ఆపు సుమంతా ఆపుము రథము.

భూమిజ అగుము రామా అగుము
చరణధూళి మస్తకమున దాల్చుము
ఏమి ఘటించెను ఇది యకల్పితము.

॥రా॥

1.

రామరాజ్యమే రాదగు నీపురి
ఆకల కన్నుల నాడెపుడును హరి
ఏమిటు భగ్నము మా మనోరథము ?

॥రా॥

2.

వ్యోమనీలిమ లుషఃప్రభలోయి
శ్రీ రఘురాముడు సీతామాయి
చతుర్దశాబ్దము లస్తంగతము.

॥రా॥

3.

పదునాల్గేడులు ఒదుగును చత్రము
పదునాల్గేడులు బరగు నిశీధము
ఎటుమను నగరం బిటులు మూర్ఛితము.

॥రా॥

4.

స్త్రీ లు

దాగెనెచట దుస్తంత్రపు కైక
కొంచుమనుము ఈ దుర్దశరాక
ఇది కాదనర్థమిది నీ చైదము.

॥రా॥

5.

తల్లి భరతునిటు ధరణిపు జేయును
హరితో వనికటు సిరి వేంచేయును
ఓడె నయోధ్యయే నేడిది ప్రథమము.

॥రా॥

6.

పురుషులు

జననీ జనకులు సమూర్చితులు
వీరిస్థితి గనుచు వెడలుదురెటులు
కొని చనుమీ నగరి నిరాశ్రితము.

॥రా॥

7.

అక్షలపై నీ యశ్రులతెరలు
రాముడు రథమును నెచ్చట వరలు
గళము రుద్దము స్వరము కంపితము.

॥రా॥

8.

19

“అపు సుమంతా : అపుము రథము.”

నగర ప్రజల యార్తనాదమునకు రామునిరథము నాప నలవికాలేదు.
సీతలక్ష్మణులతోగూడి రాముడయోధ్యానగరపు పొలిమేర దాటెను. ఆ రాత్రి
అయోధ్యలో నేయింటిలోగూడ అగ్ని రాదుకొనలేదు. ఎవరును వంటజేసి
కొనలేదు. నీరింకిపోయిన సముద్రమువలె నిర్జీవమై నగరము తోచెను.

శ్రీరాముడు అయోధ్యాపురి వెలుపలకు రాగానే ఆ నగరమున కభిముఖముగా నిలిచి అభివాదనమొనర్చి పురజనులతో నెలవుగొనెను.

రథము మార్గము నాక్రమించసాగెను. శ్రీరాముడు గంగాతీరమున నున్న శృంగబేరి పురమును సమీపించెను. నిషధాధిపతియైన గుహాడత్యంత భక్తితో శ్రీరాముని దర్శనార్థమై యరుదెంచెను. అపరిమితమగు ప్రేమాదరముల వారి కాతిథ్యమిచ్చెను. ఆ రాత్రియంతయు వారు “ఇంగుదీ” వృక్షముల క్రింద గడపిరి. తెల్లవారినంత గుహాడు గంగదాటింప తన నౌకను సిద్ధపరచెను. శ్రీరాముడు సుమంతునితో అయోధ్యకు తిరిగి పోవలసినదిగా నాజ్ఞాపించెను. నావికులు నౌకను నడపదొడగిరి. అలలు నావపై పడుచుండెను. అనందావేశములతో గుహాడు తన నావికులగూడి పాడసాగెను.

అ రణ్య కాం డ

గు హా డు

పొంగునుగని వెనుదిరుగకు నౌకా
గంగా నీవుప్పొంగకుమా.

శ్రీరాముని నామమును బాడుచు

శ్రీరాముని దాటించు సుమా

జయగంగే జయభాగీరథీ

జయజయ రామా దాశరథీ.

॥జయ॥

ఇది విధిక్యతి వ్యతిరేకపు వ్రాత

తలపై మేఘము తొలగునుగాత

మనభాగ్యమును మనచేతులతో

మనకు దూరముగ జేయుదము.

॥జయ॥

1.

ఇల విష్ణువుదే ఈ యవతారము
 సరిజేర్చును భవసాగర పారము
 తారకునేయిటు తరింప జేతము
 పదస్పర్శ తరియించుదము

॥జయ॥

2.

ఏచట రాఘవ నరేంద్ర ప్రవేశము
 ధన్యసుభగ, యా దక్షిణదేశము
 అయోధ్య యిటు మను నహల్యాకృతిని
 అటు జనించె కల్పితరు రమా

॥జయ॥

3.

కర్తవ్యపు దీక్షను ధరియించె
 వనవాసము రఘువతి వరియించె
 అతని దాసులమె యనదగు మసము
 తత్కర్తవ్యము త్యజింతమా

॥జయ॥

4.

అతిథిగాని శ్రీహరియేగానీ
 గంగా తరణము గావించుటెపని
 మంచిచెడ్డలా మాధవుడెరుగు
 మనపని జేయుట మనకు శ్రమ

॥జయ॥

5.

గంగా నీకిది మంగళయోగము
 భగీరథుడు గొనివచ్చె జలౌఘము
 అతని వంశజునె యద్దరి జేర్చుము
 ఆ దక్షిణ భువి నమరము జేయుము.

॥జయ॥

6.

అమలము గంగా విమలుడు రాముడు
 రాముని పావన నామమే దరినిడు
 దివ్య ప్రవాసము త్రిదోషనాశము
 నావికులము సంతతము స్మరింతము ॥జయ॥

20

“శ్రీరాముని నామమును పాడుచు శ్రీరాముని దాటించు సుమా”

గుహుని నేవకులగు నావికులు తాము శ్రీరామచంద్రుని గంగానది
 యవలి యొడ్డునకు జేర్చిరి. వనవాసమునకు బయలుదేరిన రాఘవుడు
 భార్యతో మరియు సోదరుడైన లక్ష్మణునితో ముందుకు నడవసాగెను. వారు
 పవలంతయు నడచుచు రాత్రొంతయు వృక్షచ్ఛాయలలో పర్ణశయ్యపై నిదిరిం
 చుచు ఆయోధ్యను స్మరించుచు కాలము గడపసాగిరి. ఒకనాడు సాయం
 కాలము వారు భరద్వాజముని యాశ్రమము చేరిరి. మునివారికి యధోచిత
 స్వాగత మొసంగెను. ఆముని వారితో చిత్రకూటపర్వతము మీకు నివాస
 యోగ్యమగునని చెప్పెను. ఆగిరికి నరుగు మార్గము జూపెను. మునివద్ద
 వెలవుగొని రాముడు ముందుకు నడచెను. త్రోవలో జానకి యపరిచితము
 లగు పూలనెన్నిటిలో గురించి యడుగదొడగెను. శ్రీరాముడు ఆమె జిజ్ఞాస
 తీర్చుచుండెను. లక్ష్మణుడు వదినెకా పూలగుత్తుల తెచ్చియిచ్చుచుండెను.
 ఈ విధముగా వారు వనవిహారమొనర్చుచు చిత్రకూటపర్వతము జేరిరి.

ఆచటనొక చదునగు స్థలమును వ్రేలుతో జూపుచు రామచంద్రుడు
 లక్ష్మణునితో నిట్లనెను.

లక్ష్మణ రమ్మిట నిల్పు కుటి
ఈ మందాకిని నికట తటి

ఇది చిత్రకూట మిదియొ తపోవప
మిట సాధకులై యెసగును మునిజన
మవనిజ : దీనిని యవరోకించిన
వనసహజ శోభ దను మరచుతుటి

॥లక్ష్మ॥ 1.

వంగెను బిల్వము పలాశి పూచెను
భల్లాతకి ఫలభర తలయూచెను
నరుడివి స్పృశించనటువలె తోచెను
దృఢలతాశిష్టమీ పంచవటీ

॥లక్ష్మ॥ 2.

ఎన్నని పూవుల వన్నెలు చెప్పుదు
వీవని పూవుల తావుల విప్పుదు
ఈ మూగ చెలువ మిమ్మడి జొప్పుడు
కూజితములు వినబడ కర్ణపుటి

॥లక్ష్మ॥ 3.

రహికోకిలములు రాగముతీయును
వీకమయూరము కేకలు వేయును
పుచ్చము రత్నమ్ముల తులజేయును
మిశ్రరవమ్ములమేయ వటి

॥లక్ష్మ॥ 4.

ప్రతి శాఖన్గనబడు తేనెపెరలు
వానినుండి మధు వర్షములు దొరలు

వనతరు సంజీవినులమృత యురులు
మక్షిక పూరిత మధుకోశపుటి

॥లక్ష్మ॥ 5.

అనుజ సావధగ మనుము ధనువుగొని
కనబడు దాగు మృగమ్ములపుడెవని
నిత్య సిద్ధతన్నిలు మత్తమూని-
శ్వాపదముల లోతెది ? వన్యతటి ?

॥లక్ష్మ॥ 6.

పూవులు తీవలు భూమిజ కొరకు,
శరవిహరణ, మనయిరువురి కొరకు,
లాభద్వయి వనులంగల వఱకు
శుభకరము అస్మదాగమన ఘటి

॥లక్ష్మ॥ 7.

గట్టి కఱ్ఱలం గట్టుచు వేగము
సులలిత కుటి నీస్థలి నిర్మించుము
పర్ణ శాఖలాపై న బరచుము
చిత్రము విరచింతము గగనపటి

॥లక్ష్మ॥ 8.

21

“లక్ష్మణా రమ్మిట నిల్చుకుటి”

శ్రీరాముని ఆజ్ఞను పురస్కరించుకొని లక్ష్మణుడు వెంటనే ఆకులు
కొమ్మలు ప్రోగుచేసి ఆ చిత్రకూట పర్వతముపై శ్రీరామాశ్రమమును
విల్పెను. ఒక కృష్ణమృగమును అవయవములతోకొల్చి మంత్రయుక్తముగా
ఆ నూతననివాస స్థానమునకు వాస్తుశాంతి నొనర్చెను. రాముడు, లక్ష్మణుడు,
జానకి ఆపర్ణ కుటియందు ప్రవేశించిరి.

ఇక్కడ రామవియోగముతో కూన్యమయిన అయోధ్యలోని ప్రాసాదములో సుమంతుడు తలవంచుకొనియే ప్రవేశించెను. సుమంతుడు వచ్చినది తెలియగనే అశ్రుపూరితమైన నేత్రములతో మరియు కంపించు కంఠధ్యతో రాజైన దశధుడు సుమంతునితో నడిగెను. సుమంతా ? నా రాముడు నీవు వచ్చునప్పుడుతానే మనినాడు ?

అంత సుమంతుడు చెప్పసాగెను.

సు మం త్రు డు

చివరకు చేసితి నప్రప్రణామము
పలికె రాముడీ వాక్యస్తోమము.

“సుమంత చేయు మయోధ్య ప్రయాణము
మా కుశలమ్మట మనవి నొనర్చుము
నాప్రతి పితృవందనమును జేయుము
పితృచరణద్వయ మతివంద్యమ్మిల
శత తీర్థమ్ముల ధామము.” (అని)

॥పలికె॥ 1.

“తల్లులిద్ద రంతఃపురమందు
ఎంతో దుఃఖమున నేడ్చుచునుందు
దైర్యమిమ్ము శాంతముగని యెందు
వారికి మా సుఖవసతిని దెల్పి
కూర్చుము శోక విరామము.” (అని)

॥పలికె॥ 2.

“అంబకు కౌసల్యకు వచియింపుము
వనవాసి సుతు డవనిజయు కుశలము

అగ్నిహోత్ర నిత్యము పూజించుము
సదా మనుత నీశ్రవణ కూహరముల
మునివర ఘోషిత సామము.” (అని)

॥పలికె॥

3.

“నేను పెద్దననుదాని మరపుగొని
వర్తింపుమీ, సవతి తోడ జనని
పతిపూజామగ్నత నుండుమవని
నీ హృదయము విడి నెఱి యాజీవికి
వేరెలేదు విశ్రామము.” (అని)

॥పలికె॥

4.

“జనపతి ధర్మము స్మరింపుమమ్మా
ప్రభుతకు గుణములు వలయు వయమ్మా ?
ఆ భరతునకే యాదర మిమ్మా !
నీవు వినయివై నేర్పు సుమంతా !
వచియింపుమి నా నామము.” (అని)

॥పలికె॥

5.

“భరతునిగని యిక్కరణి వచింపుము
ధర యువరాట్పుత్తా గ్రహియింపుము
మహీజనులపై మమతలు బెంపుము
అఖండభోగము లనుభవించుచునె
మదివింపుము నిష్కామము.” (అని)

॥పలికె॥

6.

“తండ్రీ గొడుగు నీతలపై వెలుగును
జనకవాక్య పాలన మొనర్చుచును
సార్థక పరచుము జనకవృద్ధతను
నీతిగ రాజ్యము నేలుచు బెంచుము
రఘువంశీయుల నామము.” (అని)

॥పలికె॥

7.

“ధీమంతుడ వీవేమి జెప్పుదును
 అన్ని తెలిసిన యుదారుడ వీవును
 నందన విరహిత నాదు మాతయును
 నీ ప్రేమాదృతినిగని తలచవలె
 భరతుడె రాముని రూపము.” (అని)

॥పలికె॥ 8.

నుడువుచు నుడువుచు పడె గద్గదము
 మునిగెనశ్రువుల నయన సరోజము
 మరువజాలనా కరుణాదృశ్యము
 జాహ్నవి తటమున సౌమిత్రీయుత
 సీతారాముల రూపము.

॥పలికె॥ 9.

22

“పలికె రాముడీ వాక్యస్తోమము.”

సుమంతుడు చెప్పిన ఈ వార్తను వినిన దశరథుని స్థితి మిక్కిలి
 కరుణాస్పదమాయెను. ఆయన కనులనుండి కన్నీరు స్రవింప నారంభించెను.
 శోకము కంఠమునిండి వచ్చెను. తనపైననే తనకు కోపము వచ్చినట్లు
 ఆయన చేతులనటునిటు త్రిప్పుచు మాటాడసాగెను. ప్రాసాదములోని జన
 మంతయు రాణులు ముప్పురు గూడుకొని ఆయనచుట్టు గుమికూడిరి. ఉలికిపడి
 లేచి దశరథ మహారాజు స్తోలి నేలపై కూలబడెను. తెలివి వచ్చినట్లనిపించి
 భ్రమించి మాటాడసాగెను.

ద శ ర థు డు

క్రమ్ముకొనె దశదిశల నంధకారము
క్షీణదేహ మిడజాలకుండె నా ప్రాణములకు నాధారము.

నేడు జ్ఞప్తినొనగూడె శ్రావణుడు
శబ్దవేధి భీషణమృగయ యిపుడు
ఆవేటన్ హతుడయ్యె బ్రాహ్మణుడు
విదితమయ్యె నా విప్రీ త్తమాంధజనకుని దుఃఖమపారము.

॥క్రమ్ము॥ 1.

కనులులేని యా కంపితవాణి
కాలయముని శంఖాకృతి బూని
గర్జించును నాకర్ణ ములోనె
అతనివలెనె నేడాత్మజ వియోగతృష్ణార్తి నా సంహారము.

॥క్రమ్ము॥ 2.

వర రాఘవ సంస్పర్శనమువినా
అతృప్తమే తపనావృత చేతన
లేడు దర్శనము లేదిక బాషణ
రక్షకుడగు నా రాజకుమారున కిచ్చితి వనసంచారము. ॥క్రమ్ము॥ 3.

కామి సంత్యమున రామదర్శనము
అదెటు లభ్యమగు నాత్మవంచనము
ఈవేళ దెగదు జీవబంధనము
సంచితమ్ము తా సరిగ దెఱువగా జాలునె మోక్షద్వారము.

॥క్రమ్ము॥ 4.

కుండలమండిత శ్రవణ మనోహర
 నయనమధుర రామాస్య సుధాకర
 మాతృ తమోపరి నదియొ వికస్వర
 మగునే గతినీ యఘరూపునిపై చల్లనెరశ్మి తుషారము.

॥క్రమ్ము॥ 5.

కారాని విపుడు కానివవేయవి
 కడనెట్టితి స్వర్గసుఖముల నునవి
 కై కా ! వినవే ! ఖల కుటిల పవీ !
 భాగ్యసహిత సౌభాగ్య మీక్షణమె కోల్పుదువు సుఖసారము.

॥క్రమ్ము॥ 6.

సీతారాముల జూతురెవారు
 మానవలోకామరులే వారు
 కననదె స్వర్గసుఖముల తీరు
 అదృష్టమా ! నీకును ప్రాప్తించునె రామా గమన విహారము ?

॥క్రమ్ము॥ 7.

క్షమాపణ మొనర్చుము కౌసల్యా !
 సుమిత్ర క్షమింపు సుత వాత్సల్యా !
 క్షమించు దేవీ సతీ యార్మిలా !
 క్షమించుడో సజ్జనులారా ! నే చనుదు సుఖదుఃఖపారము

॥క్రమ్ము॥ 8.

నను క్షమియింపుము తనయా ! రామా ;
 పతిత పావనా మేఘశ్యామా !
 రామా ! సీతా ! సీతా ! రామా !

అంత్యమందు మీనామోచ్చారణ

పెదవుల గంగానీరము

శ్రీరామా—శ్రీరామ—శ్రీ—రామ—రా—మ

23

“క్రమ్మకొనె దశదిశలనంధకారము”

ఈ అవస్థలోనే దశరథమహారాజు ప్రాణములను విడిచెను. నగర మందంతట హాహాకారములు వ్యాపించెను. వసిష్ఠుడు మొదలగువారు సంయమనముతో ఆ ప్రసంగమును సహించుకొనిరి. నందిగ్రామమునుండి భరతుని గొని తెచ్చుటకు దూతలు పంపబడిరి. దశరథమాహారాజు మరణవార్తను బుద్ధి పూర్వకముగానే వారు భరతునికడ రహస్యముగా నుంచిరి.

శ్రీరాముని రాజ్యాభిషేకము కానున్నదేమో అందులకే నన్నింత త్వరితముగా పిలిపించుచుండిరేమోయని భరతుడయోధ్యకు తొందరగావచ్చెను. సౌభాగ్యమును కోల్పోయిన యానగరి దృశ్యము ఎంతో ఉదాసీనముగా భయంకరముగా ఉన్నట్లుతోచెను. తనగారాబపు కుమారుని కలిసికొన్న తక్షణమే కైక జరిగిన వృత్తాంతమంతయును పండొల్చినట్లు చెప్పెను, దివంగతులగు రాజుగారి ఔర్ధ్వ దైహిక కృత్యములు ముగిసినంత రాజ్యస్వీకార మొనర్పవలసియున్నదిగా పుత్రునాజ్ఞాపించెను. కైక యొక్క స్వార్థపూర్ణ మగు ఆభాషణములువిని భరతునకు భరింపరాని సంతాపము కల్గి తల్లి కిట్ల నెను.

భ ర తు డు

మాతవేకాపు వైరిణీ !

కాపు అశ్వపతి కన్యపుసీవు ! కనినను జననివి కావికసీవు

ధర్మాత్ముల సద్వంశములోన ! మారిపుట్టి యేతీరున పెరుగు ?

నాధుని వధము నొనర్చునెమూడా ! సత్ పతివ్రతాచారిణి

1.

శాఖతోడ వృక్షమును నరికితివి । ఫలసమృద్ధి వాంచింతు
 ఈ నీ ఆత్మాఘాత జ్ఞానము । భట్రాజులు కీర్తింతు
 నీదుమెప్పుకై నేరాజ్యము గొననగుదును ద్విగుణయశస్విని 2.

అన్నను వనమున కమరపురికి పితనంపితివివియానేతలు
 శ్రీరాముని యరచే వల్కలమిడ కాలవేల నీ చేతులు
 షణమాత్రము ఈస్థలమున నిలువకు నల్ల మొగముతో జనువని 3.

నిరాధారుడీ భరతుడు పోఱిడువాని కెట్లొదవు భోగము
 గొడాలా ! విధవాలంకృతితో గుల్కచునిక నూరేగుము
 సదనమ్మున రాజ పీఠముననీ ఛాయ పడరాదు పాపినీ 4.

పిశాచినిన్గని తృషార్తయయ్యెడి నీనా ఖడ్గపు ధార
 ఐనను రాఘవుడమ్మ యనెను నినుహతమెటుచేతునె క్రూర !
 కుపుత్రుడని నిందించెద రాయద్దరు మాతలునన్గని 5.

మాటలతోనే శాంతి పరతునెటు మాత కౌసల్య శోకము
 సుమిత్ర కగపడు లోకత్రయమును కూన్యంబై ప్రత్యేకము
 నగరజనుల కెటు నచ్చజెప్పవలెనే మాటలతోనేమని 6.

రాముడు లేమిని వనమున కన్నమ పాడుబడెను ఈ ధామము
 వనమున జని రామునిని వెదకికొని వత్తునింక సంక్షేమము
 అస్మదీయ శపథమ్మునకెవ్వరు నడ్డము రావలదవనిని 7.

కదలు సుమంతా మన నై న్యమ్మునకై పిలుపొక్కటినిమ్ము
 రాముని శోధించుటకై జనవలె లక్షకనులు మొత్తమ్ము
 అభిషేకించగవలె రాముని వేదవేద్యులౌ మునుల గొని 8.

ఎచటనున్న నచ్చటనె రాము తలనిడవలయు కిరీటమ్ము
 ఒకటె వాంఛనా కిచ్చటినుండియు నొకటె నాలక్ష్మమ్ము
 కాలరాత్రి వలె నార్చుచు నొకతెవె గ్రాలుము విజనక్షోణి 9.

24

“మాతవేకావు వై రిణీ !”

ఈ రీతి కఠోర శబ్దములతో కై కను నిరసించిన భరతకుమారుడు రామున స్వేషించుటకై ఆయోధ్యను వీడివెడలెను. ఆయనతోపాటు అతని చతురంగనై న్యము కూడ వెంబడించెను. నగరవాసులును వెంటనంటిరి. రాణులై న కౌసల్యా సుమిత్రలును వారివెంట బయలుదేరిరి. భరతుడు, రామ చంద్రునివలెనే తాపసవేషమును ధరించెను. రామలక్ష్మణులు చనినమార్గము ననుసరించుచు ఈ జనసముద్రము కదలసాగెను. రామాశ్రమము చిత్రకూట గిరిపై నున్నట్లు తెలిసినది. నై న్యముతో భరతుడచటికి వెడలెను. ఇచట పర్ణకుటి ప్రాంగణములో రామలక్ష్మణులు జానకితోపాటు విహార మొనరించు చున్నారు.

ఆకాశము ఉత్తరదిశనుండి ఒకేసారి దుమ్ముగ్రమ్మి కనబడినది. చెవులు గడెలు బడునట్లు నినాదము వినబడినది. ఎల్లప్పుడును జాగరూకుడై యుండు లక్ష్మణుడు వేగిరపాటు కనబరచుచు రామునితోనిట్టులనెను.

ల క్ష్మ ణు డు

అత్మరక్షణకయి గుహకుననుపవయ్య జానకిన్
 చాప బాణపాణివగుచు జాగ్రతమను రాఘవా :
 ఘనములు గర్జించునట్లు కాననమున నగుధ్వని
 ఎఱును విడిచి శ్వాపదములు పరువెత్తెడిని వ్వని

అరచుచుండె భీత కంపితాంగములన్నిలుచొని
 దూళి గగనమందులేవ వచ్చునే దొవాహిని
 అనవాలు దెలియకుండ నగ్గి నార్పు భూధవా

1.

ఉత్తరమున గుంపుగూడి యుండిరొ యనుమానమూని
 తాళవృక్షమెక్కి ఎవరొ దర్శించెద వారిని
 నిలువ కిట్లువత్తురెవరు ; నిర్మనుష్యమగువని
 సంసిద్ధత క్రింద నిలిచి సందింపుమునారిని
 వీరులెవరొ చూతుమింక వారిపోరు మెలకువ

2.

ఫరువిడునెంతో పదాతి యురికెడినిగజాశ్వవితతి
 ధర్మస్నాతుడు సారథి దాననొక మహారథీ
 నిర్మలగతి శ్రేష్ఠుడొకడు నిలచియుండె నెవడొరథీ
 దేవరవలె శ్యామ వర్ణ దీర్ఘ తర భుజాకృతీ
 మనతో పోరగ భరతుడె చనుదెంచెను రాఘవా

3.

పిరికి బంటు భరతుడు సోదరులనేమి చంపును
 నాముందుకురానీ గళ నాశమునే తెల్పును
 కన్నుల గననిమ్ము కైక చిన్నపుత్ర వపువును
 గుఱ్ఱపు డెక్కల సడియొకోననే నదించును
 తిరిగి రణావసరమె యరుదెంచె శస్త్రపాటవా :

4.

వీనిటనుందొక్కడ వారేగుదెంచనీ లక్షలు
 ప్రజాపాలుడతినవ్యుడు బలహీనులు పురప్రజలు
 అనాథ బాలకుడేనియు నాజి క్షమార్హుండెట్టులు
 క్షత్రియునకు శత్రుహతమె సత్కార్యమృనువిధులు
 వాడికనామును రానీ పంపెద నరకపు తోవ

5.

ఆపజాలనీ కోపము ననేకములు బోధించిన
 ఊర్విరాము మేనాపద లోర్చుటకె జనించెన
 విశ్వమొకసారి పాపవిముక్తగానీ బివాన
 భరతభూమి రామరాజ్య భాగ్యమనుభవించుత
 అజేయుడను వజ్రకి ధర్మావనా జి నేశివా :

6.

25

“చాపబాణసాణివగుచు జాగ్రతమను రాఘవా”

ఇట్లు శ్రీరామచంద్రుని హెచ్చరించి లక్ష్మణుడు తాను స్వయముగా
 భరతునిపైకి పరువెత్తికొని పోయెను. అప్పుడు శ్రీరామచంద్రుడతనిని ఇది
 సరికాదని ఓదార్చి నివారించెను, భరతుడు రాముని ఆశ్రమమునకువచ్చెను.
 అతడు రాముని గాంచి పిచ్చివాడై యతని శ్రీపాదముల బిగ్గరగా కౌగలించు
 కొనెను. రాముడతని దగ్గరగా తీసికొని క్షేమసమాచారమునడిగెను.

బెదరిపోయిన భరతుడెంతో కష్టముగా పితృ మరణవార్తను
 రామున కెరింగించెను. అప్పుడాశ్రమమెల్లెడ దుఃఖభాయలలముకొనెను.
 సకాలమున రాముడు పితృశ్రాద్ధక్రియలాచరించెను. నాతల్లి మూర్ఛితవలన
 నీకీ వనగమనక్లేశము దాపురించెనుగదా శ్రీరామచంద్రుని భరతుడు పదేపది
 నుడువసాగెను. అప్పుడు సర్వజ్ఞుడైన శ్రీరాముడు భరతునిగని యిట్లనెను.

రా ము డు

దుఃఖమిచ్చు దైవమే భరతా : దోషమెవరిదిందు
 ధరణిలోన మానవమాత్మడు పరాధీనుడెందు
 కాదు జనకుడెందును దోషి, కాదు కైకమాత
 ఘనరాజ్యచ్యుతి వనయాత్రా కర్మఫలము భ్రాత
 నాదు పూర్వ సంచితమే యీ నాటకమనియందు

1.

అవనిలోన పతనము నొందు ఔన్నత్యమొందు
అఖిల సంగ్రహములో వత్స ! అంత్యనాశమొందు
వియోగార్థమే మేళనమని విశ్వనియమ మెందు

2.

మేదినిలో మృతి ప్రాణులకు మేనితోనె పుట్టు
కనబడి తోచెడి యీ జగతి కడకు లయము ముట్టు
వెట్టియగుచు స్వప్న ఫలాలకు వెతలనేల నొందు

3.

స్వర్గ వాసుడయ్యెను తండ్రి బ్రాతకడవి తావు
అకస్మాత్తు జరిగిన నవియు యతర్క్యములుగావు
విలయ కల్పనముతోనాగున్ విజ్ఞతర్కమిందు

4.

జరామరణ ము క్తిని గాంచున్ జగతిప్రాణులేవి ?
బ్రతుకులోన దుఃఖవిముక్తిన్ బడసెనెవ్వడీభువీ ?
వర్ధమానగతినెవి యేగున్ క్షయపథమ్మునందున్

5.

కలిసికొనెను సాగరమందు కాష్ఠములివిరెండూ
ఇరు కాష్ఠములొక వీచీహతి మరలి కలియకుండు
జగతి నావిధముగనె వత్సాక్షణము నరులపొందు

6.

కార్చకుమీ అశ్రువులిపుడు కనులు తుడిచికొమ్ము
విభిన్నములు నీనా త్రోవల్ విచారణీయమ్ము
అయోధ్యాధిపతి వీవోనేయతిని యడవియందు

7.

నిలయమునకు రమ్మని నన్ను బలిమిచేయవలదు వృధా
పితృవాక్పాలన నిద్ధరము కృతార్థులమగుదుముగదా
మకుట కవచ ధారణనేయునె మౌనివేషమెందు

8.

మొత్తమీ చతుర్దశవర్షాల్ ముగియునంతదాక
అబద్ధమ్ము ముమ్మాటికినా అయోధ్యకై రాక
రాజువంత వరకీ వొకడవె రాజ్యధనము కెందు

9.

ఈ దూరాటవులకు మరల ఎవరును రాకండీ
సంతృప్తుడ మీప్రేమమ్మది చనదు మనసునుండి
విభుత నయోధ్యా గౌరవము పెంచులోకమందు

10.

26

“దుఃఖమిచ్చుదై వమె భరతా దోషమెవరిదిందు”

శ్రీ రామచంద్రుడు భరతున కెన్నిసార్లు నచ్చజెప్పినను ఎంత
ఓదార్చినను అతనికంటి తడియారకుండెను. “మీరు అయోధ్యకు తిరిగిరండు.
రాజ్యాభిషేకము గావించుకొనుడు” అని భరతుడు మాటిమాటికిని ప్రార్థించెను.
భరతుని వలెనే వెంటపచ్చిన మునిజనములు కూడా చాలా ప్రార్థయపడిరి.
కాని శ్రీరామచంద్రుడు వినయవినమితాననుడై తన యసమ్మతిని ప్రకటించెను.

భరతా పిత్రాదేశమువలన నీకు సింహాసనము నాకు వనవాసము
లభించినవి. నీవు తిరిగి యయోధ్యకుజేరి నీరాజ్యపాలన మొనరింపుము. నేను
పదునాల్గు సంవత్సరములు తండ్రియాజ్ఞ శిరసావహించి జానకితో లక్ష్మణునితో
వనవాసముననుభవించి అయోధ్యకు రాగలను. ఇదే ధర్మమై సముచితమునై
యుండును” అని శ్రీరాముడనేను.

శ్రీరాముని యీ సమాధానముతో నిరాశచెందిన భరతుని కంఠము
నుగార్గద్యమలముకొనెను. అతడు శ్రీరామచంద్రుని పాదుకల స్పృశించి
కరుణాభరిత కంఠస్వరమున నిట్లనెను.

అనీన వేళ కొక్కెడ చరణములరుదెంచక నున్నన్ జూతున్
ఆక్షణమ్మె యీనా దేహము నగ్నియందు నాహుతి చేతున్
చరణధూళి తిలకము దిద్ది చేయుచుంటి శపథమునొండు.

27

“నా ప్రార్థన మొకటే రామా మీ పాదుకలిండు”

ఎంతయో దీనత్వమొప్ప భరతుడడిగిన ఈ దానమును శ్రీరాముడు
కాదనలేకపోయెను. శ్రీరామ పాదాబ్జపరాగముతో పావనమైన యా సువర్ణ
పాదుకలను భరతుడేనుగుపై నుంచి యారేగించుచు ఆయోధ్యకు తీసుకొని
పోయెను. ఆ పాదుకలకే యతడు రాజ్యాభిషేకము గావించెను. తాను రాజ్య
పాలన చేయనారంభించెను.

ఇట శ్రీరాముడు చిత్రకూడ పర్వతమును విడిచిపెట్టెను. ఇట్లు
ప్రయాణ మొనరించుచు వారు దక్షిణదిశకు వెడలిరి. మార్గమధ్యమున
విరాధునివధ గావించిరి. శరభంగశ్రమమునకు చని స్వర్లోకగామియగు
నమ్మహాత్ముని దర్శించిరి. ఆ యాశ్రమమునందలి కొందరు ఋషులు
శ్రీరామునితో వినప్రవదనులై మనవిసేయుచు “మహాత్మా! ఆశ్రమవాసులై న
ఋషిసంతతికి రాక్షసులనుండి అనన్వితమగు పీడసంభవించుచున్నది. తాము
సమర్థులగు సార్వభౌములు ధార్మికుల రక్షణకు దొరకొనవలెను”

అదివిని సర్వజ్ఞుడైన రాముడు వినయపూర్వక విశ్చయమొప్ప
నిట్లనెను. “తాపసులై న మునిజనులకు శత్రువులగు రాక్షసులను సర్వనాశము
చేయవలెననియే నాకోరిక. తామీ విషయములో నిశ్చింతతో నుండదగును”
ఇట్లు ఋషిజనములకభయ ప్రదానమొసంగి శ్రీరాముడు వనసంచారము నేయ
నారంభించెను. సుతీక్షణాశ్రమము మరియు పంచాప్పర సరోవరము మొదలగు

ప్రాంతములలో పడేండ్లపాటు పరమానందముతో సంచరించిరి. సుతీక్ష్ణుని
యాజ్ఞానుసారము వారు అగస్త్యాశ్రమ మార్గముననుసరించిరి. సుతీక్ష్ణుడు
మరియు నగస్త్యుడు అను ఋషులిరువురును వీరికి అనేక దివ్యాత్మముల
నర్పించిరి.

పదిసంవత్సరముల తదుపరి శ్రీరాముడు గోదావరీ తీరమునందుగల
పంచవటి యందుచేరెను. అచటవారు నిర్మించిన కుటీరము ఆ మనోహర
వనోప్రదేశము సకలంకారప్రాయమై యందగించెను. ఒకసారి యా పర్ణశాల
గద్దెపై రాముడు జానకి లక్ష్మణ సమేతుడై ఇష్టాగోష్ఠి యొనర్చుచుండ ఆ
యాశ్రమ ప్రాంగణములోకి ఒక స్త్రీ అద్భుతరూపముతో ప్రవేశించెను.
అనురక్తవలె అగవిక్షేపము చేయుచు మదించినకనులతో తానామె శ్రీరాముని
యాపాదమస్తము దర్శించ నారంభించెను. ఆమె తన మృదుమధురమంజుల
స్వరముతో రామునిగాంచి ఇట్లు సంభాషింప దొడగెను.

శూ ర్ప ణ ఖ

ఎచటివాడవెవడవు రాజకుమార :

దేహమునర్పించితి శ్యామాకారా :

నన్నిదె స్వీకరింపవేరా :

నీ రూపమ్మున నృపలక్షణములు

శ్రవణమ్ముల రుద్రాక్షభూషణలు

యోగివందునా పరివారమ్మది

మూగియుండె నీచుట్టు నదేరా :

1.

వనికే కారణమున వచ్చితివీ
ఎకసకెముగ నెందుకు నగుచుంటివి
మాకు సార్వభౌమాధికారమిట
గలదని నీమది తెలియదు మారా !

2.

రావణ భగినినిరా : శూర్పణఖన్
యీ యరణ్యమునకే దొరసానిన్
అగణిత రూపములన్నిదాల్చి వని
సంచారమొనర్తు నేనిచేరా.

3.

నీ కొరకై తరుణినిగ మారితని
షోడశవర్షను సుధాభాషిణిని
నినుగాంచగ నామనసున మారుడు
జాగృతిగొని హుంకరించు రారా !

4.

నీయరుణాధర లాలసకాంతిని
చేకొని పానము చేయదలచితిని
స్మరుడే నీదగు స్వరూపమీగతి
దార్చెననుచు మదిదలతు సుకుమారా !

5.

ఎవడో, దశరథ మహీపతి నెరుగను
అతనిసుతుడు నా యాత్మన్నిండెను
సఖ్యముతో నాస్వామి వీవుగా
సంసారము జేయుదమో కూరా !

6.

తగదిది సీయర్థాంగి యగుటకు
పంపుమీ కురూపను దవ్వులకు

నిముసములో నేనీదరి నిలిచిన

ఈ కృశాంగి వధియింతును వీరా !

7.

అవిరతముగ నాయండనె యుండుము

భజింపుమి యేకపత్నీ వ్రతము

తనుమనములలో నిను కౌగిటగొన

అనుకొను నాశలు అలుగులు బార !

28

“ఎవడ వెచటివాడవు రాజకుమారా !”

అని రామునిగాంచి ప్రేమకలాపము తొనర్చు కూర్పణుని గని శ్రీరాముడు వినోదముగా నిట్టులనెను “నేను ఏకపత్నీ వ్రతుడను. నేను వివాహితుడను. నీ ప్రేమను స్వీకరించజాలను. ఇతడు నా తమ్ముడు. ఇత డొంటరిగా నావెంట వచ్చెను. నీవితని వశపరచుకొనగలవేమొ చూడు.”

కూర్పణు తన ప్రేమకేళియను పాచికలతో లక్ష్మణుహృదయమును గెల్చుకొనుటకై ప్రియత్నించు చుండెను. లక్ష్మణుడు నవ్వుచు “నేను శ్రీరామ పాదదాసుడను. నీవీ దాసుని భార్యవై న దాసీవై యుండుట లగును. కావున నీవొకపని చేయవలెను. మా యన్నగారినే వరించి యతని చిన్న భార్యవుకమ్ము. ఒకవేళ నిన్నతడు గాఢముగా ప్రేమించిన తన మొదటి భార్యనుగూడ విడిచిపెట్టవచ్చును.

లక్ష్మణుని మాటలలోని పరిహాస మర్థముకాక యామూర్ఖచిత్తయగు రాక్షసి రామునిదరికేగి యిట్లనెను “ఓ రామా ! నీయెదుటనే నేనీస్త్రీని భక్షించి నచో నీ పూర్ణప్రేమమింక నాకే చెందగలదు” అని కూర్పణు జానకిని

మ్రుంగుటకై ఆమెపైకి పరుగెత్తెను. అప్పుడు రాముడు మహాబలాధ్యుడు కావున దానికి భయమందక ఈ రాక్షసిని విరూపను గావింపుమని లక్ష్మణున కాజ్ఞాపించెను.

అన్నగారి యాజ్ఞానుసారముగా లక్ష్మణుడు తనఖడ్గమునొరనుండి పెరికి యా రక్కసి ముక్కును జెక్కివైచెను. అపుడా రాక్షసి భయంకరమగు నాకోశమొనర్చుచు, వెట్టిగా కేకలువేయుచు అడవిలో పరుగెత్తుకొనుచు చని తన సోదరులగు ఖరదూషణుల వద్దికరగి తన గోడునంతయు చెప్పుకొనెను. ఇదివిని ఆ రాక్షసులిరువురును రామునితో పోరానర్చుటకై పరుగెత్తి వచ్చిరి. కాని మహాధనుర్ధరుడైన రాముడు నైన్యసమేతముగా వారిని ముహూర్త కాలములోనే సంహరించెను. ఒక్క రాముడే ఖరుని దూషణుని, త్రిశిరుని, పదునాల్గువేల రాక్షసులతోసహా చంపెను. అదిగాంచి యా శూర్పణఖ లంకకు పరిగెత్తి సోదరుడైన రావణుని లంకాధినేతను సమీపించి అమాత్య, భృత్య సమక్షములో తనవెతనిట్లని తెలిపెను.

శూర్పణఖ

విరూపయయ్యెను శూర్పణఖయై రఘు
వీరుని యీ దుష్కృతి
కసిదీర్చుకొనుము లంకాపతీ,

ఇదేమి రాజ్యమునేలుట లేమన
ఇదేమి రావణ ఈ జనపాలన
పూరుషసింహము రాముడు దండక
పూర్తిగగెల్పుట గనవు, అయయో సత్తాంధా
లేదింతయు, నీ కర్తవ్యస్మృతి.

1.

ఇరువదికన్నులు తెరచిచూడు నీ

యీ శూర్పణఖా దళ

కంపించును శ్రీరాఘవుని పరాక్రమమున భువి ప్రతిదిశ

వార్తాహరులేతెంచి నీకు నీ

వార్తజెప్పరె కుమతి.

2.

జనస్థానమున ఊభమురేగెను చచ్చిరి ఖరదూషణుల్

చచ్చిరిపో పదునాల్గువేల రాక్షసులు నీకు భూషణుల్

జనస్థానమున దేవసముడుగా పూజ్యుడయ్యె నాయతి.

3.

నీరాజ్యముననె పూజ్యుడయ్యె తా నీకంటెను నానరుడో

నీవిట మంత్రులతో స్వస్థుడవై నివసించు నిశాచరుడా

రేపీపాటికి కార్చివేయు నీ తేజము పీఠద్యుతి.

4.

ఉరమున బాణసుదర్శనాదులను ధరియించెడి సామర్థ్యము

సురమర్దనములు గిరివర్దనములు చూపుటలవి కడువ్యర్థము

అజేయ ధర్మచ్ఛేదక నేనాపతిదే ఈ యాకృతీ :

5.

ధనదుగెల్చి పుష్పకవిమానమును తరలించితి వీవేనా

తక్షకనృపసుందరిని వరించి దర్పించితి వీవేనా

మరణభయమ్మేమాత్రములేని దొర వీవేనాక్షితి.

6.

మరల వచించెద నా శ్రీరాముని మాన్యమైన యాకథ

కరమునువిడి చనుబాణమ్మదియొక మెరనెడి విద్యుల్లత

మహిత శస్త్రనై పుణ్యముగాంచిన మంత్రముగ్ధమౌ మతి.

7.

ముద్దిడు శ్యామలమూర్తి వానిగన భువి మన్మథునకు ప్రతి
వానివెంటగల జానకిగన సరివచ్చునెందులో రతి
ఆ యువతికి నీకే సరిపోలునటంచు చెప్పు నామతి.

8.

వడినీకై యాసుందరిగొని రావలెనని మదినెంచితి
తన్ని మిత్తమే వారి కుటీరద్వారమునకు వెడలితి
ముక్కుచెవుల నిటుజెక్కి యెట్టులవమతిజేసెనొ కనుగతి.

9.

పొమ్మువేగ పోపొమ్ము సోదర యుగమ్మువధించగ బొమ్ము
నన్నుజూచి యాజనకాత్మజ తానవ్వె నామె గొనిరమ్ము
నావలెనే నీ భూవిభుతను నవమానింతు దనుజపతి.

10.

29

“కసిదీర్చుకొనుము లంకాపతి.”

ఈరీతి పదేపదిగ శూర్పణఖచేత రగుల్చబడిన దళానన దావానలుడై న
రావణుడు రాముని యుద్ధమున గెల్చుకొని సీతాపహరణ మొనర్ప ప్రబల
యత్నములు చేయసాగెను. తన్ని మిత్తమతడు మారీచుని సహాయముగోరెను.
మారీచుని కిదివరకే రాముని యవక్ర పరాక్రమము తెలియును. అతడు
రావణుని మనస్సును మరల్చుటకై చాల ప్రయత్నించెను. కాని యతని
బోధ విరుపయోగమయ్యెను.

చివరకు వీరై తే ఏదేని ఒక కపటోపాయముబన్ని వంచించవలయునని
రావణుడొక యుపాయము నతనికిట్లు చెప్పదొడంగెను. “మారీచా, నీవు
కనకరత్నఘటిత మృగమువై సీతాహృదయమును లోభపెట్టుము. అంత
రాముడామె కోరికపై మృగాన్వేషణమునకు వనికేగును. అప్పుడే నేను
యతివేషము ధరించి సీతాపహరణమునకు పూనుకొనెదను.

వేంటనే మారీచుడు ధరించిన యభూతపూర్వ మృగరూపమును
గాంచిన సీతకు నిజముగానే యత్యంత వ్యామోహము గలిగెను. ఆమె
పర్ణశాలలోనికేగి రామునిగాంచి మృగవిషయమునిట్లు వర్ణించి చెప్పదొడంగెను.

సీత

నేపూలు గోయతరి నిటువో జూచితిగాదా !
కొనియిమ్ము నాకు నాహరిణమయోధ్యానాథా !

కశలీనుచుండె శృంగములు రత్నద్యుతుల
మృదుమధు సుమప్రతులు మెరయు స్వర్ణతనుగతుల
ఆవర్ణముగన మోహింపజేసె దృక్తుల
ఇంద్ర చాపమటు పుచ్చమెగయు గురుగాదా

1.

అదియెన్నిమార్లు యీ దారి వచ్చిపోయినదో
పద చిహ్నములన్ స్వర్ణవర్ణమే మెరయునదో
శృంగగ్రములన్ రంభావృక్షము నొరయునదో
ఆ స్వర్ణకాంతి గనుడదుగో దేవరా ! కాంతా !

2.

గ్రీవమును మ్రోడు బల్కీని నొలక నొయ్యారము
తద్భావ విలక్షణ దృష్టిమత్తతా పూరము
మన్మానసమున మృగతృష్ణా ప్రబల విచారము
తృణ భూమిదాని గని ముగ్ధనైతి మన్నేతా !

3.

ఇట్లెన్ని యనుచు మృగ లక్షణముల నెంచుదును
ఆమృగమును బట్టుట శక్యమెటని చెప్పుదును

మన్నీమి త్తమే హరధనువు విరుచుపెరుగుదును
తూణమును గట్టదునువే జను లక్షణ భ్రాతా !

4.

కోళాగారమ్మున నయోధ్య దాచినధనము
త్వచ్చరణాన్వేషణ నిటు వని వచ్చినదనుము
కొనితెమ్ము దాని మనకుటీరమున కిక జనుము
అంతవరకు నన్నిట రక్షించును మీ భ్రాతా

5.

ఆ మృగము సజీవమై కరగతమగునేని
తన్మృగ తనుగత రత్నములు జ్యోతులగుపూని
వనిరాత్రుల వెలుగుల దనువు నవ్విభూజాని
పురి జను వేళల వెంబడికొని పోదము దాతా !

6.

చనదీని తోడికోడళ్ల తలు గాంచెదరు
తై కయు భరతుడు గని మనల నసూయపడెదరు
అంతవరకు నీనిధినే దాచెద గాంచెదరు
ఓ ధనుర్ధరా ! ఆగితిరెందుకు దయలేదా !

7.

గురి తప్పకుండ నాశరమువై చి చంపండి
నా మరదిగారు తచ్చర్మము నొల్చును సుండి
ఇంద్రుడగును నాప్రభువేణాసనముననుండి
అదొనగము నెక్కునటు దోచు మృగము శ్రీపాద !

8.

“కొనియిమ్ము నాకు నా హరిణమయోధ్యానాథా”

సీతదేవి ఈ హఠమును మాన్పించలేక శ్రీరాముడు ధనుర్పాణము లను గైకొని యాలేడి జాడలో పరుగెత్తెను. ఆ మృగమును గురిచూచి శర ప్రియోగమొనర్చెను. రామబాణ హతుడైన మారీచుడు “హా ! సీతా ! హా ! లక్ష్మణా ! త్వరగా పరువెత్తిరండు” అని అచ్చము శ్రీరామచంద్రుని కతద్వనియా యనునట్లే ఆరచెను. అదివిని పర్ణశాలగల సీత యొడలు కంపించెను. శ్రీరామచంద్రునకేదో యాపద వాటిల్లినదని తలంచి లక్ష్మణుని రామా న్వేషణమునకై పంపించెను. ఇక ఆశ్రమములో సీతయొక్కతే మిగిలెను.

ఇది యవకాశముగా భావించి రావణుడు యతివేషము ధరించి సీత యొద్దకరిగెను. కొంతసేపటిలోనే యతడు తన మనోవికారమును ప్రకటించుచు ప్రేమకలాపములు ప్రారంభించెను. అపుడా మహాపతివ్రతా శిరోమణి యైన మైదిలి యతనిని భయకంపితస్వరములోనే యిట్లు హెచ్చరించసాగెను.

సీత

యాచకా : నిలువకు ద్వారము నాని
ఘన సీలిమ రూపొందిన మెరపున కాల్చుకొనకు నీపాణి.

కామ వ్యధయను సురసేవించి
అంగణమున తూలాడకు మించి
జనకసుతా పదనఖ స్పర్శయు నశక్యము కలలోనేని. 1.

నేనిట నొంటరి దాననుగాను
రాము దివ్యయశమాకృతులూను
కనబడకుండనె నినుదేహముతో నరకమంపునజ్ఞాని. 2.

శృంగోల మటులానగ వేమిటది
రెప్పబడని యా చూపేమిటిది
రామవిగ్రహము దప్పమరేదియు రాదుకనుల దుర్మానీ ! 3.

సీతతోడ కాంక్షింతు ప్రేమము
కాలకూట రతి గలదె క్షేమము
హతభాగ్యా ! శశి సూర్యుల కరమున నంటజూతు ధృతిబూని 4.

నిర్జనవనిలో నీవుననుగవి
హరింప జూచెదవాత్మశక్తిని
వహ్నిజ్వాలల వస్త్రములోనిడికొని పోజూతురెమానీ , 5

పాపి ! కనులు నికషోపల మనుకొని
బరికత్తుల గొని పడునిడుదేమని
దాననీకు నంధత్వమె కాక ప్రాణాంతకమగు గ్లాని. 6.

అల్పుడ వీవెట ఆహరియెక్కడ
వాగులెక్కడ వనధియదెక్కడ
హాలాహలమీవా రాఘవుడో సాక్షదమ్మతప్రాణి. 7.

గరుడుండెక్కడ కాకియదెక్కడ
శ్యాముడు రాముడు సాక్షెదిందుగ్రిడ
మర్త్యమనమ్మది మహిగోరినచో చెందగలదె ఇంద్రదాణి. 8.

అబలను ననుగవి బలమును చూపి
దుర్బల హస్తము దూరము చాపి
రమ్మనుదే శ్రీరామబాణ పటు వజ్రహతలిడు హానీ. 9.

ముందు ముందున కదెందుకు సాగెదు
 చరణమ్మలెమును వెనుకకు లాగెదు
 చరణమ్మలగల సావధానతయు శిరమునలేదా ఘోషీ : 10.

పరువిడు పరువిడు పతి రఘువీరా
 కమల సుమముగొన కరి వచ్చెనురా
 ఎచటనుంటివో ఇచటనుండి నా తుదిమొరవిను చెవిబూని. 11.

31

“యాచకా నిలువకు ద్వారమునాని,”

సీతయొక్క దీనాలాపముల వినిపించుకొనక రావణుడామెను రెండు
 చేతుల లేవనెత్తి ఆమెయేడ్చును మరియు నామెయాక్రోశమును సరకుగొనక
 తన రథమున పడవైచికొని లంకాపురికి బయలుదేరెను.

ఇటులా మాయామారీచ వధమొనర్చి శ్రీరాముడు తిరిగి పర్ణశాలకు
 వచ్చుచుండగా ఎదురుగా వచ్చుచున్న లక్ష్మణుడు కనబడెను. సీత నొంటరిగా
 విడిచి వచ్చుచున్న యతనిగని రాముడు వ్యాకులచిత్తుడై “లక్ష్మణా ! జానకి
 నొంటరిగా విడిచి యేల వచ్చుచుంటివి ? ఆ నీచ మారీచుని యార్తధ్వని నా
 కంతధ్వనివలెనే యుండెగావున మోసపోవుకదా ! నా శరాహతినుండి తప్పు
 కొన నతనితరమగునా ! నీకుతెలియదా ? అనెను. లక్ష్మణుడా మాటలువిని
 వినయవినతుడై “యన్నా ! ఈ మాటలే నేను జానకీదేవి కెఱింగించి రాము
 డజేయుడంటిని. కాని యామె నన్నెంతో కఠోరభాషలతో నొవ్వనాడినది.
 ఆమెకై నేనిట్లు రావలసివచ్చె”నని యనెను. అదివిని రాముడు “వెట్టివాడా !
 ఒకస్త్రీ క్షణికావేశమునకు గురియైయనిన మాటల పాటించితివా ఏమైన నామె
 నొంటరిగా విడిచివచ్చుట అది మంచిపవికాదు. సత్వరము పర్ణశాలకు నడు

వుము. నాయెడమ కన్నదురు చున్నది. శరీరమంతయు కంపించుచున్నది. సీత కుశలముగానే యుండునుకదా” అని తమ్మునిగొనివచ్చెను.

అటులా యిరువురు సోదరులశ్రమమునకు వచ్చిరి. పర్ణశాలలో సీత లేదు ఒక కృష్ణాజినము కొన్నిదర్భలు అస్తవ్యస్తముగా నచట పడియున్నవి. శ్రీరాముండంతట సీతా ! సీతా ! యను కేకలిడుచు వని ప్రతిధ్వనులీన పిలువ దొడగెను.

రా ము డు

వని పాడ్వడి యాశ్రమము మిగిలెనా
చనియెనెచటికీ జనకనందనా

కదంబమా త్వరగా వినిపింపవె
నదీతీరమున నాతినిగంటివె
కటిగత కలశము కరకమండలువు
హరిమధ్య. రాజమరాళ గమనా :

1.

శోక నాశక యశోకా చెపుమా ?
క్షౌజాశుభాంగి జాడతెలుపుమా
ప్రవాళమేటికి వడకు భూజమా
కలలోనీకు నశుభము కలిగెనా :

2.

గౌరాంగి యెచటగలదు పటీరమ
సుదతియుండు నెచ్చోట కుందరమ
ఆనయవతి యెటనలరు రసాలమ
గాలిలేక వడకాడ కొమ్మలన

3.

ఘాత ఘడియ అదిగల్గెనా చెలి
సీతా, సీతా, చెలీ, మైథిలీ
అనెడి పిలుపు వినలేదె నెచ్చెలీ
వసించి వచ్చితి శిలాసనమున

4.

కొంచుమి లక్ష్మణ కనబడు కనులు
ప్రియవే యమాయిక విశాలాక్షులు
నలినాక్షివె ఆహరిణ పోతములు
వానికనుల తడియేల లక్ష్మణ

5.

మరుత్తు ఖగములు మౌనము బూను
హరించె నెవడాయంబు జాస్యను
నిలింపుడెవడేని భక్షించెనొ
జన్మజన్మముల శత్రుత్వమున

6.

విధియే తిరిగి యిటు విజయము బొందెను.
దెబ్బమీద దెబ్బ యాపదమను
శౌర్యధనము, లప్రభలనిపించెను
తిరిగి పురికి పోవుదమలక్ష్మణా

7.

అనుభవించునది అదియే మున్నది
నాల్గునాళ్ల జీవనము ముగిసినది
దుఃఖ సముద్రము తుపాను గొన్నది
మునుగనిమ్ము రాముని సాగరమున.

8.

“చనియె నెచటికి జనకనందనా”

సీతావిరహముచే సంతప్తుడై వ్యాకులపడుచున్న శ్రీరాముడు, ఆకాననమునందు గల తరులతాగుల్మముల పరువెత్తు నదీనదములు ఎదురై న ఖగ మృగ సంతతులగాంచి సీత యేడనున్నదో జూడదెల్పుదురా యని పిచ్చి వానివలె ప్రశ్నించసాగెను. కావి యెవరును సమాధానమీయలేరై రి ఆశ్రమ మృగములు మాత్రము దక్షిణాభిముఖములై నిల్చియుండెను. అదిగని శ్రీరాముడామె దక్షిణదిశకు వెడలియుండవచ్చునని భావించెను. విరహ కులితమానసుడై న రామప్రభువును లక్షణుడు, యధోచిత మృదుపదములతో సాంత్యన పరచుచుండెను. సోదరులిరువురును సీతాన్వేషణ తత్పరులై దక్షిణాభిముఖులై బయలుదేరిరి. శ్రీరాముడు సీతా ! సీతా ! యను మొగులు ముట్టుకేకలతో పిలుచుచు పోవుచుండెను. జడములగు పర్వతముల నై తము పీతజాడ నడుగుచుండెను.

మార్గమధ్యములో వారికి కొన్నిపువ్వులు పడియుండుట కనిపించినది. శ్రీరాముడా పువ్వులివి సీతజెడలోనివేయని గుర్తించెను. వానిని రాముడే స్వయముగా సీతకొప్పులో తురిమెను. అపూలు దృష్టిబడినంత రాముని దుఃఖమునకు మేరలేకుండెను. లక్ష్మణుగాంచి యిట్లనెను.

రా ము డు

ఇవాయమ జడయందలి పూవులె
అవియులక్ష్మణా ! ఆమెపదములె

రాక్షసాకృతింగల యొకపాదము
ఆపదముల నొనరుచు విచ్చేదము
వాయుహతి చెదరు పద్మదళములె

1.

కచ్చితముగ లక్షణ ఈస్థలిని
దితిజుడెవడో బాధించె మైథిలిని
గెలిచెనా సీత నంగబలములె

2.

దవ్వు విరిగిపడె ధనువెవ్వరిది
సుమణి రత్నఖచితమయి యున్నది
కలియబడె నెవ్వడెవరితో బలే

3.

ఘనవై డూర్య సు కవచమెవరిదొ
మణులు ధూళిలో నణగారినవదొ
అసుర నెదిరించెనెవరు కనవలె

4.

దుమ్ముగ్రమ్ము ఛత్రమ్మదె కాంచుము
దండము విరుగుట ధరబడు పెంచుము
ఎవడు పొరలించె సూతునిటువలె

5.

శవమై పడియెను సారథియిట్లు
కరమున తెగిపడె కశ్యపదెట్లు
బిళారాంగములు ర క్తసి క్తములె

6.

కాంచుము రథపు నొగలు విరిగినవి
తక్రములిరుసులు చెక్కలయినవి
చేదరిపడియున్న విటుల్ బాణములె

7.

శీతదృష్టి వీక్షించుచు నభము
చచ్చిక పైయెజనె రాసభము
ఇట్టి వాహన మెవరిదొ తెలియవలె

8.

అనుమానములో బడెనాలోచన

కొని చనిరెవరిటు జనకనందన

అమెకై యుభయులు పోరాడవలె

9.

హృతయొ జితయొ భక్షితయొ మృతయొకొ

సీత యెచట యే స్థితినున్నదొకొ

ఇటీ గోప్యమును హృదయమెరుగలే

10.

ఎవరి యొద్దను నెచట నున్నను

జానకిఁ దిరిగి యొసంగవలయును

మతిని స్ఫురియించు జ్వేత బలములె

11.

అతడమానుషుండమరుడై నను

ఆతనిగాల్చి రోషాగ్ని పొంగును

వడకవలె బలమున త్రిజగమ్ములె.

12.

33

“ఇవి ఆయమ జెడలోని పూవులే”

ఈ విధముగా సీత యడుగుజాడలను గుత్తిలి, జ్వేత్రతేజ
ముప్పొంగివచ్చిన శ్రీరాముడు సీతాన్వేషణకై ముందునకు సాగెను.

ఒకచో నొక పక్షింద్రుడు రక్తస్విన్నాంగుడై దుర్భర పరిస్థితిలో
నుండి వారికి కనిపించెను. అతడు భూమిమీద నవళుడై పడి కొనప్రాణము
లతో నుండెను.

ఈ గృధ్రరూపము దాల్చిన రాక్షసుడే సీతను భక్షించియుండునను
అనుమానముతో “క్షర” సంజ్ఞక బాణము నతనికి జూపెట్టెను. అప్పుడు
నెత్తురు నురువులు గ్రక్కుచున్న పక్షిరాజగు జటాయువు శ్రీరాముని గని
యిట్ల నెను.

జ టా యు వు

మరణోన్ముఖు నన్నిటులేలా మరలి చంపెదవు రఘునాథా
ఖలునడ్డగించి కూలితిని రావణుకరమునబడె నీసీతా.

ఎపుడేదో యార్తిని నేవింటి, నీవినా సీత నేగంటి
మరదియును లేడు తన నంటిబలము పుంజుకొని యెగిరితిని
రథపథ మడ్డగించితిని నేతా : 1.

కామిన్యశంసుడు రావణుడు
సీతనేలగొని చనువాడూ
ఇదియంత తెలిసికొని యపుడు
కేల్గొరికి, దేహమునుబరికి, శిరమార్చికొట్టితిని దాతా : 2.

రాముసతిని రక్షించుటకై, వడి పోరాడితి నపుడేనై
కవచముకుటముల విరిచితికై బాణము గొననీయగలేదు
తూణమంటనీయను చేత, 3.

సర్వాంగక్షతి జేసితిని, పక్షవజ్రహతి వేసితిని
నిశ్శంక ద్వంద్వమాడితిని, సారధిని పడంగూల్చితిని
ఖరప్రహరణములు దినె, రోత. 4.

దేవిని దూరమొనరించి ఇరుసును భగ్నముగావించి
గీరల ముక్కలుగా చించి ఒకగాడిద తొట్టి పడెను
వేరొక్కటి యయ్యెను ప్రేత. 5.

నేలపై బొరలె చత్రము గాంచె పరాకాష్టదురము
పురుకు పోరాడితి నమ్ము. పొలస్తుడు పండ్లుగొరుకుచు
కత్తివిగొని పైబడె త్రాతా :

6.

రెక్కలు చేదించినవెన్న నేలగులితి నేనింక
సతివడకి కాంచె నావంక, కొనిపోయెనామె నొకచంక
కొట్టుకొనుచుండె మది ధాత.

7.

ప్రాణాలుమిగిలె నేత్రాల, నేగంటి వాని గుణశీల
వాడేగెను గగనపథాల, ఇక నీ ముద్దులదొరసాని
చనుచు నేడ్చుచుండెను సీతా.

8.

34

“రావణుని కరమునబడె నీ సీతా.”

ఇట్లు నిస్సందేహముగా చెప్పి పక్షిరాజగు జటాయువు తన దేహమును
నేలపై విడిచెను. ఉపకారియైన యతని మృతదేహమునకు అంత్యక్రియల
వత్తిశ్రద్ధతో గావించి రామలక్ష్మణులు ముందుకుజనిరి. పిదప కబంధుడను
రాక్షసుని కలిసికొనిరి. తలలేని యా రాక్షసుడు మహాతేజస్వియైన దను
పుత్రుడు. రామ లక్ష్మణుల నతడు గుర్తించి శ్రీరామునితో నిట్లనెను.
“రాముడు లక్ష్మణునిగూడి యడవికి వచ్చినపుడు నీచేతులు నరికివేయును.
నీవపుడు స్వర్గమునకేగెదవు” అని ఇంద్రుడు నాతో చెప్పెను. ఓ రామా !
నీవు నన్ను చంపి కాల్చివేయుము.” రావణుడు గొనిపోయిన నాసీతవృత్తాంత
మాద్యంతము మొదలు నాకెరిగింపుమ”ని రాముడు పలికెను.

“నా దేహము దహనమొనర్చుము, పిదప దాని నెరింగింతును” అని
కబంధుడనెను. చిట్టచివరకు రామలక్ష్మణులు కబంధువును బొందలోబడవై చి

యతని చితకు నిప్పంటించి కాల్చిరి. దహనసంస్కారము జరిగినపిదప
 ధూమరహితమగు నగ్నివలె వాడు తేజస్వియై తిరిగిపుట్టి వెలికివచ్చెను.
 “కిష్కింధాపతియైన సుగ్రీవునితో స్నేహమొనర్చుము. అతడు నీ పత్నిని
 అన్వేషించుటలో నీకు చక్కని సహాయ మొనర్పగలడని” వచించి వారికి
 ముంగలిమార్గము చూపించెను.

పంపాసరోవరముయొక్క పడమటితీరమును చేరినతరువాత శ్రీరాముడు
 శబరియాశ్రమమునకు చేరెను. ఆ వృద్ధతపస్విని వర్ణనాతీతమైన అదరాను
 రాగములతో నతనిగాంచి యుత్సాహాతిశయమున నిట్లనెను.

శ బ రి

ధన్యమనే శబరిని శ్రీరామా
 పాదముంచితివి ఆశ్రమసీమ.

శ్రీపదముంచితి చిత్రకూటగిరి
 మునివరులెందరొ ముక్తతబొందిరి
 క్షణమాగీ వృక్షపునీడ ప్రభూ
 అమాయకను నను క్షమించుకొనుమా.

1.

పూతచరణముల పూజనుగోరె
 కన్నులగంగలు కాల్యలుబారె
 పదప్రక్షాళన జేసెదస్వామీ
 ప్రభువులు మరతురు ప్రయాణశ్రమ.

2.

విబుధుల చందన విలేపనార్థము
 గురుసేవనలో నరిగె జీవితము

పులకల పూలుగ నర్పించితిరా
ముని సేవలనెండెను తనువృక్షము.

3.

వెలిగించితి-విజ్ఞానజ్యోతి
అత్మనివేద్య సమర్చాప్రీతి
అనంతుడేనామును నీలిమలను
పులిమినిలిచె గుణధామా !

4.

ఏమి నివేదనమిత్తును స్వామీ
గురుప్రసాదమని కొనునదియేమి
చకోరపక్షిని సమీపించెను
ఆకలిగొని పూర్ణిమా.

5.

కలవు సేవలో కందమూలములు
పరగు మధురములు బదరీఫలములు
ఇంతకంటె వేరేమర్పించును
వనలత ! కల్పద్రుమ ,

6.

ఖగదంశనములు కావీక్షతములు
చవిచూచితినే స్వయమీ ఫలములు
మధురఫలంబులె మాతగనిచ్చితి
చూడను ఫలరక్తిమా !

7.

ఇటు శంకించెదవేలా లక్ష్మణ
కావెంగిలివివి కనెనభిమంత్రణ
ఈ వదనములో నెపుడునదించును
వేదమ్మల మధురిమ.

8.

“ధన్యమనే శబరిని”

ఈ రీతిగా శబరి యానందగానము చేయుచునే యనంతములో లీనమై పోయినది. ఆ వెనుక శ్రీరాముడు లక్ష్మణునిగూడి ఋష్యమూక పర్వతము పైకి విచ్చేసెను. ఈ పర్వతరాజము పైననే రాజ్యభ్రష్టుడైన కపిశ్రేష్టుడు సుగ్రీవుడు తాను ఆంజనేయుడాదిగాగల యమాత్యులతోగూడి యజ్ఞాతవాస మొనరించుచుండెను.

సుగ్రీవునియన్నయగు వాలి యతని కిష్కింధనుండి యవలకు వెడలి గొట్టెను. సుగ్రీవుని పత్నియగు “రుమ”ను గూడనా పాపాత్ముడతని సన్నిధినుండి బలవంతముగా హరించి కొనిపోయెను. ఆ సుగ్రీవుడీ ధనుర్ధరులగు రామలక్ష్మణులను గాంచి వీరిని వాలియే తనపైకి పంపియుండవచ్చునని తలంచి భయపడి మలయపర్వతమున తాను తలదాచుకొని యాంజనేయుని మాత్రము వారి యధార్థవృత్తాంతము తెలిసికొనిరమ్మని పంపెను.

సచివోత్తముడు హనుమంతుడు శ్రీరాముని సవినయముగా కలిసి కొనెను. ఆ మొదటి కలయికలోనే రామాంజనేయుల మధ్య అత్యంత స్నేహానుబంధ మేర్పడెను. హనుమంతుడు శ్రీరామ సుగ్రీవుల సఖ్యతకై యొక సమావేశ మేర్పరచెను. ఇరువురు తమతమకష్టముల సమయోచితముగా ప్రసంగించుకొనిరి. ఆంజనేయస్వామి అగ్ని రగిల్చెను, అగ్నిసమక్షములో శ్రీరామునితో సుగ్రీవుడిట్ల నెను.

సు గ్రీ వు డు

సాక్షిగనుండెను పృథ్వి, యాకాశ మగ్నిజ్వాలా
సన్నిత్రుడయ్యె రాముడు సుగ్రీవునకీ వేళ.

వనవాస మనుభవించుచు నుంటిని నేనును రామా
ఆద్యంతము విన్నావియ్యది హనుమతోడ శ్యామా
దుఃఖితుడే దుఃఖితునకు వెతనుపకరించు చాలా.

1.

అగ్రజుడే ఆరియయ్యెను ఏమనుచు దెల్పనార్యా
ఆత్మీయసతిని వాడే హరియించె దుష్టచర్య
రహి వాలి వధమొనర్చి రౌరవము పంపవేలా.

2.

రాహుబాహుగతని న్నేజోరవి విధమ్మునుంటి
గతరాజ్య పాప్తియెయగుచో నతిశక్తుడ ననుచుంటి
స్వీయశౌర్యమును స్వముఖానన్ జెప్పుటెటు నృపాలా.

3.

మామకీన వానరనైన్యము మరలదెచ్చేదేని
ఖల రావణవైరిగ నిల్చున్ కపులులక్ష పూని
వనధి దాటుదురు గిరి వ్రత్తురు వానరులవలీల.

4.

నిశ్శంకన్ సీతాన్వేషణ నెరపగలరు వారు
స్లవంగనిష్ఠను కన్నులతో పరికింతురు మీరు
సర్వస్వమునర్పించును కపినైన్యము గురుశీలా :

5.

చేయి చేతనుంచెద మీతో చెలిమిగలిగె స్వామీ
సరకునేతునే శత్రువు భీకరుడునై ననేమి
క్షితిపాలా వాలినిజంపన్ సిద్ధపడవదేలా.

6.

ఘనశ్యామ నేనీమహినే గాలించెద చూడు
చివరకు సీతను రాముని దరిజేర్చగలడు వీడు
అడ్డమ్మగువాని నంపెదను అమర భూస్థలాల.

7.

హనుమ నీల మీరలమాత్యులు నాలకించుడీరోజు
ఈ మహికిన్ నేనొకమంత్రినె రామప్రభువె మనరాజు
రామాజ్ఞాపాలనమే మన ప్రామాణ్యపువేల.

8.

36

“సన్నిత్రుడయ్యె రాముడు సుగ్రీవున కీవేళ”

అగ్నిసాక్షిగా సుగ్రీవుడిట్లు ప్రకటించిన మీదట శ్రీరాముడు కూడ సుగ్రీవునకు సహాయ మొనర్పగలనని మాటయిచ్చెను. సుగ్రీవుడు వాలిని యుద్ధమునకాహ్వానించెను. వాలిసుగ్రీవుల మధ్య భీకరమగు ద్వంద్వయుద్ధము జరిగెను. సుగ్రీవుడోడిపోవుచుండుట గుర్తెరింగి సమయమునకు శ్రీరాముడు చెట్టుమాటుననుండి వాలిపై నొక బాణమును విడిచెను. ఆ బాణముతో మృత ప్రాయుడై వాలి నేలగూలెను.

ఆ బాణముతో తనకు చావు సమీపించుచున్నదని తెలిసికొని వాలి శ్రీరామునిగాంచి “రామా ! నేను మీకు ప్రతిద్వంద్వి నై లేనపుడు చెట్టుమాటు నుండి గురిపెట్టి బాణమును వదలి నా వధమొనర్చి మీరెట్టి పురుషార్థమును సాధించితిరి.

ఆ మాటవిని శ్రీరామచంద్రప్రభువు తానిట్లనెను.

శ్రీ రా ము డు

నే ధర్మముపాలించితి ననుము
కాదు, వాలివధ, ఖలనిర్ధలనము.

అఖిలధరణి భరతుడు శాసించున్
అతడె నీతి, న్యాయము, గ్రహియించున్

భ్రాత నంతె, నే భరతునికెంచన్
“యధరాజా తథాప్రజా” జనము.

1.

తనయుడు, శిష్యుడు, కనిష్ఠభ్రాతా
తనదుచుండ్రు ధర్మముగ పుత్రత
అనుజకాంతనే హరించి నీచత
దాచితిమది తుచ్ఛప్రలోభనము.

2.

రూపొందిన మదరూపుడ పీవు
తగినశిక్ష నీకగు నీచావు
విషయాంధుల తుదిగతి యీనోవు
మృగయు చేతిలోనగు పశుమరణము.

3.

నీకై ప్రాణము నిడుదు ననుచు ధృతి
వని సుగ్రీవికు వచనమొసంగితి
అనుజుని కొరకై యన్నను చంపితి
నే పాలించితి ఇచ్చిన వచనము

4.

వేటనాడు జనవిభుడు వనమ్మున
దాగియేయు నస్త్రము పశువధమున
తత్క్రిడారతి తప్పులేదు కన
మృగముల శాఖా మృగమతి క్రూరము

5.

అంత్య ఘడియ నీకగు మోక్షప్రద
జాలి నంగదుని సంరక్షించెద
ఈ నీ రాజ్యము ఈ కిష్కింద
భావింపగ సుగ్రీవార్పణము

6.

“కాదు వాలివధ ఖలనిర్దలనము”

శ్రీరాముడు వాలిని వధించెను. సుగ్రీవునకు తిరిగి కిష్కింధారాజ్య పొంది ప్రియయ్యెను. రుమాసుగ్రీవుల మధుర మేలనము సంభవించెను. రాజ విలాసములో రమించు సుగ్రీవునకు రామకార్యముపట్ల విస్మృతి ఘటించెను. లక్ష్మణుడు క్రోధావేశముతో నతనికి కర్తవ్యస్మృతి గలిగించినపుడు గభాఱున కనువిప్పయ్యెను. సుగ్రీవుడు వానర గణముల కాహ్వానములంపి పిలిపించెను. శ్రీరాముడు వీరశిరోమణియగు హనుమ చేతికి తన యంగుళీయకము నొసంగెను. సీతాన్వేషణకై యతడే ఏకైక సమర్థుడని రాఘవుల యభిప్రాయము.

వానరనై న్యము లష్టదిశలకు సీతాన్వేషణ దీక్షతో కదలిపోయినవి. దక్షిణదిశాభిముఖులై చనినవారిలో హనుమదంగదనలజాంబవదాది ప్రముఖ వీరులుండిరి. ఎవరెంత యన్వేషించినను సీతజ్ఞాడ లభింపదయ్యెను. అపుడా కపిశ్రేష్ఠులు హతాశులైరి. సుగ్రీవుడొసంగిన నెలరోజుల గడువు పూర్తియయ్యెను. వీరందరాళలు విడుచుకొని పర్వతముపై హనుమను పరివేష్టించి యుండిరి.

అపుడు ‘సంపాతి’ యను గృధ్రరాజు వారియొద్దకేతెంచెను అతడు జటాయువునకు స్తోదరుడు. అట్లే దశరథునకు ప్రియమిత్రుడు. “నాకు ‘చక్షుమతి’ యను విద్యవచ్చుటచే సీతారావణుల నేనిచ్చటినుండియే చూడ గల్గుచున్నాను. సీత యిప్పుడు స్వర్ణద్వీపమగు లంకలో రావణాంతఃపురములో బంధింపబడి యున్నది. ఆగాధమగు ఈ ఔరసముద్రమును దాటగల యుపాయమేదైన నాలోచించినచో ప్రయోజనకరమగును” అని సంపాతి సానుభూతి పూర్వకముగా పలికెను.

అంగదాది వానరులతని మాటకు సంతసించి సముద్రలంఘనమున కెవరు సమర్థులని పరిపరివిధముల నాలోచింపదొడగిరి. చివరకు అనుభవకాలి యగు జాంబవంతుడొక నిశ్చయమునకు వచ్చి యిట్లు పలికెను.

జాంబవంతుడు

జలనిధి దాటగ శక్తుండెవడు
అంజనేయునకె అది సాధ్యపడు.

సర్పములన్నిజ చరణయుగళిగొని
త్వరనొక దూకున దాటును జలధిని
గరుడు కరణి రెక్కల నెగయు దివిని
గరుడి కన్న బలవంతుడు

1.

అంజని సుతుడీయన యతిబలుడు
ఇతడనిలునకును సుతు డంశజుడు
బలహతి దిగ్గజముల గూల్చునితడు
బలవంతుడు ధీమంతుడు

2.

ఇనోదయమ్మున నితడుదయించెను
త్రిశత యోజనాల్ దివిని గమించెను.
ఇనబింబము ఫలమని భావించెను
అదిగొన జనె హనుమంతుడు

3.

పట్టబోయె నాబాలుడు రవిని
కంపించె త్రిలోకములు నదిగని
జేనఁడున్న యా చిరుత కొరకని
వజ్ర మూనె తానింద్రుడు

4.

దేవేంద్రుని యా దివ్యాయుధ హతి
అకట నుంత గాయపడె మారుతి

వాయువూనె ననివార్య కోపమతి
స్తంభనమొనర్చె గతినతడు

5.

అనిలు డాగ నాగెను జీవనగతి
పవనుని సాంత్యన పరచెను సురతతి
వరమొసంగి యావాయువు సంతతి
నాదరించె భగవానుడు

6.

అనినే శత్రుము నినుభేదించదు
వరగతి నిచ్చామరణము నొందెదు
రవికి నవీక్ష్యచ్చవి తో వెలనెదు
అని వరమొందిన చిరజీవుడు

7.

హనుమా కొనుమా ఆత్మనిశ్చయము
నీసరిగాదీ విఖిల కపిగణము
వామను వలె నీ పదమును లేపుము
కలుగు జయమొక్క గంతిడు

8.

38

“అంజనేయునకె యది సాధ్యపడు”

జాంబవంతుడు హనుమంతుని యనన్య సామాన్యమగు సామర్థ్యమును ప్రస్తుతించినంత హనుమ బాహువులు ఉప్పొంగి పోయినవి. చూచుచుండగానే యతడు ప్రచండరూపము ధరించెను. వానరులెల్ల హర్షపరవశులై హనుమ ననేకవిధముల ప్రశంసించిరి.

వెంటనే వాయుసూనుడాంజనేయుడు మహేంద్రగిరి శిఖరారూఢుడయ్యెను. స్వాంతమందు లంకను స్మరించి ఆకాశవీధిలో నెగసెను. ఆయన రెవ్వుపాటులో త్రికూటాద్రి చేరెను. మహేంద్రుని రాజధాని యనదనరు లంకా నగరమునాయన దూరమునుండియే తిలకించెను. సకల సంపదన్వితమైన యా నగరిని రక్షించుటకు ఆసహాయ కూరులైన యసురవీరులు సిద్ధముగానుండిరి. ఆ నగరిలో ప్రవేశించుటకు కష్టసాధ్యమైయుండెను. హనుమ సూక్ష్మశరీర ధారియై యర్ధరాత్రి యాపట్టణమంతయు గాలించిచూచెను. రావణాంతఃపురములో గూడ సీత జాడగానరాదాయెను. నిరాశచెంది యశోకవనప్రాకారో పరితలంబున నాసీనుడై చింతించెను. సుందరమగు నావనము గాంచెను. అచటినుండి యెగసి ఒక శింశుపావృక్షముపై కెగసి దానిపై నాసీనుడై చూచుచుండెను. ఆపుడతనికచ్చట రాక్షసస్త్రీ పరివృతయై మలినవసనధారిణియైన సీత దృష్టిలో బడెను. హనుమ సీతనింతకు ముందెప్పుడును చూచి యెరుగడు. తప్పక ఈమెయే సీతయైయుండునని యా వీరశ్రేష్ఠు డంతరంగములో నొక నిశ్చయమునకు వచ్చెను. మరియు నామెను గాంచి యిట్లనెను.

హ ను మ ం తు డు

ఈయమయే రాము దొరసాని.

చంద్రునివీడిన సతియారొహిణి
తప్పులులలో నొప్పెడు హరిణి
న్యేనపు తొరటం జిక్కిన పక్షిణి
హిమగతి స్తభించిన సురవాహిని

1.

అతికృశమలినయునయ్యు సులేఖ
అది ధూమగ్రగసి తాగ్ని శలాక

చటుల శిశిఁగత చంపక శాఖ
కనబడు వ్రత ధారిణీయగు యోగిని

2.

కలచునేడ్చుచే కనులు గుడ్డివడె
చెక్కుల బాష్పపు చారికలేర్పడె
కలచు అనిద్రన్ కన్నులెర్రవడె
పతిచింతా సంభరిత విరహిణీ

3.

కనబడు పంక మలిన యగు పద్మజ
కచ్చితముగ నీ కాంతయె భూమిజ
దారుణ విధిహత తా లతాభుజ
వంచన బొందెను వనినీ మానిని

4.

స్వర్ణ వర్ణయెటు శ్యామల మలిన
సాధ్వి నమ్రముఖి శశాంకవదన
గ్రహణకాలము సంగ్రస్త దిగ్గలన
ఆశనుమరచి హతాశ నుండె వని

5.

సందిగ్ధార్థవిచార స్మృతియా
అన్యార్జితమగు ధన తతియా
చిన్మూర్తి గొనని చిత్రాకృతియా
పరాజిత, యశోభామినియా : వని

6.

కాకుత్స్న వర్ణితాకృతి ముద్ర
బాహు భూషణ ప్రవాళ ముద్ర
నిశ్చయముగ నవనిజ యీ సుభద్ర
జానకి యీమెయె జనకనందన

7.

యివియె కుండలము లివియె వలయములు

ఋష్యమూకగిరి శిఖర పతి తములు

శ్రీరఘుపతికివి చిర పరిచితములు

అమృత ఘడియవచ్చె యశోదాయని.

8.

39

“ఈయమయే రాముని దొరసాని”

ఇట్లే యమయే జానకియని నిశ్చయముగా తెలిసికొనియు నాంజనేయుడు అకస్మాత్తుగా సీత ఎదుటకు పోవుటకై సాహసించలేదు. అతడాయమ నితఃపూర్వమెన్నడును చూచియెరుగడయ్యెను. శ్రీరామ సుగ్రీవ సఖ్యవృత్తాంతము గూడ సీత యెరుగడయ్యెను తననుగూడ మాయావేషధారియగు రావణుడే యితడని యనుమానింపవచ్చును. హృదయము విప్పి భాషించుటకు సంకోచింపవచ్చును.

ఇట్లే యాలోచనాపరంపరలో మగ్నుడై మారుతి యుండగా నదే సమయములో పరిచారీకాబృందపరివృత్తుడై లంకావతియగు రావణుడచటికి వచ్చెను. భీత హరిజేక్షణయగు సీతను బెడరించసాగెను. ఆమెయు చీదరించుకొను చిలువవేని దొరసానివలె బుసకొట్టుచు నసురాధిపతికిట్లు సమాధానమొసంగెను.

సీత

ఈవిధి బొంకాడకుమీ రావణా నిశాచరా

రామకీర్తిమూర్తి యని సురాసురులకు తెలియురా

వందసీయ శీలముగల వనీతను నే పతివ్రతను
పుణ్యముండు రాక్షస నను బొందించు విముక్తతను
నిలుపుము నారీమానము నిజమగు వీరుడవురా 1.

భూపుడు పాపమొనర్చును నీ పృథ్వియొ సహించును
జగముపైన నామమాత్రముగ రాష్ట్రము దీపించును
నిప్పునేల నంటింతువు నీ పురికిని ముష్కరా : 2.

ఎందెందును లోకనాధుడే కనబడు నారాముడు
పడుకొను తరి రామవామపాణియె తలగడ గనబడు
అనయమ్మాధనుర్ధారి ననుకొని పూజింతురా 3.

అతనికే నే యోగ్యునగుదు నన్యస్త్రీలెవరుగారు
ప్రాణప్రియునొద్దకు ననుబంపుమి సాధువు తీరు
శరణాగతునకు హరి యాశ్రయమిడి రక్షించురా : 4.

జీవితమును సార్థముగా జేయుమి హరి చెలిమిగాంచు
నిత్యశుద్ధయగు జానకినే రామున కర్పించు
కాకున్నను మృత్యువు నీకడకు నురికివచ్చురా 5.

సురపతి వజ్రాఘాతము గురిదప్పిన దప్పవచ్చు
రామబాణవృష్టి భీకరప్రళయమ్మ దొకచిచ్చు
ఆ రాముడె యలిగిన క్షణమాయువు లేదనుకొనురా 6.

ఆ రాముడు యుద్ధకాముడగుచు ముందువచ్చి నిలుచు
సమర్థుడగు రాముడు నిను సపరివారముగ చీలుచు
కామాంధా : ఓయధమా : కాస్తవిచారించురా : 7.

నీవక్షము నందు గందు నేను రామ బాణమును
 వంశపంఖముల వెలుంగు వాని నామ చిహ్నమును
 వసుంధరయునింక ముందు భారము క్త యగునురా !

8.

40

“ఈ విధంబొంకాడకుమీ రావణా నిశాచరా”

సాధ్వీ శిరోమణియగు జానకి సంతప్త స్వాంతయై యిట్లు సంభా
 షించినంత కఠోరచిత్తుడు రావణుడునై తమ క్షణకాలము బెదరినవానివలె
 గనవడెను. జనస్థానమందలి రామలక్ష్మణుల నిరుపమానమైన పరాక్రమ
 మతనికి తెలియునుగదా !

అంతరావణుడు, సీత తన వశవర్తినియగుటకు నొకమాసము గడు
 వొసంగి యశోకవని వీడి వెడలెను. శింశుపావృక్షము నందున్న హనుమంతు
 నకీమెయే జానకియని ధృవపడెను. విశ్వాస మేర్పడెను. ఆమెను చుట్టి
 యున్న రాక్షసస్త్రీలు నిదురించు సమయముగని సుధారస తుల్యమగు
 రామగుణ గానము మధుర స్వరమున బాడదొడగెను. ఆ గానమాధురి
 కాశ్చర్యపడుచు సీతాదేవి తరూపరిగాంచెను. ఒక చిన్న కొమ్మనుండి
 సీతమ్మకు దగ్గరగా వంగి రాముని యానవాలగు ముద్రకను ఆమెచేతిలోన బడ
 వై చెను. అదిగాంచి సీత యపరిమితానంద సముపేతయై ఈ హనుమంతుడు
 వాస్తవముగా రాజదూతయేయని నమ్మి యారీతి బలుక దొడంగెను.

సీత

ముద్రక యిది రామునిదే నేగుర్తించితిని

దూతా : రాముని స్థితి నుడువుము విననెంచితిని.

అక్షయ తూణము మూపున హస్తమ్మున వీల్లు
విరహములో రాముడు నాకై ఎటు దురపిల్లు
వెతకనుల చుట్టు నలుపొప్పునె వలయము కరణి.

1.

చేతులను ముడిచి కర్మయనుచు కూర్చొన్నారా !
దుఃఖమున నైజ ధర్మమును మరచియున్నారా !
రాచకార్యముల జేయుదురె యిపుడు నొకసరణి !

2.

నేటికిని వారుదైర్యమును విడువలేదుకదా !
ఆ వీరుడు తాళైర్యమునె మరువలేదుగదా !
సాయమునకు సన్నిత్రుల నేనలు నుండునని.

3.

రాజులు రఘువర జయమును కాంక్షించుచులేరా ?
రాముడు జనప్రీతిని గోల్పోయెనె కపివీరా !
ప్రభువు ప్రయత్నమ్ముల ఘనత మరచిరెందుకని

4.

నాస్వామి సీతనే మరచిపోయెనా యేమి ?
పెరకొంపల నిజసతి యేడ్వజూచునేస్వామి ?
ఈ సీతాస్మృతి వారిని గలచునె పావని

5.

నానాథుడు స్వయముగ నాచెర విడిపించునొకొ
చతురంగ బలమ్ములు భరతుడు పంపించు నొక్కో
కోసలపురి వార్తలు రామునికందునె ! వని

6.

ఆపదవేళ వారి మోహమావరించినదా !

సీత పయిప్రేమ మదిమాసి పోవలేదు గదా !

వై దేహి చెరను విడిపించునెపుడు భూజాని !

7.

ఆ స్వర్ణ ఘడియనే కనుల జూడ నోచితినా ?

నృపుశఙ్ఖము రావణుని ఎడద దూసికొని చనునా !

పతి పాదము లెపుడీ దారిద్ర్యోక్కు సద్గుణి !

8.

నాపతి కుశలము నెంతవరకు వినగల్గుదునో

నే ప్రాణముతో నంతవరకు మనగల్గుదును

నా జన్మలోన జూడ నోచితి నా వారిని.

41

“దూతా రాముని స్థితినుడువుము విననెంచితిని”

సీత యడిగిన ప్రశ్నకు దూతయగు హనుమ సరియగు సమాధాన మొసంగెను. నీ బంధవిముక్తి గావింప శ్రీరాముడు తప్పనిసరిగా రాగలడని నమ్మజెప్పెను. హనుమ తన వద్దనుండి వచ్చినట్లు తననాదునకు నమ్మకము గల్గుటకై మణినొకటి యతనికిచ్చి రామునకిమ్మనెను. “తల్లీ ! నా భుజము లపై నధిరోహింపుము నిన్నిటనుండి రాముని సన్నిధికి గొనిచను బలము నీదయవలన నాకు గల” దనెను. హనుమంతుని గని సీత “పరపురుషుని బాహువులపై” కూర్చొనిపోవుట గూడనిది. సామర్థ్యము ప్రకటపడగా రాముడే నన్నిటనుండి రావణుని చెండి కొనిపోవు టుచిత” మనిచెప్పెను. వివేకవంతుడును ధర్మస్వాంతుడునునగు హనుమంతుడామె పలుకులలో విలువ గుర్తెరుంగ గలిగెను. వచ్చినపని పూర్తియగుటచే సీతయాజ్ఞ గొని హనుమం

ఊడు బయలుదేరెను. చనుచు వనుచు దనుజుల బలము పరీక్షించు కోర్కి
 జనించెను. దానికై వారిని రెచ్చగొట్టుటకుగానశోకవనమునంతయు ధ్వంస
 మొనర్పసాగెను. దాని వారించుటకై వచ్చిన జంబుమాలిని రావ
 ణుని సుతుడగు అక్షకుమారుని చంపివేసెను. లంకకు యిలువేల్పులైన దేవ
 తల నెల్లర నాశమొనర్చెను. అపుడు రావణుని పెద్దకుమారుడగు ఇంద్రజిత్తు
 అతని బ్రహ్మాస్త్రమున బంధితుని జేసి రావణుని ముందుకు కొనివనెను.
 రావణుడితనిని చంపివేయుడని భటుల కాజ్ఞాపించెను. ఇంగితజ్ఞుడైన విభీష
 ణుడు వారించెను. రాజదూత వధార్హుడు కాడని వాదించెను. ఆగ్రహించెను,
 వినయవినతుడై విన్నవించుకొనెను. చివరకా రావణుని యాజ్ఞానుసారము
 ఆంజనేయుని వాలమునకు వస్త్రములజుట్టి రాజభటులు నిప్పంటించిరి. రాక్షస
 స్త్రీలు ఈ సంగతి కొనిసోయి సీతకు జెప్పిరి. అపుడు సీత తాను అగ్నిని
 ప్రార్థించి హనుమంతునికి కాలకుండునట్లు వరమిమ్మనెను.

సీత

లీలగాను దివిలో నెగిరి
 కాల్చును మారుతి దనుజపురి.

ఘననగాకృతింగనబడు మారుతి
 విద్యుల్లతయై వెనుపుచ్చద్యుతి
 పురి నిప్పుల గురిపించు కృధాహతి
 జంఝానిల గర్జలనడరి

1.

ఈ శిఖరము నుండాగేహముపై
 కపి యెరుగును కేళికందుకమై
 సోరణ వాలము జొచ్చి భయదమై
 అరిగెడి నటించుచు నగరి

2.

కాలెను గృహములు కూలెగోపురాల్
చిటచట ధ్వనులను చిల్లెను ద్వారాల్
అంతఃపురముల నార్పులు నేడ్పుల్
మునిగె వస్తుతతి యనల యురి

3.

ఘన గృహ పంక్తులు కాలెను కూలెను
ప్రాసాదమ్ముల భస్మము రాలెను
క్షీతిగల గృహములు చితగామారెను
రాక్షసు లాక్రందన లిడిరి.

4.

ఘన నిద్రస్థితి కాలిరి కొందరు
పథముల మండుచు పర్వరి కొందరు
మాటల భయహతి మరచిరి కొందరు
పరిచయములె, లయమొందె పురి

5.

పిల్లలవిడిచియె తల్లి పరువుగొనె
తన బంధువులనె జనత మరపుగొనె
నిలిచిన దెల్లయు నిలపైబడి చనె
అదొక హఠాత్కల్పాంతకరి

6.

కత్తులు డాళ్ళను కరిగెను పూర్తిగ
వీరవృత్తి దహించె సమూర్తిగ
జ్వాలల గలనెను జ్వాలలు నార్తిగ
సఘనత భస్మతగొనె కమరి.

7.

జంఝలు జ్వాలలు జ్వాలలు జంఝలు
 లేదు నివారణ లేవాశ్రయములు
 కాపరులంగొని కాలెను వాడలు
 అనలమూర్తి నర్తించెపురి.

42

“కాల్చునుమారుతి దనుజపురి.”

లంకానగరమునంతటిని దగ్ధమొనర్చి శ్రీఅంజనేయుడు తన వాలాంబ
 లమును సముద్రములో ముంచి అగ్నిని శాంతింపజేసి ఆకాశమార్గమున
 శ్రీరాముని చెంతకు చేరుకొనెను. సీతయిచ్చిన మణిని అంజనేయుడొసంగి
 నంత శ్రీరాముడు దానిగుర్తించి యానందాతిశయమున మారుతిని గాఢాలింగన
 మొనర్చికొనెను

వెంటనే యసంఖ్యాకములగు వానరనైన్యంబులు తోడురాగ రామ
 లక్ష్మణులు దక్షిణదిశకు బయలుదేరిపోయి సముద్రతీరమును చేరుకొనిరి.
 శ్రీరామునకు సముద్రమును దాటుటలోక చిక్కు సమస్యగా నేర్పడెను.
 మూడురోజులు ప్రాయోపవేశ దీక్షబూని సముద్రుని ప్రార్థించెను. కాని
 లాభము లేదయ్యెను. చేయునదిలేక శ్రీరాముడు సముద్రునిపై తన
 యమోఘ శరమును గురిచేసెను, అంతనా రత్నాకరుడు అంతరంగములో
 బెదురొంది వెంటనే మానవాకృతి ధరించి రామునికి నమస్కరించి సవినయ
 ముగా నిట్లు వచించెను. “రామచంద్రా! మీ నైన్యములో నలుడను
 వానరుడు గలడు. అతడు విశ్వకర్మ కుమారుడు. అతనిచే నేతువు నిర్మింప
 జేసి తరించుడి. మీచే కట్టబడిన వంతెనను నే సంతసమున నా యురమున
 ధరింతుననెను. శ్రీరాముడు నలున కాజ్ఞాపించగా వానరులందరును ఉచ్చై
 స్వనముతో గానమొనర్చుచు నేతునిర్మాణ మొనర్పసాగిరి.

వా న ర గణ ము

కంధిపైన వంతెననిక కట్టండోయ్ కట్టండీ.

అద్దిరాజు కళేబరము నరయుచు
మత్తగజముబోలు శిలలనెత్తుచు
వారధిలో వానినెల్ల మొత్తుచు
వంతెనతో జోడించి, లంకను మనవంకకింక లాగండోయ్

లాగండి. 1.

వృక్షమ్మల గిరితరులన్ విసరండోయ్
వీని జలధి తలను దాల్చు కనరండోయ్
అవలి తీరభూమి నిందు లాగండోయ్
శేషునివలె బడబాగ్ని నేతువునే తలధరించు లేలెండోయ్.

2.

రామభక్తి కడుపునిండి వచ్చినది
వనధిని శతతీర్థమ్ములు వ్రాలినవి
భవ్యకార్యమొనరించెడి పథికులకై
శ్రీరాముని వీపునగొని చిందులిడగ వానరులను చూడండోయ్.

3.

నలుడు అభిఠచెను మనకై నాయకుడు
కరయుగములు కోట్లకొలది కష్టించుడు
ఈ రూపము పచింప మొదలిడినపుడు
అవలీలగ పాషాణములన్ని నీటిపైన తేలియాడండోయ్.

4.

శ్రీపతిపద మబ్ధిప్రవేశించినది
వే నదులకు తీర్థతయె లభించినది

చివర మొదలు కొరకు నిరీక్షించినది

శిలలన్నియు నలలపై న, నడదు నలలవోలె పొదుగబడెనందోయ్. 5.

కపిగణములు చేయవలెను గర్జన

రఘుపతిరాఘవ పతీతపావన

జయలంకారీ జానకిజీవన

అని యని నేయుటకు మొదలె, మించుచు రణభేరిని

మోగించుదోయ్. 6.

కాదది వంతెన శ్రమముల క్రతువది

హర్యాశయమతి విశాలమైనది

ఈతని శుభనామ సన్మహిమయిది

సంఘకార్యమగు దీనిన్ సకలదిశలునిలిచి చూడసాగెనండి. 7.

థమథమ ధ్వని మోగించుడి థంకా

విజయరాఘవుడు గెలిచెను లంకా

చెరవిడె మైథిలికి, లేదు శంకా

బలహీన మహాంధకార వనధి, నేతు విద్యుల్లత వెలిగెనండి. 8.

43

“కంధిపై న వంతెననిక కట్టందోయ్.”

ఈ గీతమును బాడుచు వానరులు సముద్రముపై 23 యోజనముల పొడవు వంతెనను నిర్మించిరి. రామసుగ్రీవుల పద్మావధినై న్యము పెద్ద పెట్టున గర్జించుచు సముద్రమును దాటుచుండెను. సిద్ధ చారణ మహర్షి గణములు మరియు వర్తమాన దేవతలును శ్రీరాముని యభీష్ట పూర్తిని మనసార చింతించిరి.

శ్రీరాముని సైన్యములోని బలాబలాలు తెలుసికొనుటకు రావణుడు గూఢచారుల నంపెను. వారు రాముని నేనాసముద్రపు బ్రహ్మాండమైన శక్తి సామర్థ్యముల రావణునకు నివేదించిరి. అదియుగాక స్వయముగా రావణుడు తన శ్వేతప్రాసాదముయొక్క సౌధాగ్రమునుండి ఆ నేనాసాగరమును ప్రత్యక్షముగా చూచెను. ప్రతి వీరుని బలము గూఢచారులనోట వినెను. వినియును తనమంత్రులను బిలిపించి యుద్ధసన్నాహముల గావింప నాజ్ఞాపించెను. రావణుని చిన్నతమ్ముడగు విభీషణుడంతకుముందే శ్రీరాముని సత్పక్షమునకేగి చేరెను.

కపటమును ఆవిసీతిని ప్రేమించు రావణుడు విద్యుజ్జిహ్వాడను రాక్షసునిచేత శ్రీరాముని మాయాశిరమ్ము సిద్ధముచేయించుకొని అశోకవనమందలి సీతకడకేగెను. వెటకారపునవ్వులు నవ్వుచు సీతతోననెను. “సీతా ! ఏ శ్రీరామచంద్రుని కొరకై తే నీవిన్నిరోజులు నా మన్ననలను అంగీకరించకుంటివో ఆ శ్రీరాముని వధయైనది. ఇదిగో ప్రహస్తుడను నా నేనా నాయకుడు రాముడు పడియుండగా నతని శిరస్సు ఛేదించుకొని తెచ్చెను. వానరసైన్యమంత భయకంపితమై యున్నది. ఇదో నీ రామచంద్రుని ధనుస్సు మరియు శరీరమునుండి వేరైన శిరస్సు.

అచ్చము రామునితలవలెనేయున్న యాశిరమ్ము పరికించి శిరమ్మురమ్ము బాదుకొనుచు నేడ్చు సీతదుఃఖమున కవధులులేకుండెను. గుండె పగులు నట్లుగా రోదించుచు సీతయిట్లు తలపోసెను.

సీత

వినుచుంటినేమి కనుచుంటినేమి ఈ యవస్థ
ఇదియేమి ? పలుకవెందులకు నాస్వామి.

సతికన్నముందు పతిమరణంబా యిదియెట్లు సంభవమ్ము
ఖడ్గమ్మువోలె నామీద చివర విరుచుకపడె దైవమ్ము
హతపుణ్యయయ్యెనే కౌసల్యాయవధీరిత పౌలోమి.

1.

జ్యోతిష్కుల యా గ్రహచారపులెక్కయె మొత్తము తప్పినదా
ఈ యభాగిని, యకస్మాత్ తనసర్వస్వము గోల్పోయినదా
ఈ మూఢవలన ధూళినిదురిజెందెనె రాముడు ఖగగామి

2.

ఈ నేత్రపద్మముల గుర్తింతును శ్రవణములను గుర్తింతు
ఈ దీనశోకరుతిపట్టిన నిద్రయు ముగియదనుచునెంతు
సృష్టిగతిహీనమై దశదిశలును కడుశూన్యమయ్యెనేమి.

3.

బంగారపువిల్లును గుర్తింతు మహాబాహు వెచటనుండె
ఆ శ్యామలనుందరమూర్తి ఎపుడు దర్శనమునీయనుండె
ఏడ్చి ఏడ్చి కనులెండె తనువు లాజలుగా వేగుసుమీ.

4.

మనదగు వివాహమున శపథమొనర్చినమాట మరచినారా
అడగకుండగనె సతివీడి యిట్లు మీరె దివికేగితిరా
తమదరిగల యీజనకాత్మజా తయార్తద్వని వినవేమి.

5.

రఘుకుల తిలకా ! దివినిజేరి పితరులను గలసినారా ?
దారిమధ్య పరహస్తంగత నర్థాంగి వీడినారా !
రఘుకులజాతున కీరీతులు శోభించునచే స్వామి !

6.

అగాధజలనిధి దాటియేల జాయార్థము వచ్చితివి
కులనాశిని ఓసీతా ఎటులిల కడుపున బుట్టితివి
జనకుడుజేసిన యజ్ఞపు ఫలితం బిదియేనాయేమి!

7.

ఓ లంకేశా ! యేశశ్రమముతో నా నాథు వధించితివో
ఆ శశ్రమముతో నాతల దునుమగ ననుమానించెదవో
చివరకు రామునితోవన ననుజననిమ్ము దుష్టకామీ.

8.

44

“ఇదియేమి పలుకవెందులకై నాస్వామి.”

ఇట్లు శ్రీరాముని ఖండితశిరస్సుతో వివరిభాషణలు చేయుచు రోదించు చుండగానే ఆమె మూర్ఛితయైనది. సరమా అను పేరుగల రాక్షసస్త్రీ ఎప్పుడైతే నిజమగు విషయమును దాచకచెప్పినదో ఆయమకు పోయిన ప్రాణములు తిరిగివచ్చినట్లయ్యెను. శ్రీరాముడు సజీవుడై యున్నాడని సరమ నోటినుండి వినగానే ఆమె కన్నులలో తనప్రాణములు నిల్చుకొని శ్రీరామ సందర్శనమునకై చంద్రచకోరన్మాయముగా ప్రతీక్షించసాగెను.

శ్రీరాముడు లక్ష్మణుడు, మరియు సుగ్రీవుడు మొదలుగాగల వీరులు సువేలపర్వతము నారోహించి లంకావిస్తీర్ణమును చూచుచుండిరి. విభీషణుడు వారికి అన్నిమర్మములు చెప్పుచుండెను. అపుడే సుగ్రీవుని కన్నులకేదో కనిపించి యతనిదృష్టి యావంకకు మరలెను. లంకాపతి రావణుడుగూడ తనప్రాసాద సౌధాగ్రభాగమున నిలిచి రామనేనను నిరీక్షించు చుండెను అతనిని చూడగానే సుగ్రీవుడు సువేలపర్వతమునుండి ఎగిరిపోయి రావణునితో కలియబడెను. ఉభయులును భయంకరముగా నొకరితోనొకరు ఘోరాడు చుండిరి. రావణుడు తనమాయాశక్తిని ప్రదర్శించెను. ఇది గుర్తెరిగిన సుగ్రీవుడు అతనిపట్టు విడిపించుకొని తిరిగి శ్రీరామునివద్దకు వచ్చిచేరెను.

సుగ్రీవుని శరీరమునిండా గాయములు పడియుండెను. రాముడతని ప్రేమమీర కౌగిలించి వీపునిమిరి సౌమ్యస్వరమున నిట్లనియెను.

రా ము డు

సుగ్రీవా యీ అతిసాహసవిధి
శోభించదు భూపతివగు నీకిది.

ఎటుజనిన ప్రమాదకర క్షణమ్మిది
కపటి రావణుడు ఘనమాయావధి
ఏమరుపాటున పై బడ మనకది
ఏమిజరుగునో ఎట్లు తెలియునది

1.

విభీషణుని నను విచారించకయె
సౌమిత్రిని నశు సంప్రతించకయె
ఎవరికి నూహించగ తావీకయె
దూకుతెగువ యెందులకు గల్గెనది

2.

నాకుతెలియు నీ యపారశక్తి
అవగతమే నీ యనంతభక్తి
ఐన తగనిదిపు డట్టిప్రసక్తి
అనుకొననిదేదొ యైనట్లున్నది.

3.

రావణుడని జేసినచో నీవధ
వానరనై న్యంబంతయు వృధగద
ఎందుకు కపియూధపగణముల రౌద
వ్యర్థమె ఈ ఋక్షమ్ముల గణమది

4.

శత్రుదమన నీకేమి చెప్పుదును
రాజులు తలపరు రణావేశమును

మొదలు ప్రణాళిక పిదప విజయమును
విచారహీనునకు విజయమెవటిది

5.

దశవదనునితో తలపడ నున్నద
దగ్ధయోగమెదో దాపురించినద
గొప్పన్నేహితుని కోల్పోదునుగద
నిరాశయేగద నీ నేనలకది.

6.

ఈ ద్వంద్వముతో నింతే లాభము
పొంగజేయు రావణునీ విజయము
రణోన్మాదమగు రాక్షసగణము
కపిగణమును వెనుకంజ వేయునది

7.

రహిజయించెనో రావణశక్తి
ఇలాత్మజకు నపుడెవటి విముక్తి
సర్వమువ్యర్థము శపథము సూక్తి
అపుడెవరసురుల హతమార్చునది

8.

చను త్వరగాచను నై న్యముగూర్చుము
యుద్ధకోవిదా వ్యూహముపన్నుము
బంధులతో రావణుని వధిఁతము
వ్యర్థపరచుకుమి మనశౌర్యమ్మిది

9.

45

“సుగ్రీవా ! యీ అతిసాహసవిధి శోభించదు.”

రణనీతికోవిదుడైన రామచంద్రుడు సుందరభాషణల సుగ్రీవునకిట్లు
బుద్ధి చెప్పెను. వారందరును గిరిశిఖరాగ్రమునుండి క్రిందికి దిగివచ్చిరి.

శ్వశాస్త్ర సమ్మతమగు సముచిత సమయమును గుర్తించి సమరమును ప్రక
 వించిరి. ఉప్పొంగు ప్రళయార్ణవమువలె నురుకులు వెట్టుచు గర్జించుచు
 నానరనై న్యములు లంకవై పునకు తరలుచుండెను. ఆ విలయగర్జనముల
 కటాట్టహాసముల పర్వతములతో వనములతో వీధులతోసహా బ్రహ్మాండ
 గాండము కంపించసాగెను. ఇంతలో నిరునై న్యములలో యుద్ధోన్మాదములు
 చెలరేగి మారణహోమములు ప్రారంభమగు సూచనల గుర్తెరింగి రాజధర్మ
 సుర్మజ్ఞుడగు రాముడు అంగదునిబిల్చి యిట్లనెను.

శ్రీ రాముడు

చనువేజిని రావణుతో ననుము అంగదా — (ఏమని)
 కడకొకపరి విచారమును గావింపు బుధా

‘జలధిదాటి పురముఖమున నిలిచె రాముడు
 రణరాగోన్మత్తులై రి వానరులిపుడు
 మదమువీడి రాముని శరణనుము సర్వదా’

1.

అజవరప్రసాదమునన్ హద్దుమరచుటా
 పృథ్వీనెల్ల పీడించితి పాపసంగతా
 నాగదేవతాప్సరసల కలచితివి సదా :

2.

‘నీదగు గర్వాంధతమము బోదోలగను
 నై న్యప్రభలరఘు కుల రవిసరిగదోచెను
 కాల్చివేయు సకలవంశ రాజ్యసంపద’

3.

శంఖరవళి వినుము చూడు ధరణివడకెను
 అసురకులము నీ మూలమ్మంతరించును
 నీతృష నేడైన విడువుమో ఘృణాస్పద’

4.

“చిట్టచివరకై న మూఢవృత్తి విడువుము
ఆ రాఘవునకు మైథిలి నప్పగించుము
శరణుజొచ్చి రామచంద్రు తొలగుమాపద”

5.

“తరుణమెరిగి యుద్ధమందు స్థిరతనుండుము
శ్రీపతి బాణము నినుగొనిపోవు స్వర్గము
మోక్షమార్గ మిదియొకటియె మిగిలినది గద”

6.

“ఆనాడెటు సీతసీవు హరియించితివా
బలమాయాయుక్తి పోరి గెలువజాలవు
దునుమునె వజ్రమును శరము మేరువునుగద”

7.

“అవని న్నీపేరు నిలుచుట శక్యమగు నూ
నృపుడొ విభీషణుడె రామకృపను పొందెను
లంకనతడె యనుభవించు రాజ్యసంపద”

8.

46

“చనువేజని రావణునితో ననుము అంగదా !

శ్రీరాఘుని యీవార్తను అంగదుడు వెడలి రావణునితో నున్న దున్నట్లుచెప్పెను. ఆమర్మముల దూరిచను మాటలువిను రావణుని దురాగ్రహము మేరలు మీరెను. అతడు మతిమాలిన యీ కోతిని చంపవలసినదిగా తన యమాత్యుల కాజ్ఞాపించెను. రావణుని యాజ్ఞానుసారము రాక్షసులెందరో చని అంగదుని శరీరమునకు పాములవలె పట్టికొని గిచ్చపాగిరి. ఆ మహా బలాధ్యుడైన వానరుడు వారందరితోపాటు ప్రాసాద శిఖరాగ్రభాగమున కెగిరి చనెను. ఆ యెగురుటలో రాక్షసులందరును పట్టువిడి పైనుండి ఇలాతలమున పడిపోయిరి.

అంగదుని భారముతో ఇంద్రవజ్రహతిచే హిమాలయము క్రుంగి
నట్లు రావణుని మహాప్రాసాదము భూవలయములోనకు క్రుంగికూలెను.
శిఖరము చిన్నాభిన్నమై క్షీతిపై పడిపోయెను. అంత రావణుడు అదిగని
క్రోధవేశముతో నైన్యమును చప్పున కదిలిరావలసినధిగా ఆజ్ఞాపించెను.
తరువాతి కథాక్రమమును వర్ణించుచు కుశలవులిట్లు పాడిరి.

శంఖ దందుభీనాదము లాకాశము చీల్చుకవచ్చె
అనుపమ రాఘవ రావణయుద్ధమ్మది మొదలై హెచ్చె

సశంఖ రాక్షస గణమగుపించె
మబ్బుల కొంగల మాల రచించె
ముఖముల వడి పిడుగులు గర్జించె
రణాంగణమ్మున శరవర్షమ్ములు గురిసినవనిపించె

1.

తక తకనెగురుచు సకిలిచె హయములు
నాదసమన్వయ నాగ గర్జనలు
రాక్షస కపి పదరవములునా నాదములకు లయవై చె

2.

పండ్లనుపెదవులపై బిగియించు
దైత్యులు వానర తాడన చేయుచు
సదేహకపితతి చదలనెరుగుచు
తరులును గిరులును శత్రుములుగ నాదైత్యుల మర్దించె

3.

జయ దాశరథీ జయ తారాసుత
అనిగర్జిలి కపి యసురఁదన్నె క్రుధ
కొట్టి రత్రముల పట్టిరి గుత్తా
పూర్ణ జలధులిల ద్వంద్వార్థము నుప్పొంగుననగదోచె.

4.

తాకునంత కూలము గద శక్తి
 వానరులసురులు వడసిరి ముక్తి
 తమ రక్తములో బడచు విముక్తి
 జయలంకాధిప ఘోషలొప్ప రాక్షస సంతతి యరచె

5

వాజులు వ్రాలె ద్విపమ్మలు కూలెను
 వక్రత శరముల వర్షము గ్రాలెను
 చంపుడి, కొట్టుడి తరుముడి భటులను
 అనియెడి సంహారార్థభాషణము లంతట వ్యాపించె

6.

నవ్వుచు రణమరణము గను వారి
 ముఖము విప్పె మాంసపంక వారి
 అవియు త్రొక్కబడు నంఘ్రిలజేరి
 ఎర్రటినెత్తురు యుద్ధభూమిలో నేరులబారిచె

7.

శవములపైపై శవములుగూలె
 కవులు సురలు ఋక్షములు తెలియలే
 యములకంటె భయదములు శౌర్యములె
 అవయవభాగములెన్నో యోజనము లాకసమునలేచె.

8.

హస్తలాంగులములంఘ్రి చక్రములు
 గ్రీవశుండములు శిరములు పదములు
 నూర్లతునుకలై నేలంగూలు
 అచటప్రళయగతి ధరణి గగనములయంగము కంపించె

9.

ఎవరికెచ్చటనొ పవరము జతపడు
 మృత్యుముఖమునుండెవడొ బయటపడు

47

“అనుపమ రాఘవరావణ యుద్ధమ్మది మొదలై హెచ్చె.”

ఈ భయంకర సంకులసమరములో శ్రీరాముడు తాను రావణుని సారథిని వధించెను. రథమును విరిచివైచెను. భత్రముతోగూడిన కిరీటము నెగయజిమ్మి నేలగూలజేసెను. ఊపిరియాడకుండ శరవర్షము గురిపించెను. రాముడతడు పూర్తిగా అవశుడై నాడని తెలిసి యుదారహృదయముతో నిట్లు పలికెను. “రావణా ! నీవుచాల యలసిపోయినవానివలె నగపడుచున్నావు. నేడింటికేగి శ్రమదీర్చుకొని రేపు తిరిగిరమ్ము” అననంతనే రావణుడు తానవమానితుడై చేయునదిలేక అట్టి దైన్యపరిస్థితితోనే యింటికి వెడలెను. తన తమ్ముడైన కుంభకర్ణుని మహానిద్రనుండి మేల్కొల్పుటకు రాక్షస గణముల నియోగించెను. ఆ మహాబలాధ్యుడగు కుంభకర్ణుడు ఎనిమిదేసి మాసములు నిదురబోవుచుండెడివాడు అతనినా నిద్రావస్థనుండి లేపుటకై పటహకాహశభేరిభాంకారములు చెవులయొద్ద మ్రోగించుచు ప్రచండ శంఖా రావములొనర్చుచు కుంభవాద్యముల భీషణ హోషనొనర్చిరి. శరీరమును ఏనుగులతో త్రొక్కించినను కేవలము రోమములుమాత్రమే కదలుసట్టి మహా భీకరాకారుడైన కుంభకర్ణుడావులిచుచు ఒడలు విరుచుకొనుచు మెల్లగలేచెను.

రావణుడతనిగాంచి తాను రామునితో యుద్ధములో ఓడిపోయివచ్చిన దైన్యస్థితిని తెలిపి, ఎంతో వినయముగా జాలిగొల్పు స్వరముతో సహాయ మొనర్చుటకునై యాచించెను. అంత కుంభకర్ణుడతనిని గాంచి హసించి యిట్లనెను.

కుంభకర్ణుడు

ఉచితవేళ లేపితిరి సహోదరానను
సంకట కాలమ్ము వచ్చె లంకపైనను

పాపికి నాత్మాఘాతము
దుష్కృతి కిదియొక నరకము
హతవిధి నియమిత నియమంబుదెటు తప్పును 1.

నీమది అనరాని పొగరు
విషమయమై యాయువదరు
హితమధుర సుభాషితమ్ము లెటురుచించును 2.

విభీషణుని సత్యసూక్తి
హితోక్తి నీకు విషభుక్తి
అవమతించి గోల్పోయితి వాస్తవనిత్రును 3.

నిత్యము నీ భార్యనుడివె
హిత మహితంబగుచు నొదవె
కాలుక్రింద రాచితివా కల్కిహితమును 4.

దేశకాలములను గాంచి
మంచి చెడును గుర్తించి
కేలిడ వీ వెన్నడట్టి కృతికి నెందును 5.

సచ్చినదే నిర్ణయము
 లేదు విచార వినిమయము
 ఏ సచివుని సంప్రతించ వీవు నెపుడును

6.

ప్రేయభాషలె వినినావు
 విగత ప్రేయము విడినావు
 అకటకోరి వరియించితి వాత్మ ఘాతను

7.

ఉపదేశ సమయము కాదు
 లంకేశా : భయములేదు
 ఈ తమ్ముడు కర్తవ్యము నెటులు మరచును

8.

సోదరతయె నన్ను పిలుచు
 తత్ప్రభావ మాజిగొంచు
 శత్రురక్తసిక్తమున జేతు వసుధను

9.

వజ్ర సహజ వద్యుడవిన
 రాముడెంత నా కరమున
 మ్రింగు దగ్ని త్రాగి వేతు క్షీర సింధును

10.

వచన మిత్తు మునుజయమని
 సుర ద్రావుము సుఖమనుకొని
 నీసకలభరము భుజాల నిల్పుకొందును

11.

“సంకట కాలమ్ము వచ్చె లంకపై నను”

కుంభకర్ణుని యీ యాలోచన మది సముచితమైనదే భండన భీముడై యత డపరిమిత బలపరాక్రమముల ప్రదర్శించెను. చేతికి దొరికిన కోతులమూకల లెక్క జేయక బుక్క పెట్టుచుండెను. వీరవర్యులని పేరుగనిన మహావానరుల మంటగలిపెను. ముఖ్యుడైన సుగ్రీవుని గూడ మూర్ఛితు నొనర్చెను. అదిశేషావతారమగు లక్ష్మణునికి గూడ నదుపులోనిడ రాకుండెను. కాని ఎట్టకేలకు రఘువరు డతని కరపదముల నరికివేసెను. పర్వతమువలె ప్రచండమైనవాని మహాకాయమును శరపరంపరాహతి నంతరిక్షములోనకు బంతివలె నెగురజిమ్మెను. ఇంద్రజిత్తు మొదలుగాగల యతిలోకబలశాలుర రావణపుత్రుల రణరంగమున మరణమొందించెను. ఇదిగని క్రోధావేశముతో వెట్టివాడైన రావణుడు తాను ఓంటరిగా రామునిపై బడి యుద్ధమొనర్పసాగెను. రామరావణులిట్లు లెక్కలేని శస్త్రాస్త్రము లొకరిపై నొకరు వర్షింపసాగిరి. చేతులు ముడుచుకొని రామరావణులు కూర్చొనియుండ శస్త్రాస్త్రములే తమంతతాము సమర మొనర్చుచుండెనో యన భాసించుచుండెను. సప్తసాగర ములు సంక్షోభించెను. పాతాళవాసులగు పన్నగదానవులు భయకంపితులై రి. బ్రహ్మాండములదర సాగెను. భానుతేజము క్షీణించెను. వాయుసంచారము స్తంభించినది. రాముడు సర్పాకృతిలోనున్న యొకశస్త్రమును ప్రయోగించి రావణుని శిరస్సును చెడివైచెను. కాని, యెంత యాశ్చర్యము ! దానివంటిదే మరొక శిరస్సు ఆస్థానములోనే యమర్పబడి యుద్ధమునకు సిద్ధమగు చుండెను. ఈ రీతిగా నూరు శిరస్సుల శ్రీరాముడు ఖండించుచువచ్చెను. ఖండించిన కొలది వాని మొండెముపై తలవెన్కతల మొలచుచునే యుండెను, రావణుడంతరించు సూచన లేమాత్రము కనిపించుటలేదు.

చింతాక్రాంతుడై శ్రీరాముడు యుద్ధములో తన సహాయార్థము దేవేంద్రుడంపిన రథసారథియగు మాతలిం గాంచి యిట్లు వచించెను.

118వ పేజీ, 48 నం॥ పాటలోని 4వ పాదము తరువాతి చరణములు
5, 6, 7, 8 కలిపి చదువవలెను. అవి ప్రత్యేకముగనీ పుటలో ముద్రితము
లే నవి.

ఖరుజంపితి దూషణుని వధించితి
మారీచ విరాధుల మధియించితి
ఒకే బాణమున వాలిలోన లేకుండగజేసితి ప్రాణము. 5.

దేనిడాకకే మరలె సాగరము
భయాదరములకు నదియాగారము
ఆ తూణములం గొరవడెనే విజయప్రద శరసంతానము. 6.

దనుజుడు సచేల రుధిరస్నానము
చేసి సింహమటు నేయు గర్జనము
నాకునుగూడా అవధ్యమే యీ రూపొందిన యభిమానము. 7.

ఆత్మగుండెదరొ అమరు లప్పరలు
మునివరులకు తపము దోచునెటులు
వ్యర్థమ్మని యనవలసినదేనా
నాదగు శరసంధానము. 8.

రా ము డు

ఏల యిట్లు నిష్ఫలమగు బాణము
పుణ్యముడిగెనా బాహువులందయి పోయినదోనాత్రాణము

నా శరవర్షము దారుణమైనను
తరువటు రావణుడిటు చివురించును
రామునెదుట నెటు దక్కుచుండె నిటు రామునిశత్రుప్రాణము 1.

వింతయిదేమియో నాకెటు తెలియును
శిరము తరిగినను మరొకటి మొలచును
రావణులోన సజీవ శిరమ్ములగని యెదియున్నదొ కానము 2.

నూర్ల శిరమ్ముల నిటులే నరికితి
నభమున చిమ్మితి పదమున ద్రొక్కితి
రథమున మరలన్ రావణుడుండును నూతనమగు అభిమానము 3.

వీర మాతలీ ఇంద్రసారథీ
దీని రహస్యము తెల్పవే సుధీ
సహింపరానిది నాకన్నను నాశత్రువిద్య అవమానము 4.

49

“ఏల యిట్లు నిష్ఫలమగునీ బాణమ”

శ్రీరామునివంటి సమర్థుడగు వీరశిరోమణి నోటినుండి వచ్చిన
యీ మాటలువిని ఇంద్రసారథియైన మాతలి కొంచెము నవ్వి, “ప్రభూ !
ఏమి తెలియనివారివలె నిట్లు మాట్లాడు చుంటిరేమి ? రావణవధార్థము వై శమె

పితామహాశ్రము ప్రయోగింపరేల : దేశతలు నిర్ణయించిన రావణమృత్యు
సమయ మాసన్నమైనది ఆలసింతురేల ?

మాతలి మాటలు వినగానే స్మృతినభినయించుచు శ్రీరాముడు
అగస్త్యప్రదత్తమై కనుల మిరుమిట్లు గొల్పు ఆయత్రమును ధనువునందెక్కి
డెను. ఆ కర్ణాంతము లాగి మహాప్రతాపశాలియగు రావణునివై పు వదలెను.
సాక్షాత్తు మృత్యుస్వరూపమగునాదుస్సహపితామహాశ్రము రావణునివక్షస్థలమున
దూరి వానిహృదయము సహస్రఖండములుగా చీరి శాంతించినది. ఆయమో
ఘాత్రవ్యాఘాతముతో చేతమ్మును కోల్పోవుచున్న రావణుని కంఠమునుండి
శరశరాసనములు జారిపోయి ధారుణీపై బడిపోయెను. ఆ మహాతేజస్వియగు
లంకాపతి నేలగూలెను. రాక్షసనై నికులు దారికొకడై పారిపోసాగెను. దాన
వాధములగు వారిని వానరులు ధ్వంస మొనర్చసాగిరి. వానరనై న్యము
లన్నియు “రావణుడు మరణించెను రాముడు జయించెను” అని నినాదము
తొనర్చెను. ఆ నినాదములన్నియు మిన్నముట్టెను. కపిసేనలు ఆనందా
తిశయములో రామవిజయమును గానమొనర్చుచు నృత్యము చేయుచుండెను.
అకాశములో దేవదుందుభులు ప్రసన్నములై వినిపించినవి. రాముని రథ
ముపై సురలు పుష్పవృష్టిగురిసిరి. యక్షకిన్నర గంధర్వావ్వరలు విజయ
గీతములు పాడిరి.

గంధర్వులు

సురలు గసుగొనుడి రామలీలా

ధరిత్రిని రావణవధశీలా

దశదిశలును ముఖములు వికసించెను

అవని కంపనలు నంతరించెను

రవిప్రభలకు స్థిరత్వము గల్గెను

వచ్చెను మహద్భాగ్యవేళ

1.

‘సాధు’ ‘సాధు’ అనసాగిరి మునులు
మ్రోగించిరి కిన్నరులు వాద్యములు
సంతోషమ్మున పొంగె లోకములు
అమర రిపు చనిపోయిన వేళ

2.

రణమునసాగెను విజయనృత్యములు
నృపసహితము విజయులు కపిగణములు
చేసిరి శ్రీరాముని పూజనములు
మెడనిడి సూన పత్రమాలా !

3.

జయ జయ యనుడీ ఉచ్చైఃస్వరముల
విసరుడి కల్పక లతాసుమమ్ముల
మహిజల్లుడి సన్నణిభూషణముల
జయశ్రీ వరించె సత్యముల

4.

ధర్మాత్ముడు శ్రీరాముడు శ్యాముడు
చక్రధారి శ్రీనారాయణుడు
జగదుత్పాదక భువనజీవనుడు
ఇడి రతనికి నర రూపాల

5.

సృష్టిస్థితి లయకారకు డితడు
త్రిభువన తారక పద్మనాభుడు
ఖల సంహారేకై క శరణ్యుడు
వలచె బ్రహ్మాండావన శ్రీల

6.

శ్రీవత్సమునురమున ధరియించు
‘సాధుల’ సుజనుల సంరక్షించు

సత్య పాక్షికత సదాచరించు
ఈత దొక డెరుగు దీనిగోల

7.

రాముడె విష్ణువు, లక్ష్మియె సీతా
మాయామానుష లీలకు నేతా
జగద్రక్షణకె యుద్ధము నేత
కొంచు డనుపమము రామలీలా !

8.

50

“సురలు గనుగొనుడి రామలీలా ధరిత్రిని రావణ వధశీలా”

శ్రీరాముడు రావణుని యంత్యక్రియ లొనర్పవలసినదిగా విభీషణునికొజ్ఞాపించెను. “చావువరకే శత్రుత్వముల సాధింపులుండదగును. మన వచ్చిన పనియు పూర్తియైనది. రావణుడు నీకెట్లో నాకెట్లే, దహనసంస్కార మొనర్చుము” అని రఘుపతి వచించెను. రావణవధవలన నతని యంతః పురములో దుఃఖవర్షము ప్రవాహములై పారినది. రావణవధానంతరము రాముడు తన కర్కశస్వరూపమును వీడి సౌమ్యవిగ్రహుడై కానిపించెను.

అంజనేయునితో తన కుశలవర్తమానము జానకీదేవికి నివేదించ వలసినదిగా శ్రీరాముడు చెప్పెను. మారుతిచెప్పిన రాముని విజయవృత్తాంత ముతో కుశలవిశేషములతో సీతకు ఆనందాతిశయముతో మాటనోటరాకుండెను. “భక్తవత్సలుడైన భర్తను నేను చూచుటకు కుతూహలపడుచున్నాను” అని ఎట్టులో జానకి వచించెను.

ఆమె ప్రస్తుతావస్థను హనుమంతుడు శ్రీరామునితో చెప్పెను. అప్పుడు శ్రీరాముని నేత్రములకూడ అశ్రువారిచే నార్ద్రములై నవి. సీతను తన వద్దకు వెంటనే తీసికొని రావలసినదిగా విభీషణునికొజ్ఞాపించెను.

సీత రామునిముందునకు వచ్చినది. సతీశతులు పరస్పర ముఖావ
 కాశన మొనర్చికొనిరి. సార్వభౌముడగు రామచంద్రుడామెతో సౌమ్య
 స్వరమున నిట్లువల్కెను.

ఎన్నెయత్నముల నిన్నుగంటి భూజాత
 విరహితా ! చారుతా ! సీతా !

ముగిసినది భయంకర రణము
 దండించితి రాక్షసగణము
 శమియించె నింక నాగ్రహము
 రాజోచితకార్యము జేసితి నుగుణవ్రతా !

1.

జేసితి నరి ప్రాణహరణము
 రిపుకృత పరిభవ మపహతము
 తలయెత్తె తిరిగి గౌరవము
 నీ భాగ్యముగదె శ్రీరాముడు కపికృతజేత

2.

అయ్యెను శపథంబది పూర్తి
 నిష్కళంకమయ్యెను కీర్తి
 కాంచితిని ప్రేయసీ మూర్తి
 నా శౌర్యముతో వంచితము దుష్టవిచిత్రాతి.

3.

నీకొఱకు జలది లంఘించె
 ఆకపి కృతకృత్యత గాంచె
 సుగ్రీవ యశశ్రీ మించె
 సురలలనలు పాడిరి సన్మంగళగీత

4.

చేసితినిది నీ మూలమున

నీకొరకుగాదు అంగన

కడిగితిని కళంకము నేన

రఘువంశమునకు గతగౌరవమబ్బెను సీత

5.

రుగ్నాయితనేత్రుడు లలనా

దీపోత్సవ హర్షము గనునా

యది సంశయాస్పదంబయినా

నీపై విశ్వాసంబెటు గల్గును శ్రీకృతా :

6.

రావణుడు కపటి దుష్కామి

తన్నికటస్థిత పీపుసుమీ

కనులతో భృకుటి యఘగామి

ఇక నింతకంటె స్పష్టంబేమను జననేత :

7.

నా కర్తవ్యము చేసితిని

దశదిశలు నీకె విడిచితిని

అడుగవలదు నా యనుమతిని

సఖి ! నీ నా సంబంధమునకు తగిలెను ఘాత

8.

51

“ఎన్నియత్నముల నిన్నుగంటి భూజాత.”

ఈరీతిగా రాముడు కఠోరభాషల నాడినపుడు మహాసాధ్వియగు జానకి హృదయమేమై యేయవస్థకు గురియైనదో మాటల కండుబాటుతో లేదు. ఆమె నేత్రములనుండి బాష్పములు వరదలై ప్రవహించినవి. ఆమె రాముని పాదసాక్షిగా తన శుద్ధతనుగురించి ఎన్నియోమారులు వచించెను. కాని

కర్తవ్యకఠోరుడైన శ్రీరాముడు చలించలేదు. చివరకు మార్గాంతరములేక దేవతాసమానురాలైన సీత లక్ష్మణునితో దేహత్యాగమే మార్గాంతరమని చితను సిద్ధపరచవలసినదిగా వచించెను. విభీషణుడు లక్ష్మణుడు మొదలైనవారికి విషాదకర సంఘటన వలన మితిమీరిన దుఃఖము కలిగెను. కాని శ్రీరాముని మనసుమార్పుటకు ఎవరికిని శక్తి చాలకుండెను.

చిత సిద్ధమయినపిదప సీత తాను శ్రీరామునిచుట్టు ముమ్మారులు ప్రదక్షణమొనర్చి అగ్నిజ్వాలలలో నోజ్వాలపోలిక చితయందు దూరెను. నైన్యమంతటను ఈ దుఃఖకరసంఘటనను గాంచునపుడు హా, హా, కారములు చెలరేగెను. కాని కొంచెము నేపటిలోనే చితను ప్రక్కకు నెట్టుచు అగ్నిహోత్రుడు ప్రత్యక్షమై సీతను తీసికొని రాముని సన్నిధికి వచ్చెను. పావకుడు సాక్షాత్తుగా తానారామునితో “రామా, ఈ సీత పునీత, నిష్కళంక, పాపరహిత, ఈ సాధ్విని నీవు నిశ్చంకగా స్వీకరింపవలెను ఇది నాయాజ్ఞ” యని పలికెను.

శ్రీరాముని నేత్రములనుండి యానందాశ్రులు జలజలరాలెను. అతడు గద్గదస్వరమొలయ పావకునితో నిట్లువల్కెను

అగ్నితో

లోకసాక్షి శుద్ధగనయ్యే జానకీ లలామ
స్వామిని నాకెల్లప్పుడును ష్మసుతాభిరామ.

చూడకమును నాకిది తెలియు శుద్ధశీల సీతా
జనతాగ్రహమును నైచునొకో సాధుజగన్నేతా
లోకమాన్యతా బలమె కదే లోకపతికి ప్రేమ.

1.

ఆసీత నయోధ్యకు నేను అటులు కొనుచునేగన్
విషయలుబుడనరే నన్ను విభులు ప్రజలు వేగన్
నష్టపోవువాడను నేను నాదు ప్రజలప్రేమ.

2.

అవని ప్రజాసుఖరంజకుడై యగును తాను రాజు
ప్రజాధర్మ తత్వంబిదియే పల్కునాకు రోజు
ప్రజలె నాకనంతేశ్వర యాపములోగుణధామ,

3.

అవసరపడ ప్రజాసుఖార్థము అనువులీయుటొప్పు
ఈ శ్రద్ధయే నాయుదరము నందెపుడు నుండు తొప్పు
జానకి గొఱిలి విడువగనే సాహసింతు భీమ

4.

సీత వియోగినియై యేడ్వఁజెదరె సాహనమ్ము
నేను కంట తడినిడుదెట్లు నిలచెను నై న్యమ్ము
గడ్డకట్టినది రేవులలో కంటిసీటి తేమ

5.

శ్రీమతి జానకి హృదయములోన రాముడొక్కడుండె
శ్రీరాముని యెదలో గూడన్ సీతయొకతె నిండె
అంఘ్రిసాక్షిగా మరల నదే యందు సత్యకామ

6.

వీరరావణుని హృదయములో విషయలోభమున్న
పోటుగనిన సాగరుహద్దులు దాటరానివన్న
అతడాయమ చాయనుగూడా యంటడు స్వర్ణామ

7.

అగ్నిదేవ : ఎల్లప్పుడు మీ యాజ్ఞ మాకుమాన్యము
రమణి యగ్ని పూతగనయ్యె రామ జన్మ ధన్యము
వడనె లోకమాత నయోధ్యాప్రజ నుతసుత్రామ

8.

“లోకసాక్షి శుద్ధగనయ్యో జానకీ లలామ”

ఇట్లని శ్రీరాముడు జానకిని తిరిగిస్వీకరించిన తరువాత రామసేన ఆనంద తాండవమొనర్చినది. మహాత్ముడగు విభీషణుని రాముడు ఆజ్ఞాపించెను. “విభీషణా : నాకొఱకు పోరాడుచున్న యీ వానరవీరులకు నీవు రత్నభూషణ ములొసంగి సన్మానము నేయుము. సుఖముగా లంకారాజ్యము నుపభోగించుము.

శ్రీరాముని మనసు భరతుని కలిసికొనుటకై యుత్పకత జెంద సాగెను. విభీషణుడు పుష్పకవిమానమును దెప్పించెను. ముల్లోకముల జయించిన శ్రీరాముడు తిరిగి అయోధ్యకు పోవుటకు బయలుదేరెను. పుష్పకము నభోంతరాశములో నెగరెను. కపినేనలు రామునకు జేజేలు పెట్టుచు బయలు దేరెను. శ్రీరాముడు విమానాసీనయైన సీతకు భూప్రదేశముల విశేషములు చూపుచు కొంతకాలము విశ్రాంతి గొనుటకై శ్రీభరద్వాజాశ్రమము చేరు కొనెను. ఆరోజే వారి వనవాసమునకు పదునాల్గు వర్షములు పూర్తయ్యెను.

నగరము వెలుపల తాపనవృత్తితో నివసించు భరతుడు అయోధ్యా నగరసామ్రాజ్యము నడపుచుండెను. రాముడు హనుమంతుని ద్వారా తన యాగమనవార్త భరతున కందజేసెను. భరతుని యానందము గగనమున పట్టనంతగా ఎదిగెను. శత్రుఘ్నుడు అయోధ్యా నగరమంతట నలంకరించెను. అనర్హభూషణాంబరముల దాల్చి అయోధ్యానగర మంతయు రామదర్శనమునకు ప్రతీక్షించుచుండెను. పుష్పకము నగరిభూమిపై దిగెను. సీతతో శ్రీరామ చంద్రుడు కనబడగానే శ్రీరామచంద్రుడు జయించుగాక : ఆనందస్మర్యముల కేకలు వేసిరి. భరతుడు ముందునకేగి శ్రీరామచంద్రుని చరిణములకు భక్తి పూర్వకముగా నమస్కరించెను. సుమ్రాంతములను చరిణపాదాలి లింగి వారి పాదములకు తొడగెను. ఆనందాశ్రువులనార్ద్రమైన కనులతో భరతుడు “నీ రాజ్యమును నీవు తిరిగి స్వీకరింపవలెను” అనెను.

శ్రీరాముడు భరతుని కౌగిలించుకొని కుశల ప్రశ్నమొనర్చెను.
 సీతారాములు తల్లులందరికి సవినయముగా ప్రణామమొనర్చిరి. అమేలనములో
 కలిగిన యానందము వర్ణనాతీతముగ నుండెను. సహస్రశత నేత్రములు
 రాముని శ్రీపాదముల కన్నీళ్లతో కడిగిరి. సహస్రశతాధిక కంఠములేక మై
 మినుముట్టు నినాదముల శ్రీసీతారాములకు జేజేలు పలికినవి.

ప్రజలు

జానకిరామా ! జయవిజయీభవ జయజయజయముత్రివారము
 పుష్పయానమున నవతరించెను స్వర్గసౌఖ్యసాకారము

ఎదనెంతుము నీ సుదీర్ఘాయువు
 పుణ్యసతీయనగ బోవును నరయువు
 ఈనాడొందెను సహస్రవలెనే యీ పురి జీర్ణోద్ధారము 1.

విరహము విరిగెను హర చాపమువలె
 స్వయవరంమటు సమయము శోభిలె
 త్వర పడు నయోధ్యపురి యీ వేళలె
 ఆనందాశ్రుల నర్పించును నమిత ప్రేమల సుమహారము 2.

పాపవనీ దృక్స్పర్శము వల్ల
 నేడేర్పడె నీ యుత్సవ మెల్ల
 మనసు మరచె పదునాలుగుయేళ్ళ
 సిద్ధమొనర్చిన సింహాసనమదె చేయుము ప్రభుస్వీకారము 3.

నీ మస్తకమున నీకుల జల్ల
 తీర్థత గాంచునదీ జలమెల్ల

అభిషిక్తుడవీవనునపుడెల్ల

ముని వచనములు సార్థోచ్చారణమును గాంచుత ప్రతివారము 4.

జనకకాంక్ష పూర్తిని గొననిమ్ము

రామరాజ్యమీ పురి రానిమ్ము

అమ్మ కౌసల్యనది గననిమ్ము

రాజ్యసహితము పరంపరాగత మనుభవించు మధికారము 5.

ప్రజలుగనిన యా మధుర స్వప్నములు

ఫలించికనబడు ప్రత్యక్షములు

రాణీసీత, మారాజు రాఘవులు

వేదములటు రఘుకుల దీపకులను పూజించును జనవారము 6.

రామరాజ్యమది రాజిల భువిలో

‘కలంకమది గనబడు నొక శశిలో’

నారీకజ్జల నయనములలో

సత్యవిచారము లయోధ్యవాసులు సరినొనర్తురాచారము 7.

వదపము సకాల వర్షము గురియును

మహి సస్యశ్యామలయై మురియును

ప్రజ స్వధర్మ తత్పరమై వరలును

‘శాంతిశ్శాంతీ’ యనెడి మునివాంఛిత మదిగై కొనునాకారము 8.

53

“జానకీరామా...జయముజయముప్రతివారము”

అని జయజయకార మొనర్చి ప్రజలు శ్రీరామచంద్రుని యారేగించుచు రాజప్రాసాదమునకు కొనిపోయిరి. సరియగు ముహూర్తము చూచి

శ్రీసీతారాములకు రాజ్యాభిషేక మొనరించిరి. రామరాజ్యమునకు శుభారంభ మయ్యెను. అభిషేకోత్సవములో పాల్గొనుటకు వచ్చిన రాజులందరిని యథో చితముగా సత్కరించెను. తదుపరి శ్రీరాముడంగద సుగ్రీవులతోసహా జానర వీరులనందరిని సత్కరించెను. విలువైన రత్నభూషణములతో చీనాంబరము లతో వారిని యలంకరింపజేసెను. సుగ్రీవునైతే తమలో నైదవసోదరుడుగా భావించి గౌరవించెను. వారందరును ఒకటి రెండు మాసములానందముగా నయోధ్యలోనే గడిపిరి. పిదప శ్రీరాముడు సుగ్రీవుని కిష్కింధకేగి రాజ్య కార్యముల నిర్వహించవలసినదిగా నాజ్ఞాపించెను. ఈ వీడ్కోలు మహోత్స వము జరుగుచుండగానే హనుమంతుడు రాముని చరణసన్నిధికి విచ్చేసెను.

శ్రీరామచంద్ర చరణారవిందములను గట్టిగా పట్టుకొని భావస్నిగ్ధ స్వరములతో నిట్లని మనవి నొనర్చెను.

హ ను మ ం తు డు

ప్రభూ నాకొకటే వరమిమ్ము

నీ చరణమ్ముల నిలచియుండవలె నిశ్చలభావమ్ము

మనసిది చంచలతను గనకుండి

నారాముణి చరణములందుండి

ఎంతవరకు రామకథ వెలుంగునొ

అంతవరకు బ్రతుకుండగనిమ్ము

॥ప్ర॥

1.

సతతము రాముని చరిత బాడవలె

ఎపుడు రామకథలీ చెవిబడవలె

రామ ! నాకు శ్రీరామ ధ్యాసయె

తప్పయుండరాదు తదితరమ్ము.

॥ప్ర॥

2.

త్వచ్ఛరితము పావనమో వీరా :
 దేవాప్సరసలు దెల్పమనసార
 అది వినుటకు నై యమరత్వమ్ము
 ఈ పామరునకునీ వలె సుమ్ము

॥ప్ర॥ 3.

ఈనీ కథలవి యెచ్చట మనిన
 అంబుదమటు జేత ఖండప్రాళన
 జలదమువలెనే శతధారలుగ
 వడి వర్షింతును నంతట నమ్ము

॥ప్ర॥ 4.

శ్రీరామకథా చింతని గానము
 అది శ్రీరాముని యాత్మదర్శనము
 తలచినంత యీ దానునకెప్పుడు
 రఘుకుల దీపము గన రానిమ్ము

॥ప్ర॥ 5.

ఎంతవరకు నీజగతి, భాణషము
 అంతవరకు రామకథ మాతనము
 సప్తస్వరముల జతి రామాయణ
 స్వాదు వాన గానిమ్ము

॥ప్ర॥ 6.

అనేక ముఖములు అసంఖ్యాభాషలు
 సకలము నుండియు నొకచే ఆశలు
 రామకథా గౌరవమును వారలు
 పాడవలెను సుమ్ము

॥ప్ర॥ 7.

అతిసూక్ష్మపు దేహముల దల్చెదను
 గగనిభువనముల గాలించెదను

54

“ప్రభో ! నాకొక పే వరమిమ్ము”

హనుమంతుని యభీష్టానుసారము శ్రీరాముడతనికి యా వరదాన మొసంగెను. రామకథ మరియు ఆంజనేయుడును ఉభయులును జిరంజీవులై రి. కాని శ్రీరాముని లీలా విలాసమింతటితో ముగియలేదు.

శ్రీరాముడు రాజ్యము చేపట్టినదాది అయోధ్య భూతలస్వర్గమై విరాజిల్లెను. భూమిపై సంతోషము సామ్రాజ్యమేలసాగెను. అఖిల ప్రజలకు నాయురారోగ్య భోగభాగ్యము లగ్గువయ్యెను. జానకీ శ్రీరామచంద్రులు సుఖ సంపదల దేలియాడిరి. ఒకసారి సీతారాములిద్దరును అశోక వనములో నాసీనులై యుండిరి. ఆవనము రామునకు కుబేరుని చైత్రరథ వనమువలె నత్యంత విసర్గ రమణీయమై సుఖసంపన్నమై కనబడెను. జానకియొక్క తెలుపెక్కిన యంగకాంతిని చేతకానితనముతో నలసిపోయినట్లుగపడు శరీరలతను గాంచి, చిరునవ్వులు చిందులాడు ప్రేమపూర్వక సరసాశోకనములతో జానకినిగాంచి, “సీతా ! నీకేదేని ప్రీయమైన కోర్కె యుదయించుచున్నదా” అనియడిగెను. ప్రాణనాథుని ప్రశ్న వై దేహి కర్థమైనది. లజ్జాపూరిత దరహాసవదనయై జానకి రామునిగని యిట్లనెను.

పీ త

ప్రీడా శబ్దితమై పెదవుల నాగెను ఆశ
నావేవిళ్ళను దీర్చుము రాఘవ ప్రిణేళ.

నాకెందుకొవని విహరించగవలె కనిపించు
ముక్తస్వరయగు భ్రమరివలె బాడగానెంచు
వంశవన మురళి శ్రవణముల నదించు మహేశా !

1.

ఒగిసాధు హరిణమును నొడిలో గొనగానెంతు
ఆ హరిణ విశాల నయనములనే తమిగాంతు
ముద్దిడుచు దానికై మేతనిడుదునో శ్రీశా !

2.

నావల్కల మంబుల నానుచు తడిగావలెను
చంకనొక ఘటము హస్తమున చెంబు మనవలెను.
తలమరొక కుండ బరువలరవలెను జగదేశా !

3.

తరు కందమూలముల త్రవ్వితీయవలె చాల
వానిపై పొరను కేలూని తీయవలె లీల
అమృతాన్నమచట చవిజూడవలెను భూతేశా !

4.

సంద్యలనామృత రుచ్చాయల గూర్చుండవలె
సురభిళితచూత సుమపాళి నుదుట జొరవలె
వనరాజులు గర్జించును దూరాన జితేశా !

5.

వీపున తూణమునిడి చేత విల్లుగొనవలెను
రహినడవుల మృగయార్థంబయి జరింపవలెను
ఘోరశ్వాపదముల గూల్చవలెను లోకేశా !

6.

ప్రాభాతవేళ యజ్ఞవేదికడ నివసించ
అధ్వర్యగణము వేదాంతమ్మును చర్చించ
అనలారుణ ప్రభలాస్యమున నాడెను నరేశా !

7.

నను వెఱ్ఱిదానిగని నవ్వనేలయిటు దేవా
ఆయింతమాత్రమీ హఠమును దీర్చగలేవా
తరిగానివేళ పరిహాసమేల మృదుహాస !

8.

55

“నా వేవిళ్ళనుదీర్చుము రాఘవప్రాణేశా !”

సీత తనవేవిళ్ళు శ్రీరామచంద్రునకు తెల్పలేక తెలిపెను. శ్రీరాముడు కూడ నవ్వి యామె యభీష్టము నాదరించెను. “జానకీ ! నీ ప్రేమాభీష్టమును వీలై నంత త్వరలో పూర్తిచేయుదును విశదపఱచుము” అనెను. సతీపతుల మధ్య ముద్దుముచ్చటలుదీర్చు ప్రియసంభాషణము జరిగెను, ఇది జరిగిన మరునాడే ‘భద్రుడు’ అనుపేరుగల గూఢచారి శ్రీరామునితో నిట్లుచెప్పెను. “ప్రభూ ! నేతుబంధనము మరియు రావణవధ అనురెండు మీరొనర్చిన మహాఘనకార్యములకు ప్రజమీకు సదా కృతజ్ఞతలర్పించుచున్నారు. కాని” “కాని ఏమిటి ? నిర్భయముగా సత్యవార్త వచింపుము !” అను శ్రీరాముని యాజ్ఞాపాలనమొనర్చుచు భద్రుడిట్లు చెప్పనారంభించెను. “ప్రభూ ! రావణుని వద్దనున్న సీతను రాముడెట్లు స్వీకరించెను ? ఆమెతో ప్రణయకలాపము చేయుటలో ఆయనకేమి యానందము గలుగుచుండవచ్చును” అనియనుకొనిరి. వారికి సీత అగ్నిపూతయని తెలియదు.”

రామునకా వార్తవినిన తక్షణము దుఃఖము తిరిగియావరించెను. తన ప్రాణములపై యొట్టుబెట్టుకొని సోదరునకాజ్ఞాపించెను. “లక్ష్మణా ! జానకిని వాల్మీకి యాశ్రమములో విడిచిరమ్ము.” లక్ష్మణాది సోదరులెవరును శ్రీరాముని యాన నుల్లంఘించ లేకపోయిరి. లక్ష్మణుడు సీతనడవికి తీసికొనిచనెను. సీత తనవేవిళ్ళు పూర్తియగుచున్నవని భావించెను. దాచుకొనలేక లక్ష్మణుడు సీతతో వచించ నామె దుఃఖమునకు మేరయే లేకుండెను. గద్గద స్వరముతో నామె లక్ష్మణునకిట్లనెను.

పీ త

ఎటబోదు లక్ష్మణా యేరిగించుము
పతిపదదర్శన మెట పొత్తిపించును

ఎటకరుణయె కఠినత యిటుదాల్చును
ఎటసూర్యుని చీకటియే మ్రుంగును
ఎటవరుణుని పావకుడే యార్చును
తొడిమవిడి కాశ్వతమె పుడమివడెను

1.

జననీజనకుల వృధ శ్రమవెట్టితి
కన్యనుగా నాలును గానైతి
కాంస్యమె కనకపుటొరగా దలచితి
ఘనసిద్ధియె తపమునగని విసిగెను

2.

అగ్నియె కల్లరియని రుజువాయెను
దేవుని నాస్తికుడే స్థిరపరచెను
సతియె పతిత్యక్త పతితయయ్యెను
కాశులయడుగున ధర కంపించెను

3.

అసువులె పైపై నెగయగజూచును
ఈభారము నంగములెటు మోయును
నను భాగీరథి గైకొనిసోవును
అంతిమ ఘడియలెచట నాగి చనెను

4.

చనియె జీవనము ముగినెను సీతా !
ప్రసవించుటకే ప్రాణసమేతా !

కులదీపమునిడ బ్రదుకుదు గాత
సుమదశవని ఫలరూపము దాల్చును

5.

మరుభూమి విజన కాంతారములన్
మనిచెద రఘువంశాంకూరములన్
ఆరాముడలరు సుఖసారములన్
జనమధ్యనుండి జనకజ యేగును

6.

దేవరా తిరిగి పురిజన వచ్చున్
నామాటలమ్మలై ననుగ్రుచ్చున్
పతికాడు కేవల నృపతిరాముడు
మాటాడగ నాలుక తట్టుకొను

7.

ఇటనుండె తల్లలకు వందనములు
రఘువరునకు దెల్పు ప్రణామములు
చేకొనుమివె నా యాశీస్సుమములు
పెదవులవిడి మాటయె పెకలదికను

8.

56

“ఎటబోదు లక్ష్మణా ! యెరిగింపుము.”

ఈ సమాధానములేని ప్రశ్నతోనే గర్భవతి జానకిని గంగ యవలి
తీరమునదించి ఎంతోకష్టముగా సౌమిత్రి తిరిగి అయోధ్యకు చేరుకొనెను.
కర్తవ్యమును నెరవేర్చవలెనని మాత్రమే రాముడు రాజ్యపాలనా, కార్య
కలాపములు నెరవేర్చుచుండెను.

ఇటసీత మహాత్ముడైన వాల్మీకిమహర్షికి చేజిక్కినను. అతడామెను తన కూతురుగా భావించి పెంచెను. ఆమె నవమాసములుమోసి కవలపిల్లల గాంచెను. అబిడ్డలకు భూతపిశాచాదులవలన బాధగలుగకుండ ఆ కుమారుల శరీరములచుట్టు వాల్మీకి అభిమంత్రించిన కుశ లవముల త్రిప్పెను. “కుశ” మరియు “లవ” అని వారికిని నామకరణము గావించెను. వాల్మీకి చేతులలో ఆయన వాత్సల్యదృష్టితో ఆ పిల్లలు పెరిగిపెద్దవారైరి. శైశవావస్థను ముగించుకొని యాపిల్లలు ప్రౌఢులుగా కనిపించదొడగిరి. వారి ఆయుర్దాయములో పన్నెండు సంవత్సరములు నిండినవి.

అయోధ్యాపతి శ్రీరాముడు కేవల కర్తవ్యనిర్వహణబుద్ధితోనే అయోధ్యా రాజ్యపాలన మొనర్చు చుండెను. ఆయన సర్వశ్రేష్ఠమగు రాజసూయ యాగము తలపెట్టెను. ఆ సమారంభమునకు సహస్రావధి రాజులును మునులును నగరమున సమావేశమైరి.

వాల్మీకిమునివర్యులుగూడ తమశిష్యులతో నచటికి వచ్చిచేరిరి. ఈ శిష్యులే బాలవీరులు కుశలవులు. త్రికాలవేదియగు వాల్మీకి వారినిగాంచి యిటులాజ్ఞాపించెను.

వాల్మీకి

రఘుకులపురిజని రామాయణమును

బాలకులారా ! పాడండి ! శ్రీరామాయణమును పాడండి !

సదమల మునిజన సదనములందు

క్షీతివరసుందర శిబిరములందు

రాజమార్గముల రచ్చలయందు

మీ, పాటవిరిసి విడిబడనిండి

॥ బాల ॥

1.

రసాల వని ఫలముల నేవించి

రసాలతంగొని గళములనించి

ఎడపక స్వరమేళనమొనరించి
బంధతాళ లయ పాటించండి

॥బాల॥

2.

నగరి జనాదరణము లభియించు
రామునికీ వార్తలు వినిపించు
స్వకథలు విన నుత్సుకత జనించు
అతడై పిలువగ నంపును పొండి

॥బాల॥

3.

మును సర్గక్రమమును ధ్యానించి
పాడుటలో భావము ప్రకటించి
ప్రతిదినమొక పరిమితిగ పఠించి
కథాచిత్రణకు జతనపడండి

॥బాల॥

4.

పేరూరులనెట పేర్కొనకండి
మునిశిష్యులమేమని తెల్పండి
సస్మిత మధుర స్వరులై యుండి
సముచిత మృదుభాషలు పలకండి

॥బాల॥

5.

స్వయముగ విననా శత్రుంజయుడు
అభినయముద్రల నదుపుననుంచుడు
అదికావ్యముగా దమృతార్ణవమని
రఘుకులమణి గౌరవమిడునండి

॥బాల॥

6.

దానదక్షిణల తాకకయుండి
ధనద్రవ్యముల గొనబోకండి
మునిజనులకు ధనమూల్యమదెంత
ఆశల శ్రీరామార్పితమనండి

॥బాల॥

7.

“సంపూర్ణము”

త ప్పొ ప్పు ల ప ట్టి క

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	4	అశయ	అశయ
7	4	సౌఖ్యము	సౌఖ్యము
8	9	కాంత	కాంత
9	15	వంచించితి	వంచించితి
10	3	అని	అని
11	3	అ శ్రీవిష్ణువు	అ శ్రీవిష్ణువు
11	11	నేతురు	నేతురు
11	17	శరథా	దశరథా
14	3	దినదివాఖి	దినదినాఖి
14	16	శ్యాముడైన	శ్యాముడైన
15	11	యుక్క	యొక్క
18	1	యాశీర్వాద	నాశీర్వాద
20	4	మొనర్చెను	మొనర్చిరి
22	12	క శేఖరము	క శేఖరము
22	20	భవత్పద	భవత్పద
24	25	మయ్యెను	మయ్యెను
25	11	శంశర	శంకర
30	1	రాజ్యాభి	రాజ్యాభి
30	4	దీనీకి	దీనికి
33	2	జగిరిన	జరిగిన
33	14	లామెకు	లామె
35	10	తిల్లి తో	తల్లి తో
39	16	వీయీ	నీయీ
39	16	ఉభయ	ఉభయ
39	17	దాన	దాన
40	1	సుమంత్రుడు	సుమంతుడు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఓప్పు	పుట
40	4	సుమంత్రుని	సుమంతుని	65
40	6	పురుషులు	పురుషులు	65
41	4	అర్థము	అర్థము	69
41	16	అపుము	అపుము	69
41	19	రాదుకొని	రాజుకొన	70
42	4	నిషధాధిపతి	నిషాదాధిపతి	70
43	11	మనము	మనము	74
45	4	వవ	వన	74
47	3	కంఠద్యతో	కంఠధ్వనితో	78
47	7	సుమంత్రుడు	సుమంతుడు	83
48	2	కూహరముల	కుహరముల	84
51	8	కోల్చుదువు	కోల్పోదువు	85
51	9	కోల్చుదువు	కోల్పోదువు	86
53	11	రాఘవు	రాఘవు	86
53	12	యద్దరు	యిద్దరు	87
53	17	వనమున	వనమున	87
56	2	ఊరి	ఊర్వి	88
57	3	వియోగార్థమే	వియోగార్థమే	88
57	7	బ్రాత	భ్రాత	88
57	20	నిద్గరము	నిద్గరము	88
58	11	ప్రార్థిచెను	ప్రార్థించెను	88
58	18	డనేను	డనెను	90
60	7	కాదవ	కాదన	91
60	8	అయోధ్య	అయోధ్య	92
61	7	వనో	వన	95
61	7	సకలంకార	నకలాలంకార	102
61	10	అనురక్త	అనురక్త	104
61	10	అంగ	అంగ	106

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
65	19	విద్యు	విద్యు
65	20	నై పుణ్య	నై పుణ్య
69	7	కఠ	కఠ
69	13	మైదిలి	మైదిలి
70	1	శృగాల	శృగాల
70	20	దుర్బల	దుర్బల
74	5	జూడ	జూడ
74	9	లక్షణుడు	లక్షణుడు
78	2	పుర్తుకు	పుర్తుకు
83	19	నిర్దల	నిర్దల
84	15	వనమ్మున	వనమ్మున
85	20	అగాధ	అగాధ
86	3	అంజనేయు	అంజనేయు
86	20	నుంత	నుంత
87	12	విఖిల	విఖిల
87	16	అంజనేయు	అంజనేయు
88	5	అసహాయ	అసహాయ
88	17	రోహిణి	రోహిణి
88	18	తప్పులులలో	తప్పి పులులలో
88	18	నొప్పెడు	నొప్పెడు
88	20	స్తంభించిన	స్తంభించిన
90	14	లంకావతి	లంకావతి
91	13	సార్థము	సార్థము
92	5	విధంబొంకాడ	విధి బొంకాడ
95	21	యెరుగును	యెరుగును
102	6	చివరి	చివరి
104	12	విముక్తి	విముక్తి
106	15	శ్రీరాముని	శ్రీరాముని

పుట	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
	108	12	నేరుల	నేరుల
40	109	2	యెవ్వరి	ఎవ్వరి
40	109	17	వట్టి	నట్టి
41	111	12	ము ను	ముగను
41	111	12	వనుధను	వసుధను
41	112	6	మూర్చిత	మూర్చిత
42	112	11	పుత్రుల	పుత్రుల
43	112	12	తాను	తాను
45	113	17	గునీ	మగునీ
47	113	17	బాణము	బాణము
47	114	8	కంము	కరము
48	114	19	గనుగొనుడి	గనుగొనుడి
51	115	21	శ్రీవత్స	శ్రీవత్స
51	116	22	వద్దకు	వద్దకు
53	119	19	నెచు	నెచు
53	120	7	సాహసము	సాహసము
53	120	15	చాయను	చాయను
56	121	17	నలంకరించెన	నలంకరింపజేసెను
57	122	2	అమేలనము	అమేళనము
57	122	10	నరయువు	నరయువు
57	122	13	స్వయంవరము	స్వయంవరము
58	123	15	వదనము	వదనము
58	124	16	రాముణి	రాముని
6	125	13	భాణము	భాషణము
6	126	10	రామచంద్రు	రామచంద్రు
6	126	14	నట్లు	నట్లు
6	127	1	కనిపించు	కనిపించు
	128	6	తెలిపెను	తెలిపెను
	129	17	పోవును	పోవును

